

www.mientayvn.com

Dịch tiếng anh chuyên ngành khoa học
tự nhiên và kỹ thuật.

Dịch các bài giảng trong chương trình
học liệu mở của học viện MIT, Yale.

Tìm và dịch tài liệu phục vụ cho sinh
viên làm seminar, luận văn.

Tại sao mọi thứ đều miễn
phí và chuyên nghiệp ???

Trao đổi trực tuyến:

www.mientayvn.com/chat_box_li.html

BÀI GIẢNG VẬT LÝ ĐẠI CƯƠNG

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uấn

Viện Vật lý kỹ thuật

Trường ĐH Bách khoa Hà nội

Tài liệu tham khảo:

1. Physics Classical and modern

Frederick J. Keller, W. Edward Gettys,
Malcolm J. Skove

McGraw-Hill, Inc. International Edition 1993.

2. R. P. Feymann

Lectures on introductory Physics

3. I. V. Savel'yev

Physics. A general course, Mir Publishers 1981

4. Vật lý đại cương các nguyên lý và ứng dụng,
tập I, II, III. Do Trần ngọc Hợi chủ biên

Các trang Web có liên quan:

<http://ocw.mit.edu/OcwWeb/Physics/>

<http://nsdl.exploratorium.edu/>

Bài giảng có trong trang:

<http://iep.hut.edu.vn>

load bài giảng về in thành tài liệu cầm tay,
khi nghe giảng ghi thêm vào!

Bài mở đầu

- Tài liệu học : Vật lý đại cương: Dùng cho khối các trường ĐH kỹ thuật công nghiệp (LT&BT)
Tập I : Cơ, nhiệt học. *Tập II*: Điện, Từ, Dao động & sóng. *Tập III*: Quang, Lượng tử, VL nguyên tử, hạt nhân, chất rắn.
- Cách học: Lên lớp LT; mang theo tài liệu cầm tay, nghe giảng, ghi thêm vào tài liệu.
- Về nhà: Xem lại bài ghi, hiệu chỉnh lại cùng tài liệu -> Làm bài tập.
- Lên lớp BT bắt đầu từ tuần **É** SV lên bảng, thầy kiểm tra vở làm bài ở nhà. -> Điểm QT hệ số 0,3.

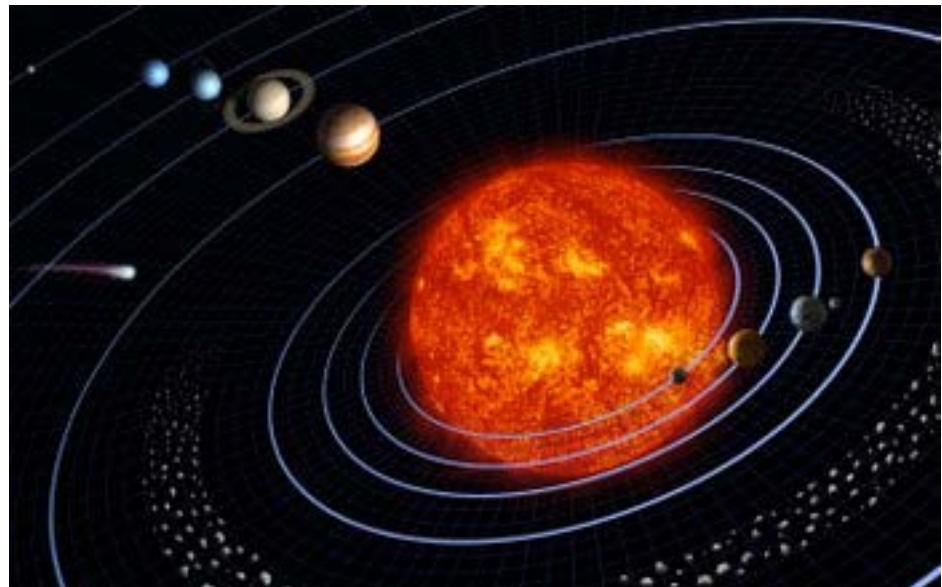
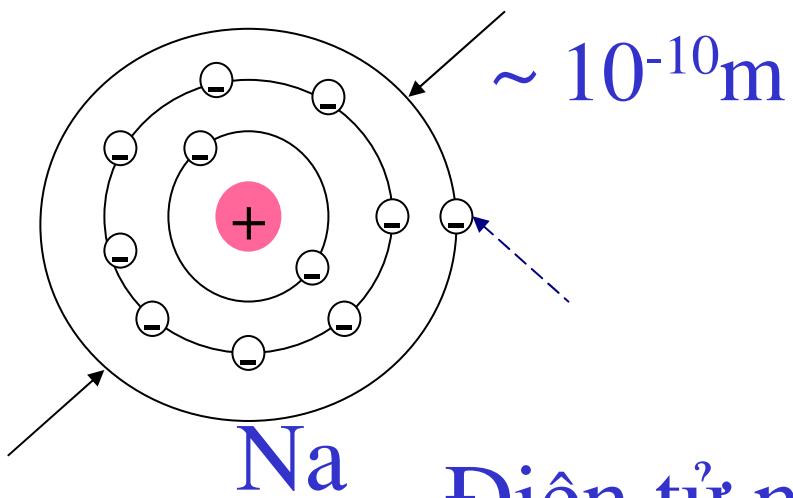
- Thí nghiệm: Đọc tài liệu TN trước, kiểm tra xong mới được vào phòng TN, Sau khi đo được số liệu phải trình thầy và được thầy chấp nhận.
- Làm đợt 1: Từ tuần É
- Tài liệu: Liên hệ BM VLDC tầng 2 nhà D3.
 - Hoàn chỉnh bài này mới được làm tiếp bài sau Cuối cùng phải bảo vệ TN
 - ’ Nếu SV không qua được TN, không được dự thi.
- Thi: 15 câu trắc nghiệm (*máy tính chấm*) + 2 câu tự luận, rọc phách (*thầy ngẫu nhiên chấm*)
Mỗi người 1 đề . Điểm thi hs 0,7
- Điểm quá trình hệ số 0,3.

1. Đối tượng và phương pháp vật lý học

- Nghiên cứu các dạng vận động của thế giới vật chất, thế giới tự nhiên
- Ăng-ghen: vận động bao gồm mọi biến đổi xảy ra trong vũ trụ từ dịch chuyển đơn giản đến tư duy.
- Vật lý học là môn khoa học tự nhiên nghiên cứu **các dạng vận động** tổng quát nhất của thế giới vật chất: những **đặc trưng tổng quát**, các **quy luật tổng quát** về cấu tạo và vận động của vật chất

Cấu tạo vật chất:

Vi mô: phân tử, nguyên tử $\sim 10^{-10}\text{m}$.

Điện tử $m_e = 9,1 \cdot 10^{-31}\text{kg}$,
 $-e = -1,6 \cdot 10^{-19}\text{C}$

Thế giới vi mô, vĩ mô;

Vật chất tồn tại: lỏng rắn khí & Trường

Các bước nghiên cứu:

1. Quan sát bằng giác quan hoặc máy móc.
2. Thí nghiệm định tính, định lượng.
3. Rút ra các định luật vật lý: thuộc tính, mối liên hệ.
4. Giải thích bằng giả thuyết.
5. Hệ thống các giả thuyết ->Thuyết vật lý
6. ứng dụng vào thực tiễn

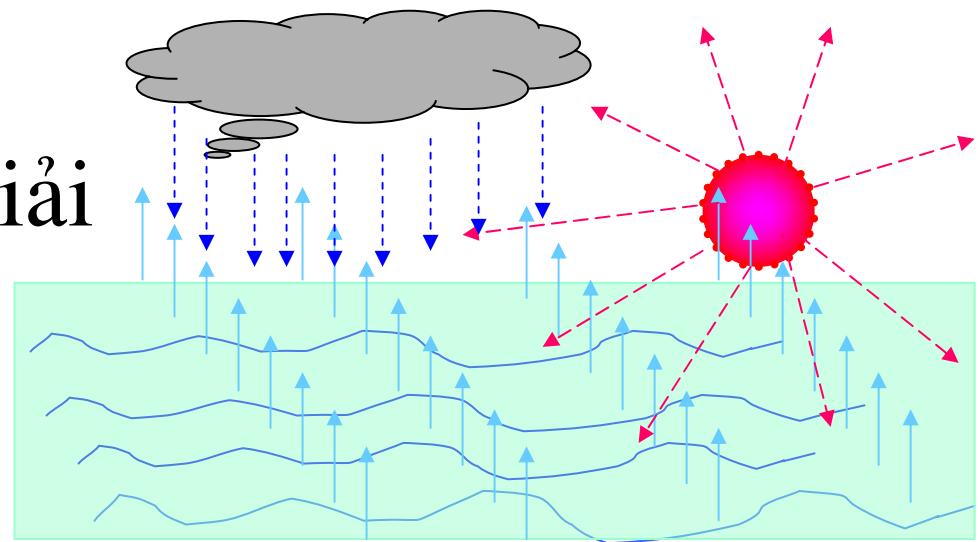
==> Phương pháp qui nạp

Phương pháp diễn dịch: các tiên đề ->mô hình->định lý, lý thuyết-> So sánh với kết quả thực nghiệm.

Vật lý là cơ sở cho các ngành khoa học khác.
Sự phát triển của các ngành khác tạo điều kiện
cho VL phát triển

Những vấn đề cần giải
quyết:

- Năng lượng
- Vật liệu mới
- Công nghệ mới
- Tin học phát triển xâm nhập và hỗ trợ
các ngành khoa học khác

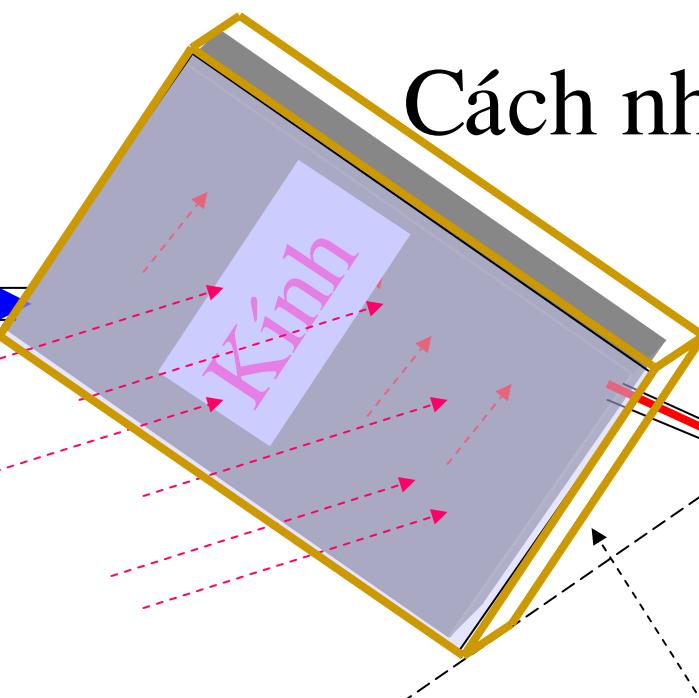
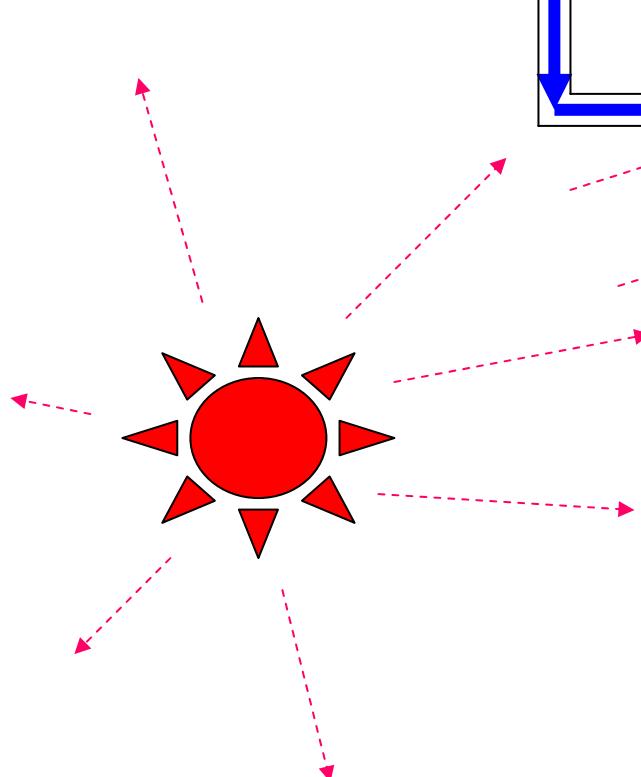

Nước lạnh

Cách nhiệt

Nước nóng

70^0

Mục đích học Vật lý:

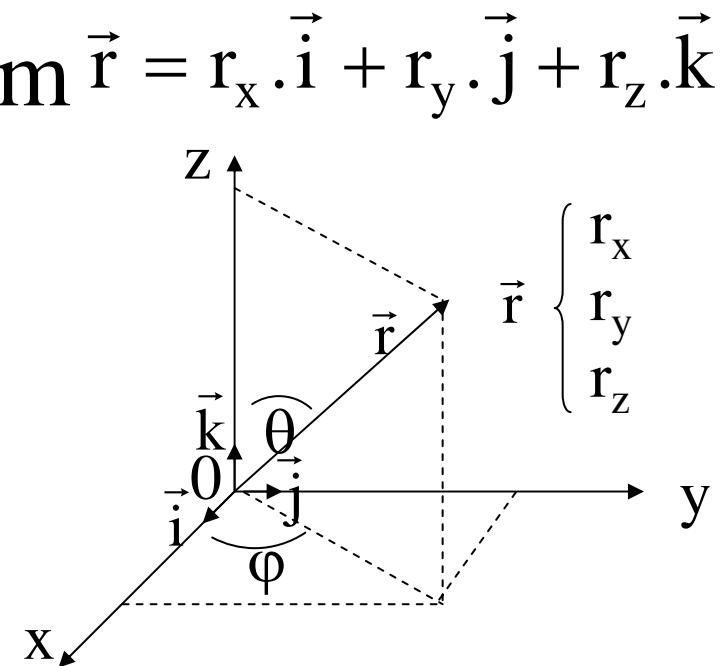
- Kiến thức cơ bản cho SV để học các môn khác
- Tư duy, suy luận khoa học
- Xây dựng thế giới quan khoa học

2. Các đại lượng vật lý: thuộc tính của một đối tượng VL

- đại lượng vô hướng: giá trị, âm dương
- Đại lượng hữu hướng: Điểm đặt, phương, chiều, độ lớn

$$r = \sqrt{r_x^2 + r_y^2 + r_z^2}$$

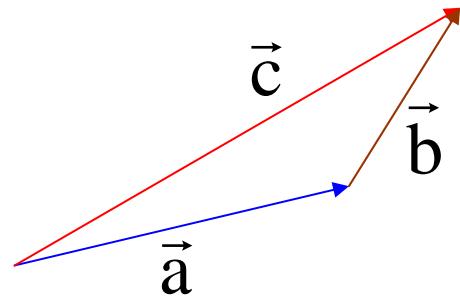
Toạ độ của
véc tơ

Các phép tính đại lượng véc tơ: Hoàn toàn như trong giải tích véc tơ và đại số

Phép cộng

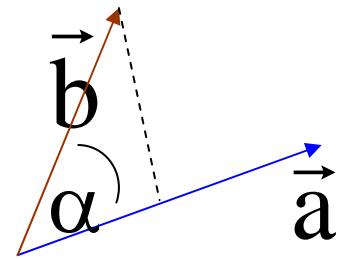
$$\vec{c} = \vec{a} + \vec{b}$$

$$\vec{r} \begin{cases} r_x \\ r_y \\ r_z \end{cases} \quad \begin{aligned} c_x &= a_x + b_x \\ c_y &= a_y + b_y \\ c_z &= a_z + b_z \end{aligned}$$

Tích vô hướng

$$\vec{a} \cdot \vec{b} = ab \cos \alpha$$

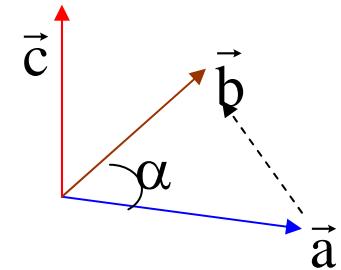
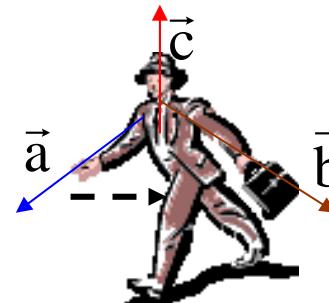

$$c = \sqrt{(\vec{a} + \vec{b})^2} = \sqrt{a^2 + b^2 + 2ab \cos \alpha}$$

Tích có hướng

$$\vec{c} = \vec{a} \times \vec{b}$$

$$c = |\vec{a} \times \vec{b}| = ab \sin \alpha$$

$$\vec{a} \times (\vec{b} \times \vec{c}) = \vec{b}.(\vec{a}.\vec{c}) - \vec{c}.(\vec{a}.\vec{b})$$

Qui tắc tam
diện thuận

Các phép đạo hàm, vi phân, tích phân đối với
các đại lượng biến thiên

Đại lượng vô hướng biến thiên theo thời
gian:

$$\varphi = \varphi(t)$$

$$\varphi'(t) = \frac{\partial \varphi}{\partial t} = \lim \frac{\Delta \varphi}{\Delta t}$$

Đại lượng véc tơ biến thiên theo thời gian

$$\vec{F} = \vec{F}(t)$$
$$\left\{ \begin{array}{l} F_x = F_x(t) \\ F_y = F_y(t) \\ F_z = F_z(t) \end{array} \right.$$
$$\vec{F}'(t) = \frac{d\vec{F}}{dt} = \lim \frac{\Delta \vec{F}}{\Delta t}$$
$$\frac{d\vec{F}}{dt} = \frac{dF_x}{dt} \vec{i} + \frac{dF_y}{dt} \vec{j} + \frac{dF_z}{dt} \vec{k}$$

Đơn vị, thứ nguyên của các đại lượng vật lý: Qui định 1 đại lượng cùng loại làm đơn vị đo: Hệ SI (system international)

Đơn vị cơ bản	Kí hiệu	Đơn vị
Độ dài	L	mét (m)
Khối lượng	M	kg
Thời gian	t	s
Cường độ dòng điện	I	A
Độ sáng	Z	candela (Cd)
Nhiệt độ tuyệt đối	T	Kenvin (K)
Lượng chất	mol	mol
Đơn vị phụ:		
Góc phẳng	α	rad
Góc khối	Ω	steradian(sr)

Thứ nguyên: Qui luật nêu lên sự phụ thuộc đơn vị đo đại lượng đó vào các đơn vị cơ bản

$$ThNg = L^1 M^m t^\tau I^i Z^z T^p mol^k \alpha^q \Omega^s$$

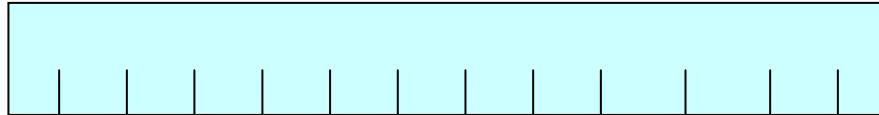
lực $\vec{F} = m\vec{a} \Rightarrow N = kg \cdot \frac{m}{s^2}$

$$N = L^1 M^1 t^{-2} \cdot (...)^0$$

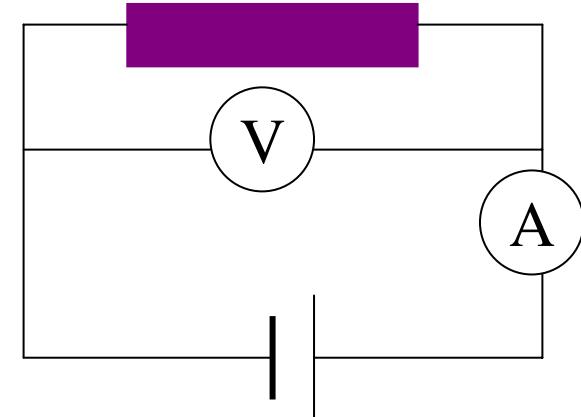
4. Phương pháp xác định sai số của các phép đo vật lý:

Phép đo: So sánh đại lượng này với đại lượng cùng loại được chọn làm đơn vị

Phép đo trực tiếp: Đọc kết quả ngay trên thang đo

Phép đo gián tiếp: Xác định đại lượng cần đo thông qua các phép đo trực tiếp các đại lượng liên quan trong các hàm với đại lượng cần đo.

$$R = \frac{U}{I}$$

Kết quả đo bao giờ cũng có sai số :

Sai số hệ thống: Luôn sai về một phía
--> chỉnh dụng cụ đo

Sai số ngẫu nhiên: Mỗi lần đo sai số
khác nhau --> đo nhiều lần

Sai số dụng cụ: Độ chính xác của dụng
cụ giới hạn

Sai số thô đại: Do người đo --> Nhiều
người đo, loại các giá trị quá lệch

4.1.Cách xác định sai số của phép đo trực tiếp

A -đại lượng cần đo, Giá trị thực là a.

$a_1, a_2, a_3, \dots a_n$ là các giá trị đo trong n lần
đo

sai số: $\Delta a_1 = |a_1 - a|, \Delta a_2 = |a_2 - a|, \dots, \Delta a_n = |a_n - a|$

$$a = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n a_i + \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \Delta a_i = \bar{a} + \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \Delta a_i$$

$$a - \bar{a} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \Delta a_i$$

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \Delta a_i = 0 \Rightarrow a = \bar{a}$$

Sai số tuyệt đối của mỗi lần đo: $\Delta a_i = |\bar{a} - a_i|$

$$\Delta \bar{a} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \Delta a_i \quad |a - \bar{a}| \leq \Delta \bar{a}$$

$$|\bar{a} - \Delta \bar{a}| \leq a \leq \bar{a} + \Delta \bar{a}$$

$\Delta \bar{a}$ là sai số tuyệt đối trung bình

Nếu số lần đo đủ lớn $\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \Delta a_i \approx 0 \Rightarrow a \approx \bar{a}$

Sai số tuyệt đối của phép đo : $\Delta a = \Delta \bar{a} + \Delta a_{dc}$

Δa_{dc} là sai số dụng cụ.

Sai số tương đối của phép đo : $\delta = \frac{\Delta a}{a} \%$

Ví dụ: Đo đường kính trụ

Lần đo	D(mm)	ΔD_i (mm)
1	21,5	0,02
2	21,4	0,08
3	21,4	0,08
4	21,6	0,12
5	21,5	0,02

Trung bình $\bar{D} = 21,48$ $\Delta \bar{D} = 0,064$

Sai số dụng cụ của thước $\Delta D_{dc} = 0,1\text{mm}$

Sai số tuyệt đối của phép đo :

$$\Delta D = 0,064 + 0,1 = 0,164\text{mm} \approx 0,16\text{mm}$$

$$D = \bar{D} \pm \Delta D = (21,48 \pm 0,16) \text{mm}$$

Sai số tương đối của phép đo :

$$\delta = \frac{\Delta D}{\bar{D}} \% = \frac{0,16}{21,48} = 0,00745 = 0,75\%$$

Qui tắc làm tròn sai số: Chỉ còn 2 chữ số có nghĩa. Phần bỏ đi $< 1/10$ gốc
Tất cả các chữ số đều có nghĩa trừ các số 0 bên trái số khác 0 đầu tiên:
0,230 và 0,0203 đều có 3 chữ số có nghĩa.

$0,00745 \Rightarrow 0,0075 = 0,75\%$.

và $0,0005 < 0,00745/10$

Giá trị trung bình của **của đại lượng cần**
đo phải viết qui tròn đến chữ số có nghĩa
cùng bậc thập phân với chữ số có nghĩa
cuối cùng của giá trị sai số đã qui tròn

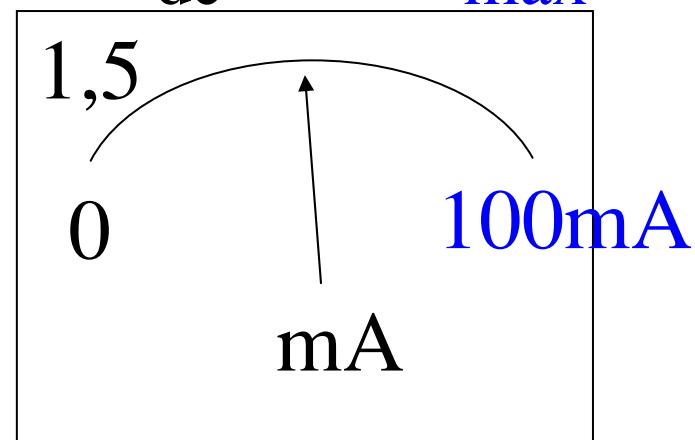
$$D = \bar{D} \pm \Delta D = (21,48 \pm 0,16) \text{mm}$$

Cách xác định sai số của dụng cụ đo điện:

δ- Cấp chính xác ghi trên
thang đo;

a_{max} Giá trị lớn nhất của
thang đo

$$\Delta a_{dc} = \delta \cdot a_{max}$$

$$\Delta a_{dc} = \delta \cdot a_{max} = 1,5\% \cdot 100mA = 1,5mA$$

Đối với các điện trở mẫu và điện dung mẫu:

$$\Delta a_{dc} = \delta \cdot a$$

a là giá trị đo được trên dụng cụ, δ- cấp
chính xác của thang đo lớn nhất đang được
sử dụng.

Hộp điện trở mẫu $0 \div 9999,9\Omega$

có $\delta=0,2$ đối với thang 1000Ω ;

Giá trị đo được $a=820,0\Omega$

$$\Rightarrow \Delta a_{dc} = \delta \cdot a = 0,2\% \cdot 820,0 = 1,64\Omega \approx 1,7\Omega$$

Đối với các dụng cụ đo hiện số:

$$\Delta a_{dc} = \delta \cdot a + n \cdot \alpha$$

δ là cấp chính xác;

a là giá trị đo hiển thị;

α là độ phân giải;

n-phụ thuộc vào thang đo và dụng cụ do nhà sản xuất qui định.

Đồng hồ 2000digit DT890 có $\delta=0,5$; $n=1$ cho dòng 1 chiều; $U_{max}=19.99V$;

Độ phân giải:

$$\alpha = U_{max}/2000 = 19,99/2000 \approx 0,01V;$$

Số đo hiển thị $U=15,78V$

$$\Delta U_{dc} = \delta \cdot a + n \cdot \alpha =$$

$$0,5\% \cdot 15,78V + 1 \cdot 0,01V = 0,0889V \approx 0,1V$$

4.2. Cách xác định sai số của phép đo gián tiếp: $F=F(x,y,z)$

F - đại lượng đo gián tiếp; x,y,z - đo trực tiếp

$$dF = \frac{\partial F}{\partial x} dx + \frac{\partial F}{\partial y} dy + \frac{\partial F}{\partial z} dz$$

$$\Rightarrow \Delta F = \frac{\partial F}{\partial x} \Delta x + \frac{\partial F}{\partial y} \Delta y + \frac{\partial F}{\partial z} \Delta z$$

$$\Delta F = \left| \frac{\partial F}{\partial x} \right| \Delta x + \left| \frac{\partial F}{\partial y} \right| \Delta y + \left| \frac{\partial F}{\partial z} \right| \Delta z$$

Cách xác định sai số tương đối của phép
đo gián tiếp: $F=F(x,y,z)$

1. Lấy Ln hai vế:

$$\ln F = \ln F(x,y,z)$$

2. Lấy vi phân toàn phần:

$$d(\ln F) = dF/F$$

3. Rút gọn biểu thức

4. Lấy tổng giá trị tuyệt đối vi phân riêng
phần và đổi $d \rightarrow \Delta$

$$F, x, y, z \rightarrow \bar{F}, \bar{x}, \bar{y}, \bar{z}$$

Ví dụ: $F = \frac{x}{x+y} \Rightarrow \ln F = \ln x - \ln(x+y)$

$$\frac{dF}{F} = \frac{dx}{x} - \frac{d(x+y)}{x+y} = \frac{ydx}{x(x+y)} - \frac{dy}{x+y}$$

$$\rightarrow \frac{\Delta F}{\bar{F}} = \frac{\bar{y}\Delta x}{\bar{x}(\bar{x}+\bar{y})} + \frac{\Delta y}{\bar{x}+\bar{y}}$$

Sai số của các **đại lượng** cho trước lấy bằng 1 đơn vị của số có nghĩa cuối cùng.

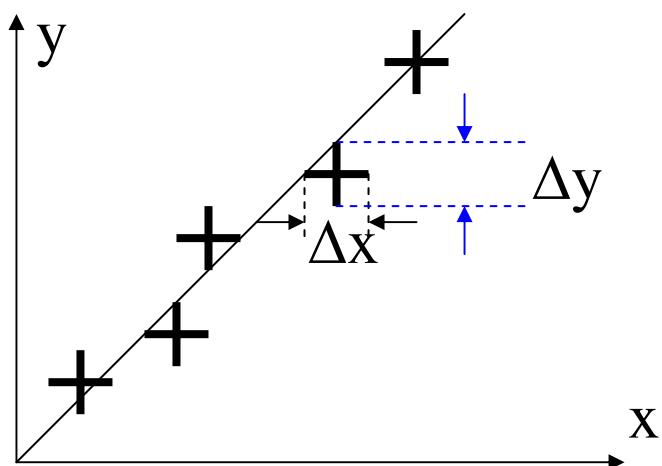
Sai số của các **hằng số** $\pi, g \dots$ lấy đến nhỏ hơn $1/10$ sai số tương đối của F

Đo điện trở: $R=U/I$

$$\ln R = \ln U - \ln I$$

$$\frac{dR}{R} = \frac{dU}{U} - \frac{dI}{I} \rightarrow \frac{\Delta R}{\bar{R}} = \frac{\Delta U}{\bar{U}} + \frac{\Delta I}{\bar{I}}$$

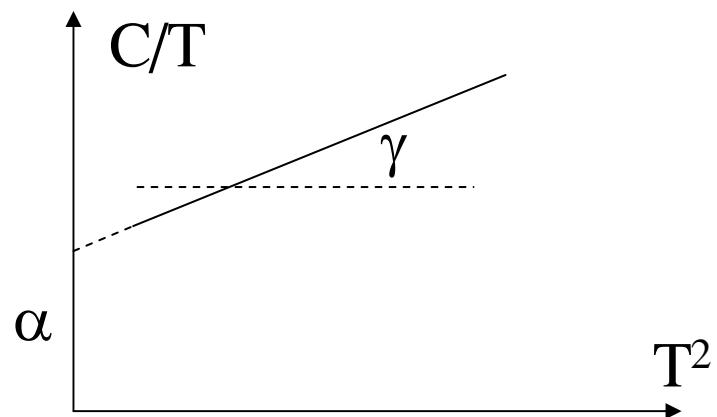
4.3. Biểu diễn kết quả bằng đồ thị: $y=f(x)$

Đưa đồ thị về **dạng tuyến tính**: $y = ax + b$

Phụ thuộc giữa nhiệt dung của kim loại vào nhiệt độ ở nhiệt độ thấp:

$$C_{KL} = \alpha T + \gamma T^3$$

- Bốn bước chiến lược khi giải bài tập:
 1. Không tìm ngay cách tính đáp số cuối cùng.
Hãy chú ý đến điều kiện đầu bài.
 2. Hãy nghĩ đến các công thức áp dụng và điều kiện của nó.
 3. Quan sát kĩ hình vẽ, từng phần hình vẽ.
 4. Hãy chắc chắn khi áp dụng các công thức.
- Công cụ giải bài tập:
 1. Vẽ và suy nghĩ cẩn thận về lực, chọn trực tọa độ, nghĩ đến các góc.
 2. Kiểm tra lại: véc tơ hay thành phần, Các yếu tố góc: Sin hay Cos, âm hay dương

Chương I

ĐỘNG HỌC CHẤT ĐIỂM

Bài giảng Vật lý đại cương

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uẩn

Viện Vật lý kỹ thuật

Trường ĐH Bách khoa Hà nội

Động học: N/C các đặc trưng của chuyển động và những chuyển động khác nhau (không tính đến lực tác dụng)

Động lực học: N/C mối quan hệ giữa chuyển động với tương tác giữa các vật (có tính đến lực tác dụng)

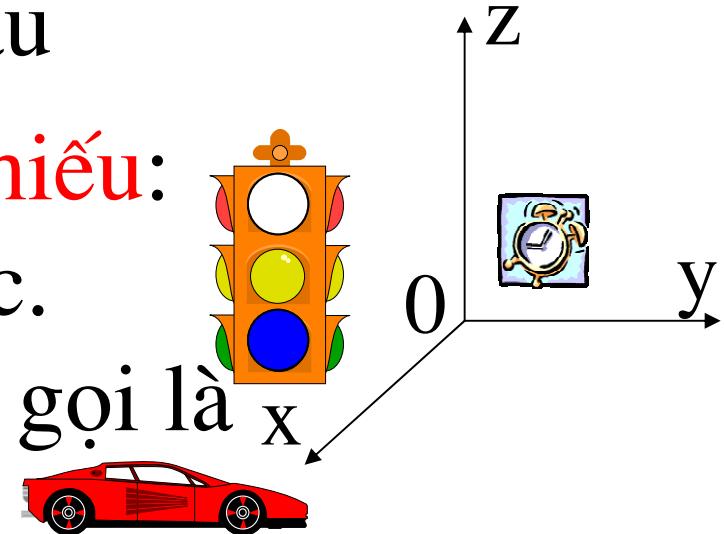
Tĩnh học là một phần của **Động lực học**
N/C trạng thái cân bằng của các vật

1. Những khái niệm mở đầu

1.1 Chuyển động và hệ qui chiếu:

Thay đổi vị trí so với vật khác.

Vật coi là đứng yên làm mốc gọi là
hệ qui chiếu

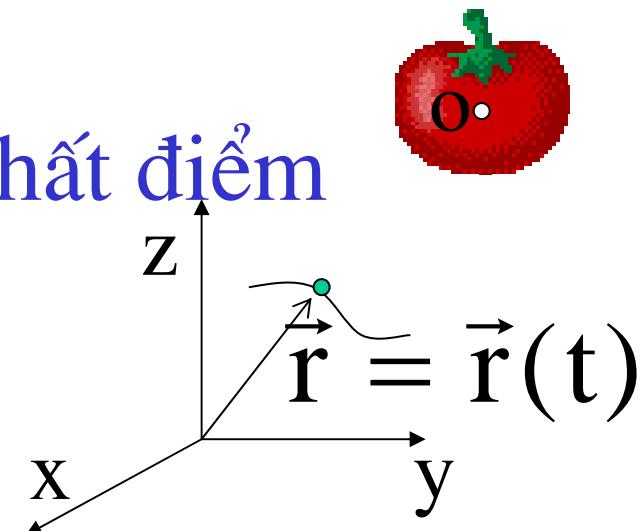

1.2. Chất điểm: Vật nhỏ so với khoảng cách
nghiên cứu -> Khối lượng vật tập trung ở khối
tâm. và hệ chất điểm:

Tập hợp nhiều chất điểm = Hệ chất điểm

1.3. Phương trình
chuyển động của
chất điểm

$$M \left\{ \begin{array}{l} x=f_x(t) \\ y=f_y(t) \\ z=f_z(t) \end{array} \right.$$

1.4. Quỹ đạo: Đường tạo bởi tập hợp các vị trí của chất điểm trong không gian

F/t quỹ đạo: Khử tham số t trong f/t cd:

Ví dụ: F/t chuyển động:

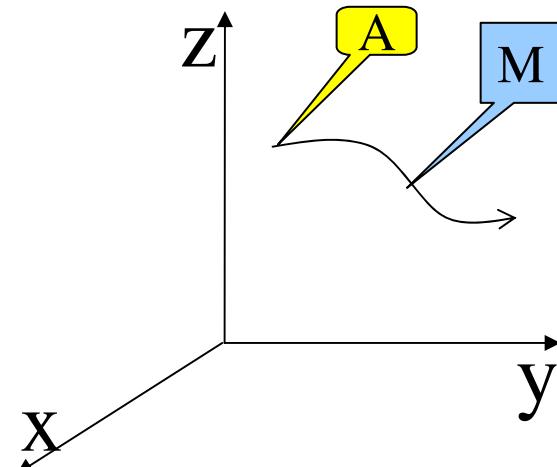
$$x = a \cdot \cos(\omega t + \varphi)$$

$$y = a \cdot \sin(\omega t + \varphi)$$

F/t quỹ đạo:

$$x^2 + y^2 = a^2$$

1.5. Hoành độ cong:

Vị trí chất điểm xác định bởi cung AM=s

Quãng đường s là hàm của thời gian $s=s(t)$

2. Vận tốc

2.1. Định nghĩa vận tốc:

Tại thời điểm t chất điểm tại $\vec{AM} = s$

tại thời điểm $t' = t + \Delta t \rightarrow$

$$\vec{AM'} = s' = s + \Delta s$$

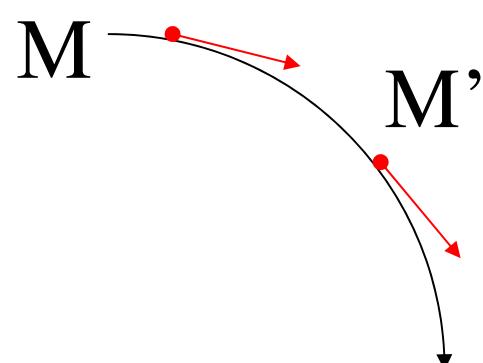
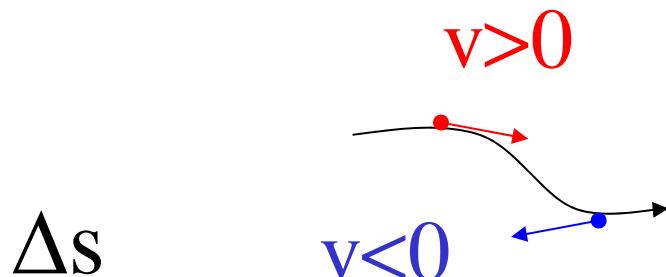
vận tốc trung bình $\bar{v} = \frac{\Delta s}{\Delta t}$

Vận tốc tức thời:

$$v = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta s}{\Delta t} = \frac{ds}{dt}$$

2.2. Véc tơ vận tốc

$$\vec{v} = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \vec{s}}{\Delta t} = \frac{d\vec{s}}{dt}$$

2.2. Véc tơ vận tốc trong hệ toạ độ笛卡尔:

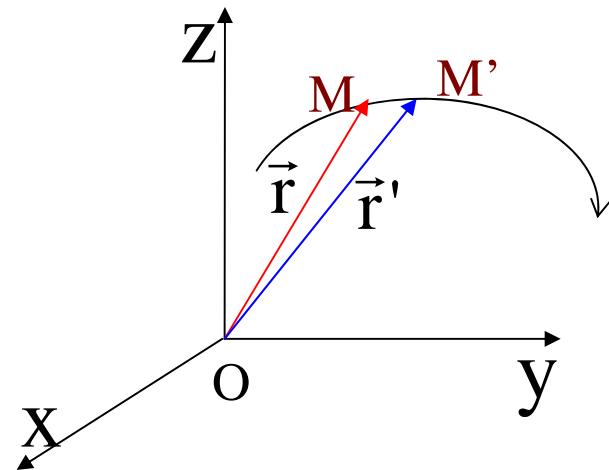
$$\overrightarrow{OM} = \vec{r} \quad \overrightarrow{OM'} = \vec{r}' = \vec{r} + d\vec{r}$$

$$\overrightarrow{MM'} = d\vec{r} \quad d\vec{s} = d\vec{r}$$

$$\vec{v} = \frac{d\vec{r}}{dt} \quad \text{Đạo hàm vecto toạ độ theo thời gian}$$

$$\vec{v} = \begin{cases} v_x = \frac{dx}{dt} \\ v_y = \frac{dy}{dt} \\ v_z = \frac{dz}{dt} \end{cases} \quad v = \sqrt{v_x^2 + v_y^2 + v_z^2}$$

$$= \sqrt{\left(\frac{dx}{dt}\right)^2 + \left(\frac{dy}{dt}\right)^2 + \left(\frac{dz}{dt}\right)^2}$$

3. Gia tốc

3.1. Định nghĩa và biểu thức của véc tơ gia tốc:

Tại M: t, \vec{v}

Tại M': $t' = t + \Delta t, \vec{v}'$

$$\Delta \vec{v} = \vec{v}' - \vec{v}$$

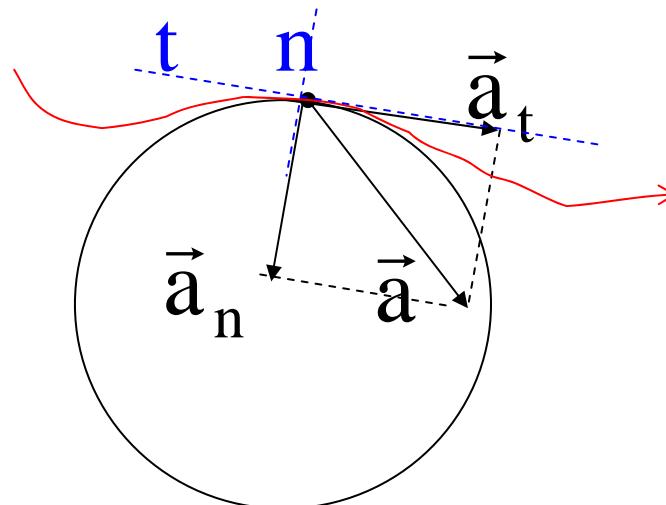
$$\vec{a}_{tb} = \frac{\Delta \vec{v}}{\Delta t}$$

$$\vec{a} = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \vec{v}}{\Delta t} = \frac{d\vec{v}}{dt}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} a_x = \frac{dv_x}{dt} = \frac{d^2x}{dt^2} \\ a_y = \frac{dv_y}{dt} = \frac{d^2y}{dt^2} \\ a_z = \frac{dv_z}{dt} = \frac{d^2z}{dt^2} \end{array} \right.$$

$$\begin{aligned} a &= \sqrt{a_x^2 + a_y^2 + a_z^2} \\ &= \sqrt{\left(\frac{d^2x}{dt^2}\right)^2 + \left(\frac{d^2y}{dt^2}\right)^2 + \left(\frac{d^2z}{dt^2}\right)^2} \end{aligned}$$

3.2 Gia tốc tiếp tuyến và gia tốc pháp tuyến

Chiếu véc tơ gia tốc lên tiếp tuyến và pháp tuyến
của quỹ đạo

$$\vec{a} = \vec{a}_t + \vec{a}_n$$

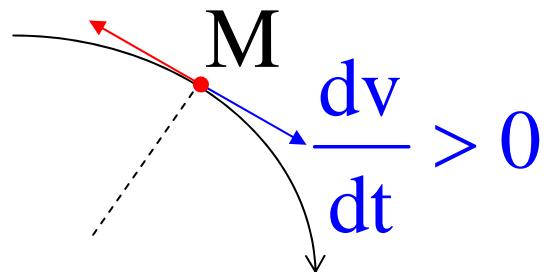
\vec{a}_t Gia tốc tiếp tuyến

\vec{a}_n gia tốc pháp tuyến

➤ Gia tốc tiếp tuyến

- Có phương tiếp tuyến với quỹ đạo
- Cho thấy sự thay đổi giá trị của vận tốc
- Có giá trị $a_t = \lim_{t' \rightarrow t} \frac{\Delta v}{\Delta t} = \frac{dv}{dt}$
- Có chiều tùy theo giá trị âm, dương của dv/dt

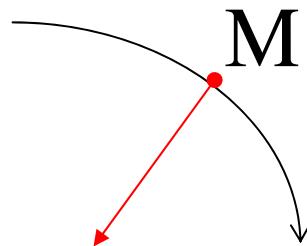
$$\frac{dv}{dt} < 0$$

➤ Gia tốc pháp tuyến

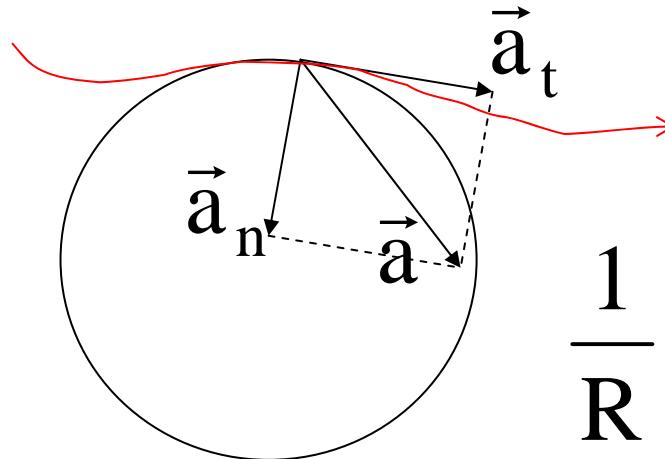
- Mức độ thay đổi phương của vận tốc
- Có phương trùng pháp tuyến của quỹ đạo
- Hướng về phía lõm của quỹ đạo
- Có giá trị

$$a_n = \frac{v^2}{R}$$

Kết luận

$$\vec{a} = \vec{a}_t + \vec{a}_n$$

$$a = \sqrt{a_t^2 + a_n^2} = \sqrt{\left(\frac{dv}{dt}\right)^2 + \left(\frac{v^2}{R}\right)^2}$$

$\frac{1}{R}$ độ cong
của quỹ
đạo

- $a_n=0 \rightarrow$ chuyển động thẳng
- $a_t=0 \rightarrow$ chuyển động cong đều
- $a=0 \rightarrow$ chuyển động thẳng đều

4. Một số dạng chuyển động cơ đặc biệt

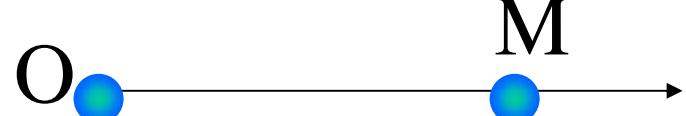
4.1. Chuyển động thẳng biến đổi đều:

$$\vec{a} = \overrightarrow{\text{const}} \quad a_n = 0$$

$$a = a_t = \frac{dv}{dt} = \text{const}$$

$$v = \frac{ds}{dt} = at + v_0 \Rightarrow s = \int (at + v_0) dt = \frac{at^2}{2} + v_0 t$$

$$v^2 - v_0^2 = 2as$$

$$v = \int adt = at + v_0$$

4.2. Chuyển động tròn

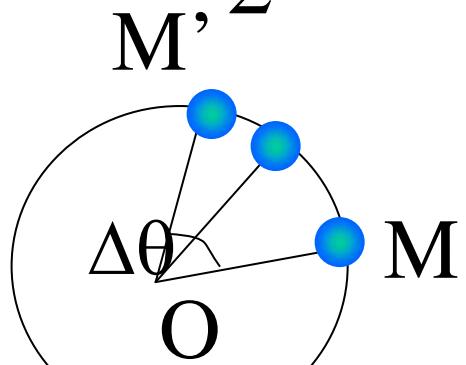
Tại M: t

Tại M': $t' = t + \Delta t \Rightarrow OM$ quét $\Delta\theta$

$$\bar{\omega} = \frac{\Delta\theta}{\Delta t}$$

$$\omega = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta\theta}{\Delta t} = \frac{d\theta}{dt}$$

$$T = \frac{2\pi}{\omega}; \quad v = \frac{1}{T} = \frac{\omega}{2\pi}$$

Quan hệ giữa $\vec{\omega}$ và \vec{v}

$$\check{MM} = \Delta s = R \cdot \Delta \theta$$

$$\lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta s}{\Delta t} = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} R \cdot \frac{\Delta \theta}{\Delta t} = R \cdot \omega$$

$$v = R \cdot \omega \Rightarrow \vec{v} = \vec{\omega} \times \vec{R}$$

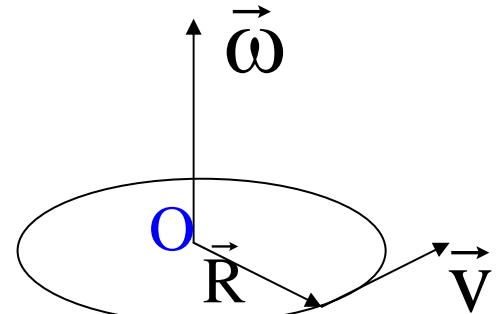
Qui tắc tam diện thuận

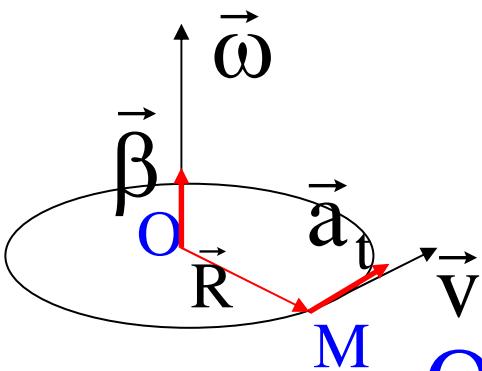
Hệ quả: $a_n = \frac{v^2}{R} = \frac{(R\omega)^2}{R} = R\omega^2$

Gia tốc góc: Tại $t, \vec{\omega}$

Tại M' : $t' = t + \Delta t, \vec{\omega}' = \vec{\omega} + \Delta \vec{\omega}$

$$\beta = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \omega}{\Delta t} = \frac{d\omega}{dt} = \frac{d^2\theta}{dt^2}$$

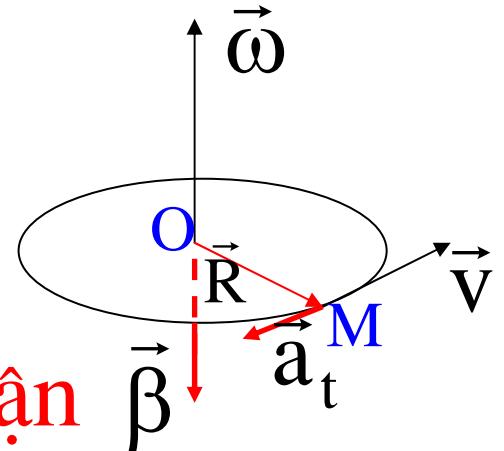

$$\vec{\beta} = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta \vec{\omega}}{\Delta t} = \frac{d\vec{\omega}}{dt}$$

$$\vec{a}_t = \vec{\beta} \times \vec{R}$$

Qui tắc tam diện thuận

Tương tự như trong chuyển động thẳng:

$$\omega = \beta t + \omega_0$$

$$\theta = \frac{\beta t^2}{2} + \omega_0 t$$

$$\omega^2 - \omega_0^2 = 2\beta\theta$$

4.3. Chuyển động với gia tốc không đổi

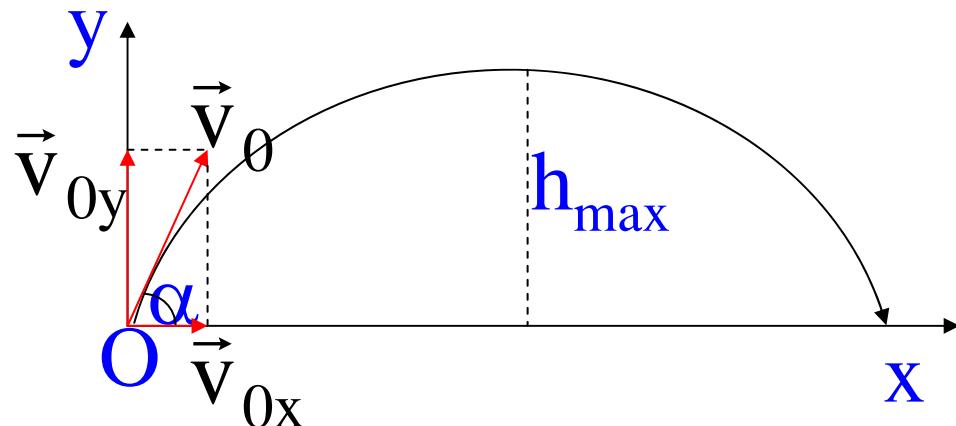
$$\vec{a} \begin{cases} a_x = 0 \\ a_y = -g \end{cases}$$

$$\frac{dv_x}{dt} = 0$$

$$\frac{dv_y}{dt} = -g$$

$$v_x = v_0 \cos \alpha$$

$$v_y = v_0 \sin \alpha - gt$$

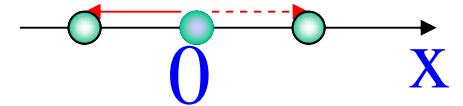
Phương trình chuyển động

$$M \begin{cases} x = v_0 \cos \alpha \cdot t \\ y = v_0 \sin \alpha \cdot t - \frac{gt^2}{2} \end{cases}$$

Phương trình quỹ đạo

$$y = xt \tan \alpha - \frac{gx^2}{2v_0^2 \cos^2 \alpha}$$

4.4. Dao động thẳng điều hòa phương trình dao động

$$x = A \cdot \cos(\omega t + \varphi)$$

Tuân hoàn theo thời gian: $x(t) = x(t+nT)$

$$T = \frac{2\pi}{\omega}$$

$$v = \frac{dx}{dt} = -\omega A \cdot \sin(\omega t + \varphi)$$

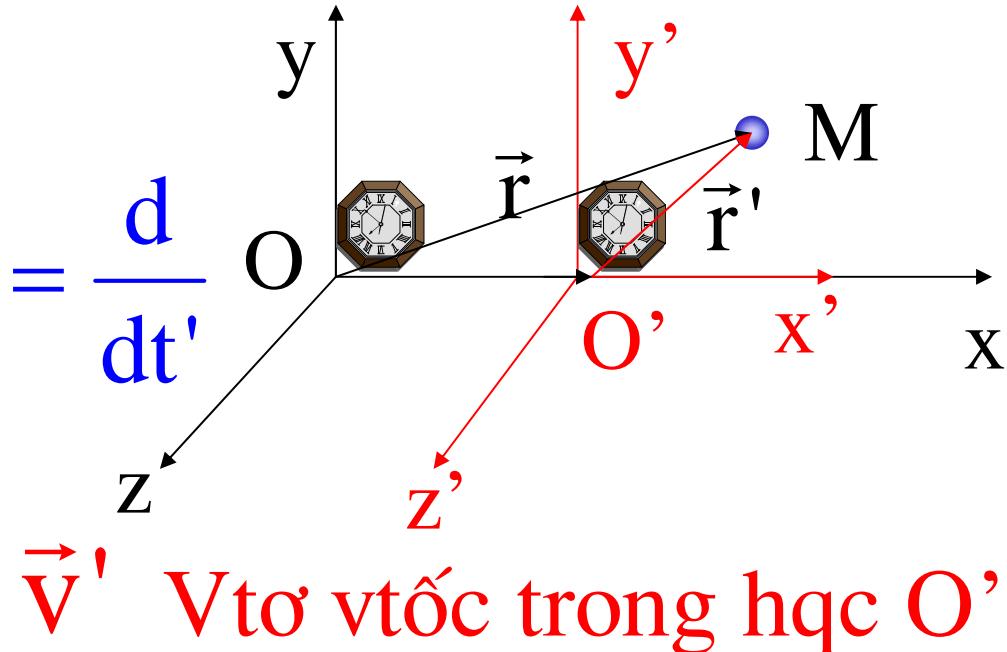
$$a = \frac{dv}{dt} = \frac{d^2x}{dt^2} = -\omega^2 A \cdot \cos(\omega t + \varphi)$$

5. Tổng hợp vận tốc và gia tốc

$$\vec{r} = \vec{r}' + \overrightarrow{oo'}$$

$$\frac{d\vec{r}}{dt} = \frac{d\vec{r}'}{dt} + \frac{d\overrightarrow{oo'}}{dt}$$

$$\Rightarrow \vec{v} = \vec{v}' + \vec{V}$$

\vec{v}' Vtơ vtốc trong hqc O'

\vec{v} Vtơ vtốc trong hqc O

\vec{V} Vtơ vtốc O' đối với O

Véc tơ vận tốc của chất điểm đối với hệ qchiếu O bằng tổng hợp véc tơ vtốc của chất điểm đó đối với hệ qc O' chđộng tịnh tiến đvới hệ qc O và vtơ vtốc tịnh tiến của hệ qc O' đối với hệ qc O

$$\frac{d\vec{v}}{dt} = \frac{d\vec{v}'}{dt} + \frac{d\vec{V}}{dt} \Rightarrow \vec{a} = \vec{a}' + \vec{A}$$

\vec{a} Vtơ gia tốc M trong hqc O

\vec{a}' Vtơ gia tốc M trong hqc O'

\vec{A} Vtơ gia tốc O' đối với hqc O

Véc tơ gia tốc của chất điểm đối với một hệ qchiếu O bằng tổng hợp véc tơ gia tốc của chất điểm đó đối với hệ qc O' chuyển động tịnh tiến đối với hệ qc O và vtơ gia tốc tịnh tiến của hệ qc O' đối với hệ qc O

Chương II

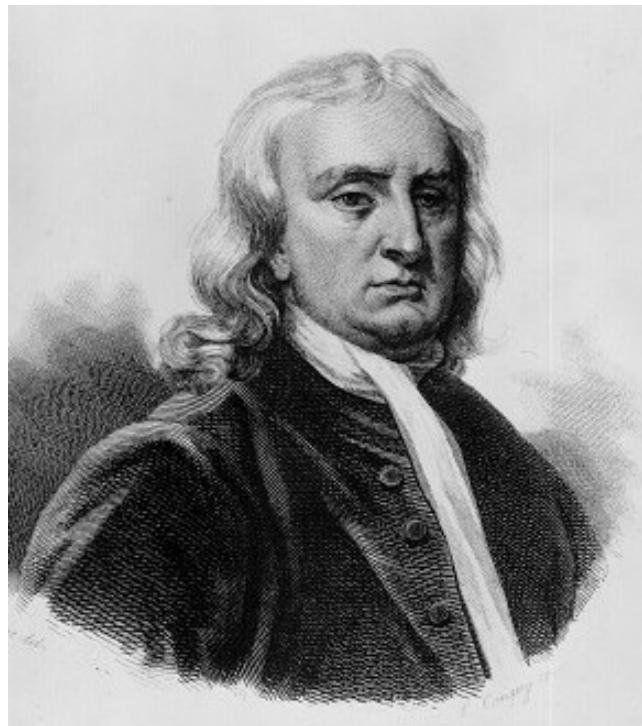
ĐỘNG LỰC HỌC CHẤT ĐIỂM

Bài giảng Vật lý đại cương

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uấn

Viện Vật lý kỹ thuật

Trường ĐH Bách khoa Hà nội

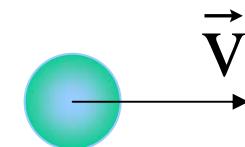

Isaac Newton

1. Các định luật Niuton

1.1 Định luật Niuton thứ nhất:

Chất điểm cô lập $\vec{v} = \overrightarrow{\text{const}}$

Không chịu một tác dụng nào từ bên ngoài, chuyển động của nó được bảo toàn

-> định luật quán tính

1.2. Định luật Niuton thứ hai: Chuyển động của chất điểm chịu tổng hợp lực $F \neq 0$ là chuyển động có gia tốc

Gia tốc của chất điểm $\sim F$ và \sim nghịch với m

$$\vec{a} = k \frac{\vec{F}}{m}$$

$$\vec{F} \neq 0 \rightarrow \vec{a} \neq 0$$

Trong hệ SI $k=1$

$$\vec{a} = \frac{\vec{F}}{m}$$

- Phương trình cơ bản của cơ học chất điểm:

$$m\vec{a} = \vec{F}$$

- Hệ qui chiếu quán tính:

Nghiệm đúng Phương trình $m\vec{a} = \vec{F}$

1.3. Lực tác dụng lên chất điểm trong chuyển động cong

$$\vec{a} = \vec{a}_t + \vec{a}_n$$

$$m\vec{a} = m\vec{a}_t + m\vec{a}_n$$

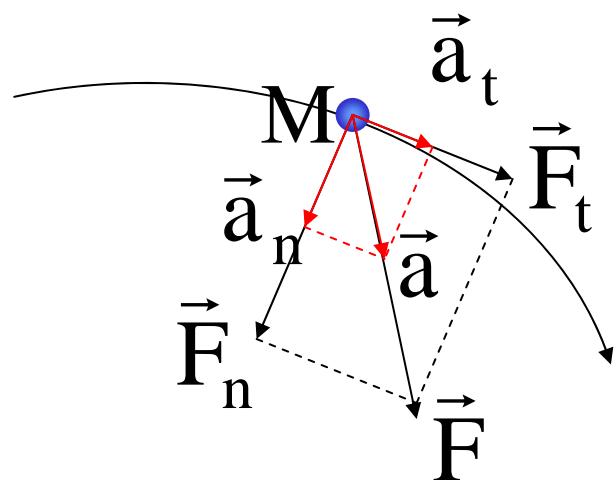
$$\vec{F} = \vec{F}_t + \vec{F}_n$$

Lực tiếp
tuyến

$$F_t = m \frac{dv}{dt}$$

Lực pháp
tuyến

$$F_n = m \frac{v^2}{R}$$

1.4. Định luật Niuton thứ ba

$$\vec{F} + \vec{F}' = 0$$

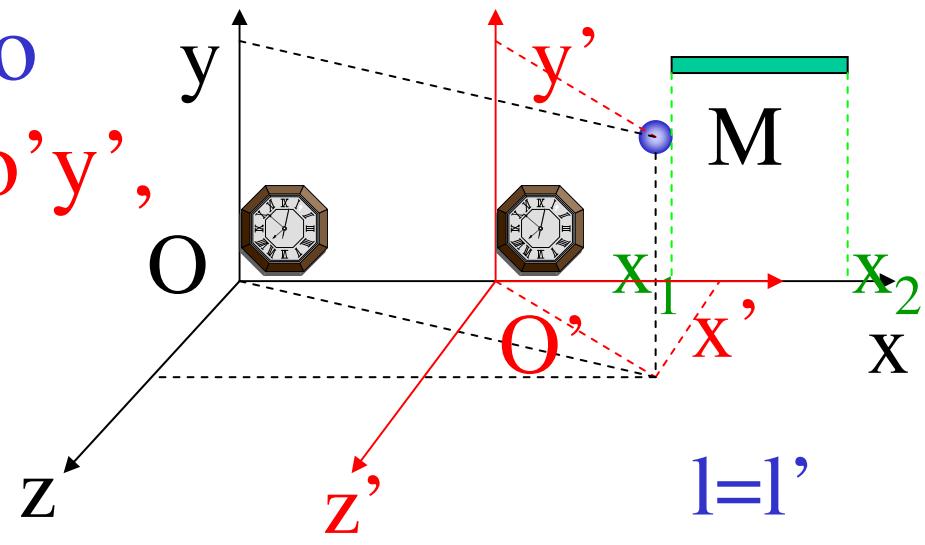
Tổng nội lực trong hệ = 0

2. Chuyển động tương đối và nguyên lý Galilê

O' chuyển động dọc theo
ox với vận tốc \vec{V} , $oy//o'y'$,
 $oz//o'z'$

Thời gian là tuyệt đối:
 $t=t'$

Không gian là tương đối:

$$x = x' + oo' = x' + Vt'$$

$y = y'$; $z = z' \Rightarrow$ chuyển động là tương đối.

Khoảng không gian là tuyệt đối: $l = l'$

$$x_1 = x'_1 + Vt'; x_2 = x'_2 + Vt' \Rightarrow l = x_2 - x_1 = x'_2 - x'_1 = l'$$

2.1. Phép biến đổi Galilê:

$$x = x' + Vt'; y = y'; z = z'; t = t'$$

$$\text{và ngược lại } x' = x - Vt; y' = y; z' = z; t' = t$$

2.2. Tổng hợp vận tốc và gia tốc

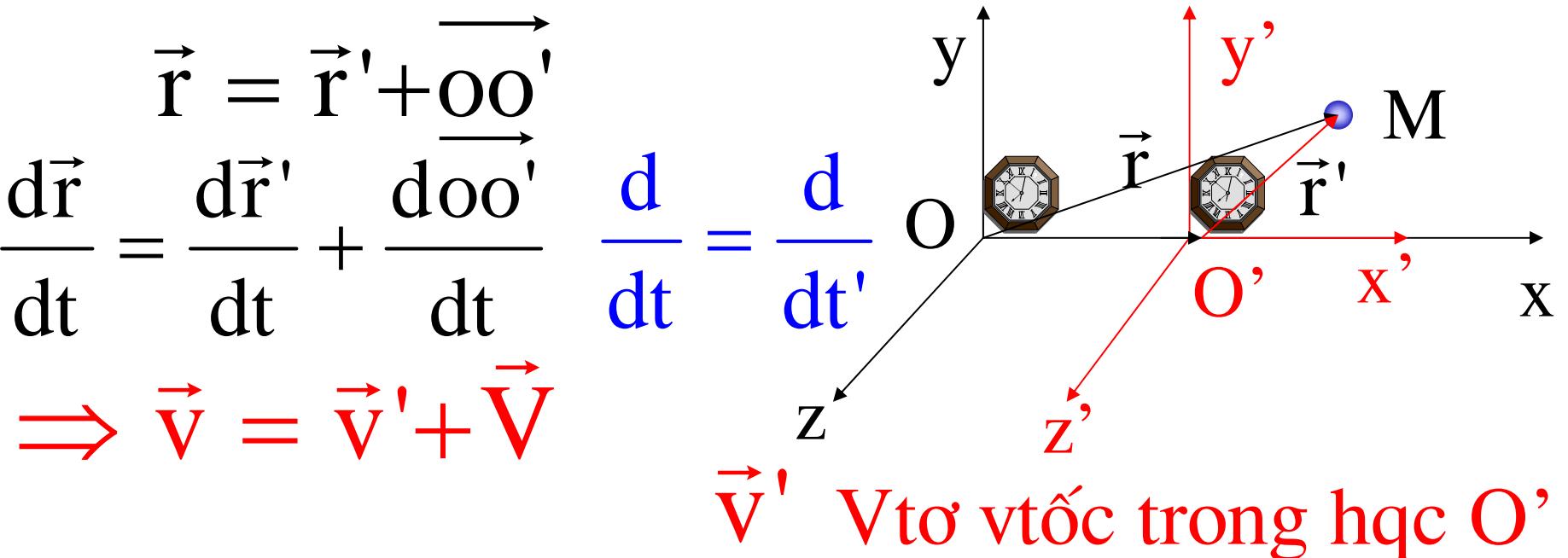
$$\vec{r} = \vec{r}' + \overrightarrow{oo'}$$

$$\frac{d\vec{r}}{dt} = \frac{d\vec{r}'}{dt} + \frac{d\overrightarrow{oo'}}{dt}$$

$$\Rightarrow \vec{v} = \vec{v}' + \vec{V}$$

\vec{v} Vtơ vtốc trong hqc O
 \vec{V} Vtơ vtốc O' đối với O

Véc tơ vận tốc của chất điểm đối với hệ qchiếu O bằng tổng hợp véc tơ vtốc của chất điểm đó đối với hệ qc O' chđộng tịnh tiến đvới hệ qc O và vtơ vtốc tịnh tiến của hệ qc O' đối với hệ qc O

\vec{v}' Vtơ vtốc trong hqc O'

$$\frac{d\vec{v}}{dt} = \frac{d\vec{v}'}{dt} + \frac{d\vec{V}}{dt} \Rightarrow \vec{a} = \vec{a}' + \vec{A}$$

\vec{a} Vtơ gia tốc M trong hqc O

\vec{a}' Vtơ gia tốc M trong hqc O'

\vec{A} Vtơ gia tốc O' đối với hqc O

Véc tơ gia tốc của chất điểm đối với một hệ qchiếu O bằng tổng hợp véc tơ gia tốc của chất điểm đó đối với hệ qc O' chuyển động tịnh tiến đối với hệ qc O và vtơ gia tốc tịnh tiến của hệ qc O' đối với hệ qc O

2.3. Nguyên lý tương đối Galilê

Hệ qui chiếu **quán tính**: $\vec{m_a} = \vec{F}$

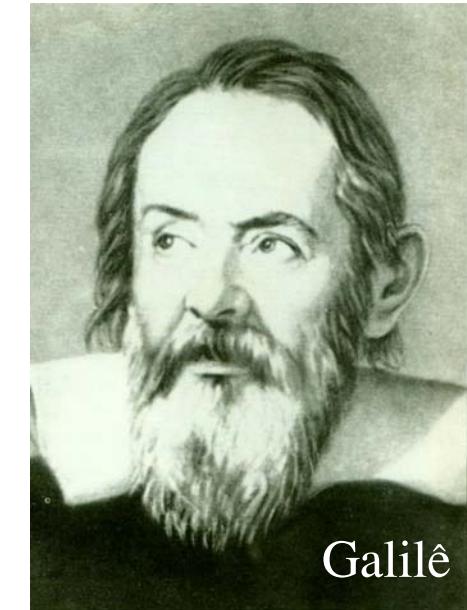
Nếu O' chuyển động thẳng đều
đối với O thì $A=0$ $\vec{m_a} = \vec{m_{a'}}$

$$\vec{m_{a'}} = \vec{m_a} = \vec{F}$$

O' cũng là hqc quán tính

Mọi hệ qui chiếu chuyển động thẳng đều với
hqc quán tính cũng là hqc quán tính.

Các định luật Niu-ton nghiêm đúng trong
mọi hệ qui chiếu chuyển động thẳng đều
đối với hqc quán tính

Galilê

Các phương trình động lực học trong các hệ
qui chiếu quán tính có dạng như nhau.

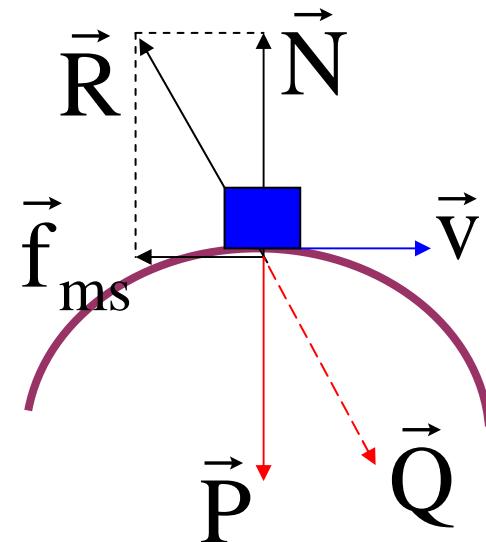
Các phương trình cơ học bất biến đối với phép
biến đổi Galilê

3. Một số loại lực cơ học:

3.1. Phản lực và lực ma sát

$$\vec{R} = \vec{N} + \vec{f}_{ms}$$

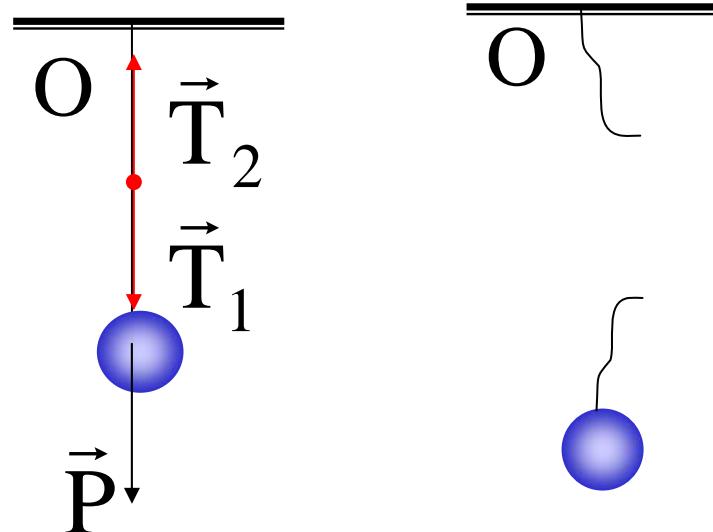
$$f_{ms} = k \cdot N$$

k - Hệ số ma sát phụ thuộc vào trạng thái
hai mặt tiếp xúc. $k < 1$.

3.2. Lực căng

Trên toàn sợi dây

3.3. Lực quán tính

Nếu hệ qui chiếu O' chuyển động có gia tốc đối với hệ qui chiếu O

$$\vec{a} = \vec{a}' + \vec{A}$$

\vec{a} Vtơ gia tốc của chất điểm trong hqc O

\vec{a}' Vtơ gia tốc của chất điểm trong hqc O'

\vec{A} Vtơ gia tốc O' đối với hqc O

$$\vec{a}' = \vec{a} - \vec{A} \Rightarrow m\vec{a}' = m\vec{a} - m\vec{A}$$

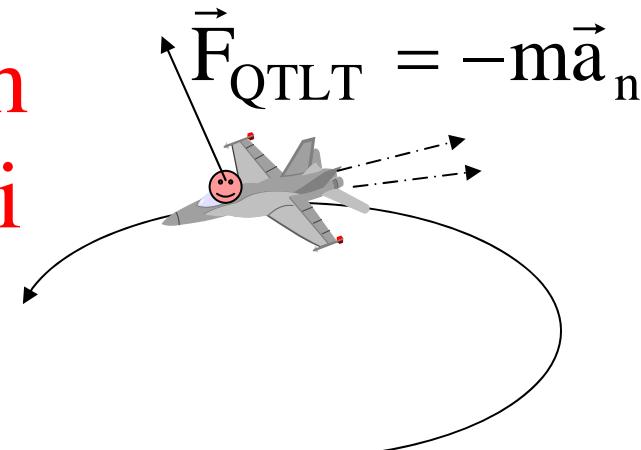
$$m\vec{a}' = \vec{F} + \vec{F}_{QT}$$

$$\vec{F}_{QT} = -m\vec{A}$$

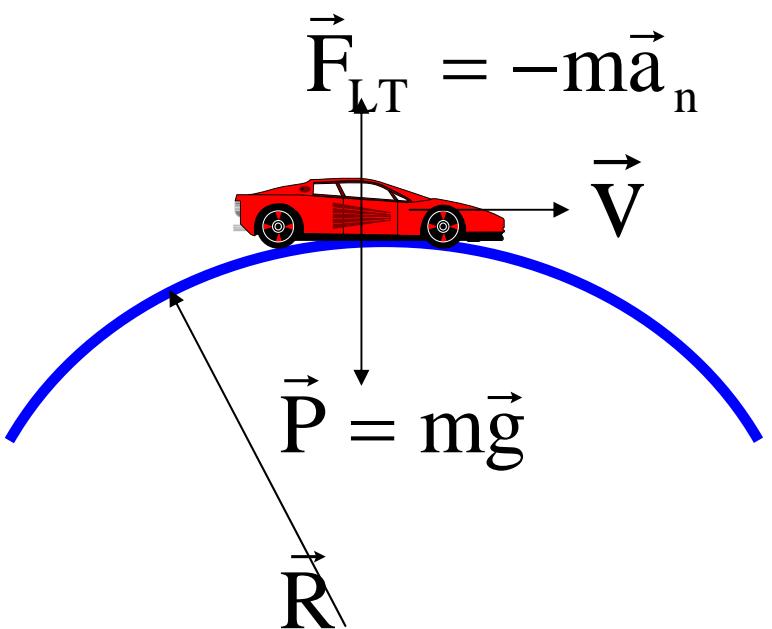
Hệ O' gọi là hệ qui chiếu không
quán tính

✓ Lực quán tính li tâm xuất hiện
khi O' chuyển động cong so với
O

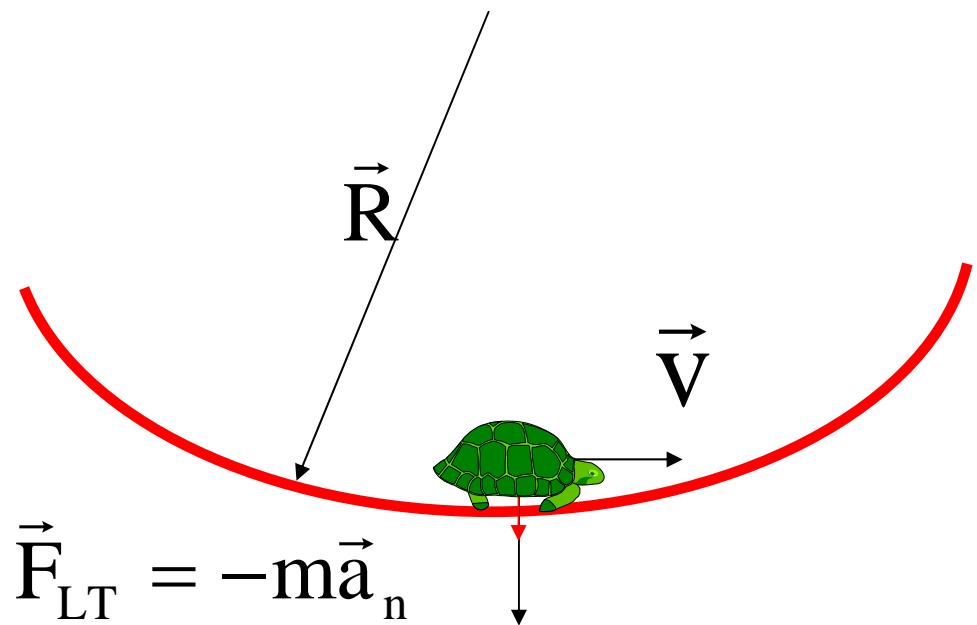
$$F_{QTLT} = m \frac{v^2}{R}$$

Lực quán tính

$$F = P - F_{LT} = m(g - \frac{v^2}{R})$$

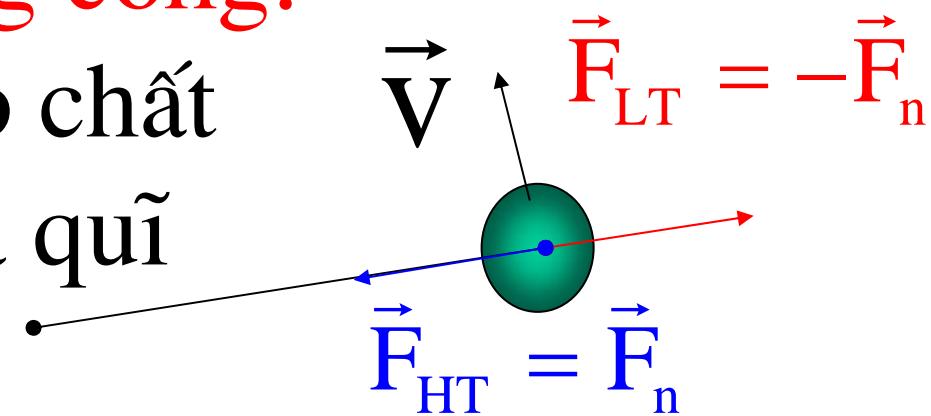

$$F = P + F_{LT} = m(g + \frac{v^2}{R})$$

$$\vec{P} = m\vec{g}$$

3.4. Lực hướng tâm, lực li tâm xuất hiện khi chất điểm chuyển động cong:

- **Lực hướng tâm:** kéo chất điểm về phía lõm của quỹ đạo:

$F_{HT}=T$ lực căng của sợi dây

- **Lực li tâm:** làm chất điểm văng về phía lồi của quỹ đạo cân bằng với lực hướng tâm

$$F_{HT} = F_{LT} = m \frac{v^2}{R}$$

4. Động lượng của chất điểm

4.1. Các định lý về động lượng

Định lý I $\frac{d\vec{K}}{dt} = \vec{F}$ $\vec{F} = m\vec{a} \Rightarrow \frac{m\vec{v}}{dt} = \vec{F}$

$\vec{K} = m\vec{v}$ là véc tơ động lượng $\frac{d(m\vec{v})}{dt} = \vec{F}$

Định lý II $\Delta\vec{K} = \vec{K}_2 - \vec{K}_1 = \int_{t_1}^{t_2} \vec{F} dt$ $d\vec{K} = \vec{F} dt$

Độ biến thiên động lượng = $\int d\vec{K} = \int_{t_1}^{t_2} \vec{F} dt$

Xung lượng của lực

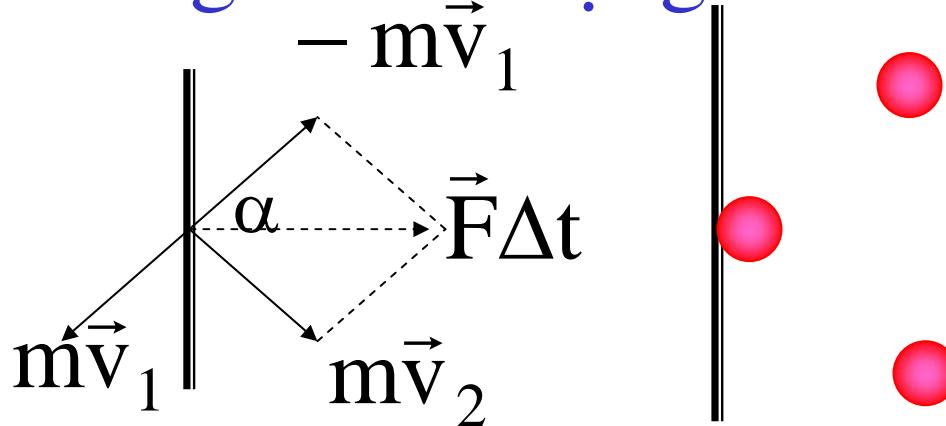
Hệ quả:

$$\frac{\Delta\vec{K}}{\Delta t} = \vec{F}$$

Độ biến thiên động lượng/đơn vị thời gian=Lực tác dụng

4.2. Ý nghĩa của động lượng và xung lượng

- Cả khối lượng và vận tốc đặc trưng cho chuyển động về mặt động lực học
- Động lượng đặc trưng cho khả năng truyền chuyển động trong va chạm
- Ý nghĩa của xung lượng: Tác dụng của lực không chỉ phụ thuộc vào cường độ, mà cả vào thời gian tác dụng

$$\Delta \vec{K} = m\vec{v}_2 - m\vec{v}_1 = \vec{F}\Delta t$$
$$F = \frac{2mv \cos \alpha}{\Delta t}$$

5. Định luật bảo toàn động lượng của hệ chất điểm

5.1. Định luật

Hệ chất điểm

M_1, M_2, \dots, M_n

có khối lượng

m_1, m_2, \dots, m_n

Chịu tác dụng lực

$\vec{F}_1, \vec{F}_2, \dots, \vec{F}_n$

Có gia tốc

$\vec{a}_1, \vec{a}_2, \dots, \vec{a}_n$

$$m_i \vec{a}_i = \vec{F}_i$$

$$\sum_{i=1}^n m_i \vec{a}_i = \sum_{i=1}^n \vec{F}_i = \vec{F}$$

$$\frac{d\left(\sum_{i=1}^n m_i \vec{v}_i\right)}{dt} = \vec{F} = 0 \quad \Rightarrow \sum_{i=1}^n m_i \vec{v}_i = \overrightarrow{\text{const}}$$

$$m_1 \vec{v}_1 + m_2 \vec{v}_2 + \dots + m_n \vec{v}_n = \overrightarrow{\text{const}}$$

Tổng động lượng hệ cô lập bảo toàn

$$\vec{V}_G = \frac{\sum_{i=1}^n m_i \vec{v}_i}{\sum_{i=1}^n m_i} = \overrightarrow{\text{const}}$$

Khối tâm hệ cô lập hoặc
đứng yên hoặc chuyển
động thẳng đều

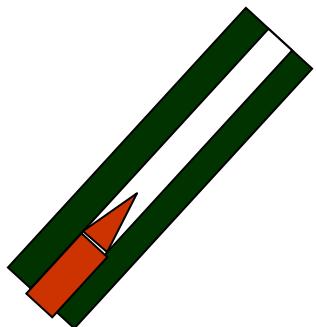
5.2. Bảo toàn động lượng theo phương:

Chiếu $m_1 \vec{v}_1 + m_2 \vec{v}_2 + \dots + m_n \vec{v}_n = \overrightarrow{\text{const}}$ lên trục x được:

$$m_1 v_{1x} + m_2 v_{2x} + \dots + m_n v_{nx} = \text{const}$$

Hình chiếu của tổng động lượng của hệ cô lập lên một phương x được bảo toàn

5.3. Ứng dụng ♦ Súng giật

Súng: M, \vec{V} $M \cdot \vec{V} + m \cdot \vec{v} = 0$

Đạn: m, \vec{v}

$$\vec{V} = -\frac{m\vec{v}}{M}$$

Súng giật về phía sau

❖ Chuyển động phản lực:

Tên lửa + thuốc: $\vec{K}_1 = M\vec{v}$

Thuốc phun: phun dM_1 và vận tốc \vec{u}

$$\vec{K}_{\text{thuốc phun ra}} = dM_1(\vec{u} + \vec{v}) = -dM(\vec{u} + \vec{v})$$

Tên lửa sau khi phun dM thuốc:

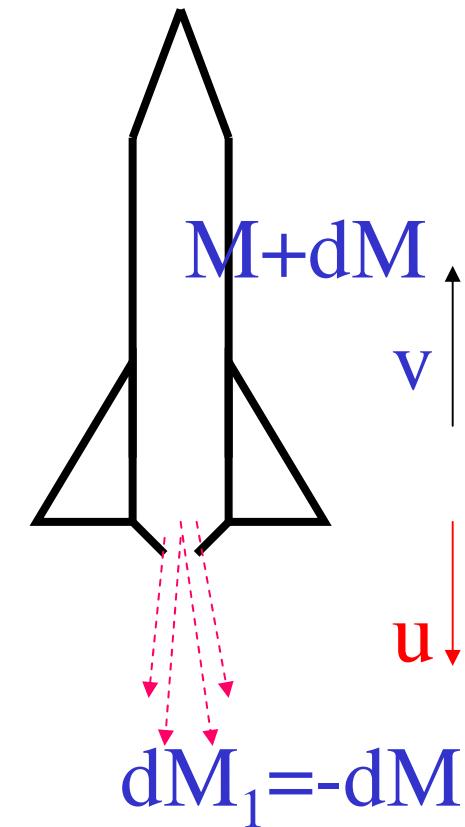
$$\vec{K}_{\text{tên lửa}} = (M + dM)(\vec{v} + d\vec{v})$$

$$\vec{K}_2 = \vec{K}_{\text{thuốc phun ra}} + \vec{K}_{\text{tên lửa}} \quad \vec{K}_2 = \vec{K}_1$$

$$-dM(\vec{u} + \vec{v}) + (M + dM)(\vec{v} + d\vec{v}) = M\vec{v}$$

$$Md\vec{v} = \vec{u}dM \quad Mdv = -udM$$

Công thức Xiônkôpxki: $v = u \ln \frac{M_0}{M}$

Tai thời điểm t: Hệ quy chiếu O chuyển động với vận tốc v cùng tên lửa và thuốc.

Tên lửa phút dM thuốc với vận tốc u so với O:

$$\rightarrow K_{\text{thuốc}} = dM \cdot u$$

Vận tốc tên lửa tăng lên dv so với O

$$\rightarrow K_{\text{Tên lửa}} = (M - dM)dv$$

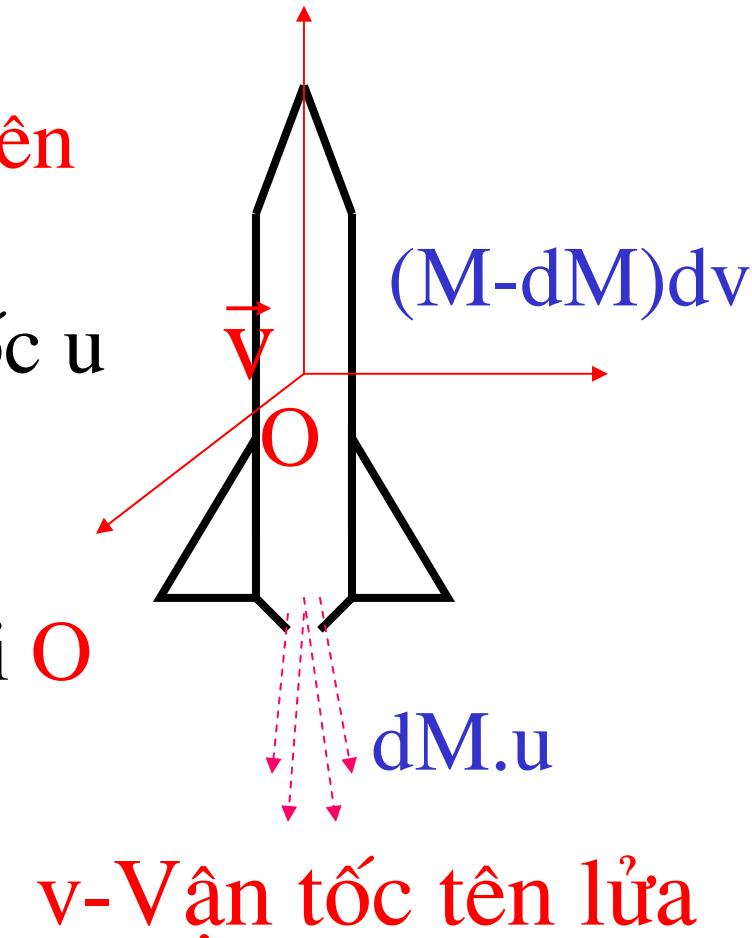
So với hệ quy chiếu O:

$$K_{\text{Tên lửa}} + K_{\text{thuốc}} = 0$$

$$(M - dM)dv + dM \cdot u = 0$$

$$Mdv = -udM$$

Công thức Xiônkôpxki:

$$v = u \ln \frac{M_0}{M}$$

5. Ứng dụng phương trình cơ bản của cơ học để khảo sát chuyển động của các vật

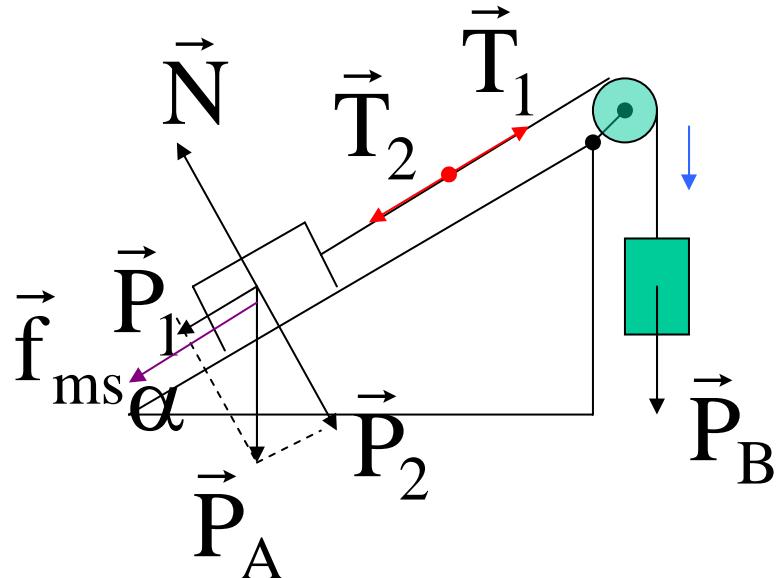
$\vec{ma} = \vec{F}$ F là tổng hợp lực tác dụng lên chất điểm = Lực phát động - Lực cản

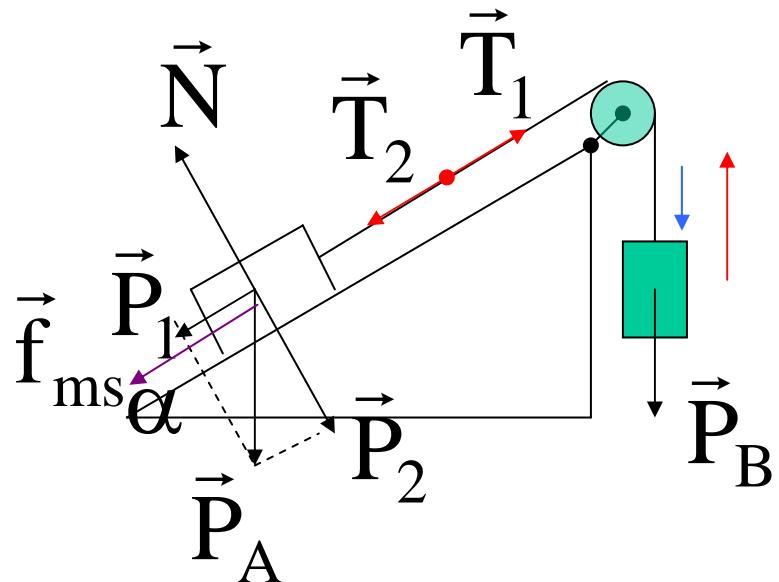
Ví dụ: Hệ gồm m_A , m_B , hệ số ma sát k , dây không giãn, ròng rọc không ma sát và khối lượng

Lực phát động: P_B

Lực cản $P_1 + f_{ms}$

Lực tổng hợp: $P_B - P_1 - f_{ms}$

$$(m_A + m_B)a = m_B g - m_A g(\sin \alpha + k \cos \alpha)$$

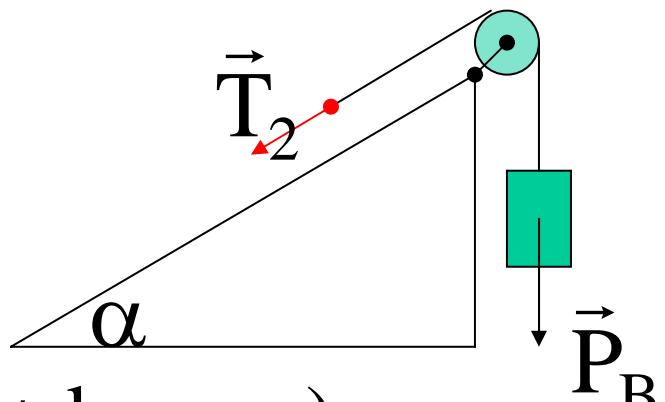
$$a = \frac{m_B g - m_A g(\sin \alpha + k \cos \alpha)}{(m_A + m_B)}$$

$a > 0$ đúng

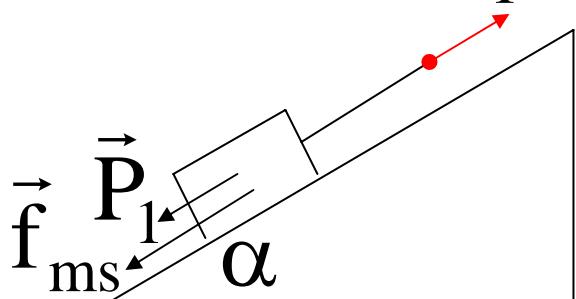
$a < 0$ giả thiết chiều chuyển động lại và tính lại từ đầu

$$m_B \cdot a = P_B - T_2$$

$$T = T_1 = T_2 = P_B - m_B a$$

$$T = m_B g - \frac{m_B g - m_A g(\sin \alpha + k \cos \alpha)}{(m_A + m_B)}$$

$$m_A a = T_1 - P_1 - f_{ms}$$

$$T = T_2 = T_1 = m_A a + P_1 + f_{ms}$$

$$T = m_A \frac{m_B g - m_A g(\sin \alpha + k \cos \alpha)}{(m_A + m_B)} + m_A g \cdot \sin \alpha + m_A g k \cos \alpha$$

$$T = m_A m_B g \cdot \frac{1 + (\sin \alpha + k \cos \alpha)}{(m_A + m_B)}$$

6. Mômen động lượng

6.1. Định nghĩa mômen động lượng của chất điểm chuyển động so với 1 điểm

$$\vec{L} = \vec{r} \times \vec{K} = \vec{r} \times m\vec{v}$$

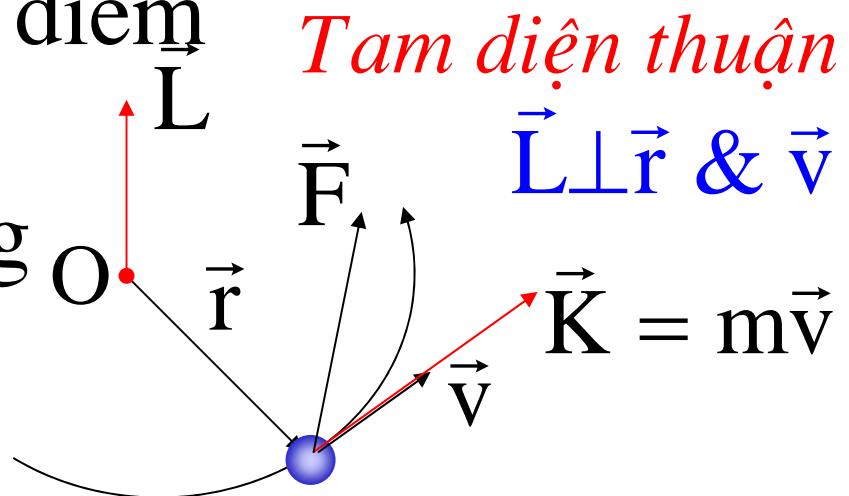
6.2. Định lý về mômen động lượng

$$\frac{d\vec{K}}{dt} = \frac{d(m\vec{v})}{dt} = \vec{F}$$

$$\frac{d(\vec{r} \times m\vec{v})}{dt} = \frac{d\vec{r}}{dt} \times m\vec{v} + \vec{r} \times \frac{d(m\vec{v})}{dt} = \vec{r} \times \frac{d(m\vec{v})}{dt}$$

$$= \vec{O} \quad \vec{r} \times \frac{d(m\vec{v})}{dt} = \vec{r} \times \vec{F} \quad \frac{d\vec{L}}{dt} = \vec{\mu}_{/o}(\vec{F})$$

$\vec{\mu}_{/o}(\vec{F}) = \vec{r} \times \vec{F}$ mômen của lực \vec{F} đối với O

Hệ quả: Định luật bảo toàn mômen động lượng
của chất điểm

$$\vec{\mu}_{/o}(\vec{F}) = 0 \Rightarrow \frac{d\vec{L}}{dt} = 0 \Rightarrow \vec{L} = \overrightarrow{\text{const}}$$

➤ Chất điểm chuyển động trên mặt phẳng cố định
Trường hợp chuyển động tròn

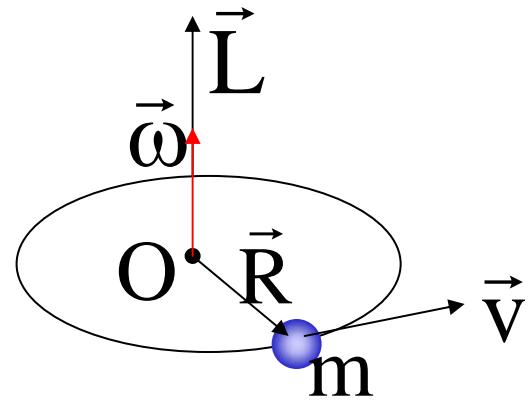
$$|\vec{L}| = R \times mv = mR^2\omega$$

$$L = I\omega$$

$$mR^2 = I \quad \text{mômen quán tính của chất điểm}$$

$$\vec{L} = I\vec{\omega} \quad \text{đối với } O$$

$$\vec{F} = \vec{F}_t + \vec{F}_n \quad \vec{\mu}_{/o}(\vec{F}_n) = 0 \quad \frac{d\vec{L}}{dt} = \frac{d(I\vec{\omega})}{dt} = \vec{\mu}_{/o}(\vec{F}_t)$$

Chương III

ĐỘNG LỰC HỌC HỆ CHẤT ĐIỂM, ĐỘNG LỰC HỌC VẬT RẮN

Bài giảng Vật lý đại cương

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uấn

Viện Vật lý kỹ thuật

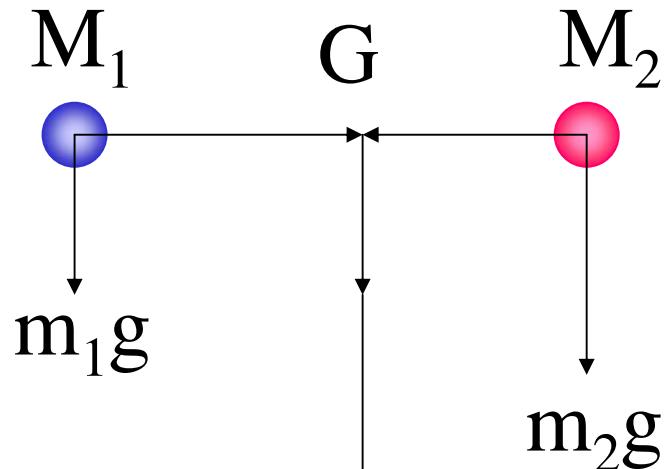
Trường ĐH Bách khoa Hà nội

1. Khối tâm: G

1.1. Định nghĩa

$$m_1 \overrightarrow{gM_1G} = -m_2 \overrightarrow{gM_2G}$$

$$m_1 \overrightarrow{M_1G} + m_2 \overrightarrow{M_2G} = 0$$

Khối tâm của hệ chất điểm M_1, M_2, \dots, M_n lần lượt có khối lượng m_1, m_2, \dots, m_n là điểm G xác định bởi đẳng

thức:

$$m_1 \overrightarrow{M_1G} + m_2 \overrightarrow{M_2G} + \dots + m_n \overrightarrow{M_nG} = 0$$

$$\sum_{i=1}^n m_i \overrightarrow{M_iG} = 0$$

1.2. Toạ độ khối tâm

Đối với một gốc O

$$\vec{R}_G = \vec{r}_i + \overrightarrow{M_i G}$$

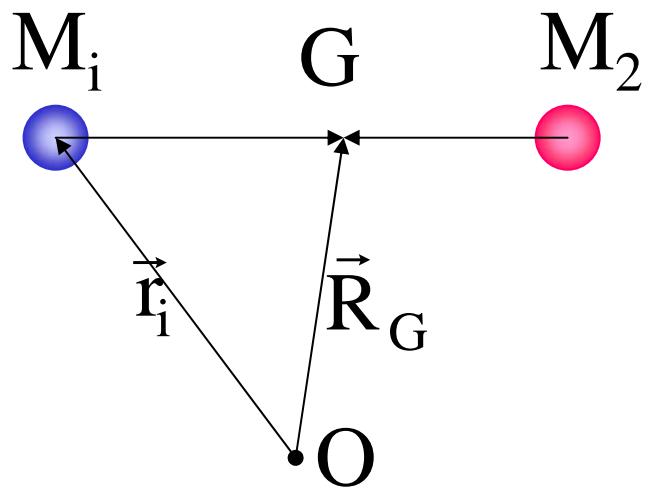
$$m_i \vec{R}_G = m_i \vec{r}_i + m_i \overrightarrow{M_i G}$$

$$\sum_{i=1}^n m_i \vec{R}_G = \sum_{i=1}^n m_i \vec{r}_i + \sum_{i=1}^n m_i \overrightarrow{M_i G}$$

$$\sum_{i=1}^n m_i \vec{R}_G = \sum_{i=1}^n m_i \vec{r}_i$$

$$M_i(x_i, y_i, z_i)$$

$$R_G(X_G, Y_G, Z_G)$$

$$\Rightarrow \vec{R}_G = \frac{\sum_{i=1}^n m_i \vec{r}_i}{\sum_{i=1}^n m_i}$$
$$\Rightarrow X_G = \frac{\sum_{i=1}^n m_i x_i}{\sum_{i=1}^n m_i}$$

1.3. Vận tốc khối tâm

$$\frac{d\vec{R}_G}{dt} = \frac{\sum_{i=1}^n m_i \frac{d\vec{r}_i}{dt}}{\sum_{i=1}^n m_i} = \frac{\sum_{i=1}^n m_i \vec{v}_i}{\sum_{i=1}^n m_i} \Rightarrow \vec{V}_G = \frac{\sum_{i=1}^n m_i \vec{v}_i}{\sum_{i=1}^n m_i}$$

Tổng động lượng của cả hệ

$$\vec{K} = \sum_{i=1}^n m_i \vec{v}_i \Rightarrow \vec{K} = \left(\sum_{i=1}^n m_i \right) \cdot \vec{V}_G$$

Tổng động lượng của cả hệ = động lượng của một chất điểm đặt tại khối tâm, có khối lượng bằng tổng khối lượng cả hệ, có vận tốc bằng vận tốc của khối tâm của hệ

1.4. Phương trình chuyển động của khối tâm

Hệ chất điểm M_1, M_2, \dots, M_n

có khối lượng m_1, m_2, \dots, m_n

Chiu tác dụng lực $\vec{F}_1, \vec{F}_2, \dots, \vec{F}_n$

Có gia tốc $\vec{a}_1, \vec{a}_2, \dots, \vec{a}_n$

Đối với chất điểm thứ i: Lấy tổng cho cả hệ:

$$m_i \vec{a}_i = \vec{F}_i$$

$$\sum_{i=1}^n m_i \vec{a}_i = \sum_{i=1}^n \vec{F}_i = \vec{F}$$

$$\vec{V}_G = \frac{\sum_{i=1}^n m_i \vec{v}_i}{\sum_{i=1}^n m_i}$$

$$\frac{d\vec{V}_G}{dt} = \frac{\sum_{i=1}^n m_i \frac{d\vec{v}_i}{dt}}{\sum_{i=1}^n m_i}$$

$$\vec{A}_G = \frac{\sum_{i=1}^n m_i \vec{a}_i}{\sum_{i=1}^n m_i} = \frac{\vec{F}}{\sum_{i=1}^n m_i}$$

$$(\sum_{i=1}^n m_i) \cdot \vec{A}_G = \vec{F}$$

Khối tâm của hệ chuyển động như chất điểm có khối lượng bằng khối lượng của hệ và chịu tác dụng của một lực bằng tổng hợp ngoại lực tác dụng lên hệ.

2. Chuyển động của vật rắn

Vật rắn là hệ chất điểm mà vị trí tương đối giữa các chất điểm đó không thay đổi

2.1. Chuyển động tịnh tiến: Tại mỗi thời điểm tất cả các chất điểm của vật rắn có cùng véc tơ vận tốc và véc tơ gia tốc.

Hệ chất điểm	M_1, M_2, \dots, M_n	$m_1 \vec{a} = \vec{F}_1$
có khối lượng	m_1, m_2, \dots, m_n	$m_2 \vec{a} = \vec{F}_2$
Chịu tác dụng lực	$\vec{F}_1, \vec{F}_2, \dots, \vec{F}_n$
Có gia tốc	$\vec{a}_1 = \vec{a}_2 = \dots = \vec{a}_n = \vec{a}$	$m_n \vec{a} = \vec{F}_n$

Chỉ cần khảo sát chuyển động của khối tâm của vật rắn

2.2. Chuyển động quay

Động học vật rắn quay quanh 1 trục:

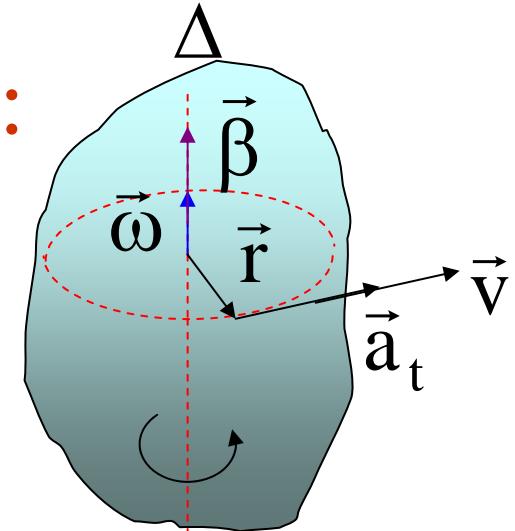
Mọi điểm có quỹ đạo tròn cùng trục Δ

Trong cùng khoảng thời gian mọi điểm cùng quay đi góc θ

Mọi điểm có cùng vận tốc góc

$\omega = d\theta/dt$ và gia tốc góc $\beta = d\omega/dt = d^2\theta/dt^2$

Tại mọi thời điểm \vec{v} và \vec{a}_t của một điểm được xác định

$$\vec{v} = \vec{\omega} \times \vec{r}$$

$$\vec{a}_t = \vec{\beta} \times \vec{r}$$

3. Phương trình cơ bản của chuyển động quay của vật rắn quanh một trục cố định:

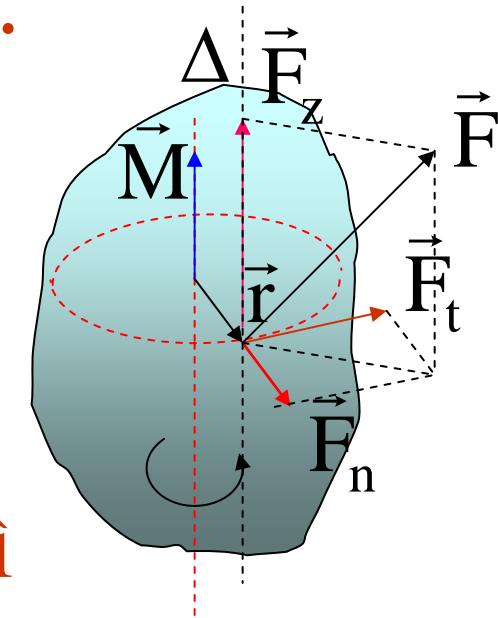
3.1. Tác dụng của lực

$$\vec{F} = \vec{F}_z + \vec{F}_n + \vec{F}_t$$

\vec{F}_n và \vec{F}_z đồng phẳng với trực
quay không gây quay vì

$\vec{F}_z // \Delta$ \vec{F}_n xuyên tâm

Trong chuyển động quay của vật rắn quanh
một trục chỉ có thành phần \vec{F}_t tiếp tuyến với
quỹ đạo của điểm đặt mới có tác dụng thực sự

Mômen của lực $\vec{M} = \vec{r} \times \vec{F}_t$ $M = r \cdot F_t \cdot \sin \alpha = r \cdot F_t$

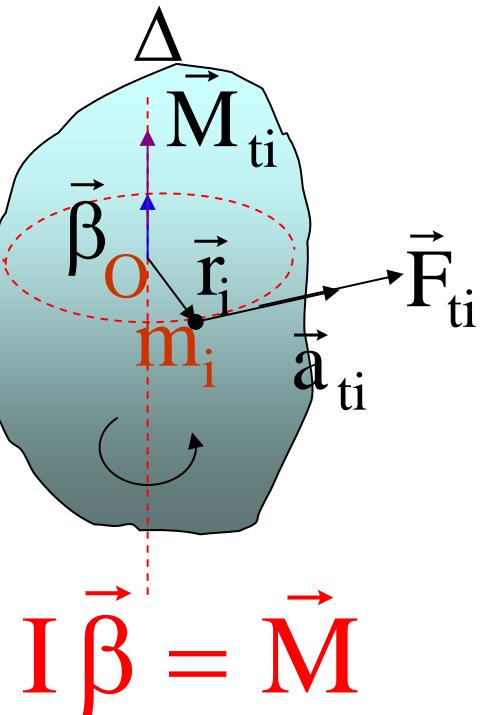
Mômen của lực đối với trục quay

chính là mômen của lực \vec{F}_t đối với O - giao điểm của trục với mặt phẳng của quỹ đạo điểm đặt lực

3.2. Phương trình cơ bản của chuyển động quay

Chất điểm thứ i $m_i \vec{a}_{ti} = \vec{F}_{ti}$

$$m_i \vec{r}_i \times \vec{a}_{ti} = \vec{r}_i \times \vec{F}_{ti}$$

$$\vec{r}_i \times \vec{a}_{ti} = \vec{r}_i \times (\vec{\beta} \times \vec{r}_i) = \vec{\beta} \cdot (\vec{r}_i \cdot \vec{r}_i) - \vec{r}_i (\vec{r}_i \cdot \vec{\beta}) \quad \vec{r}_i (\vec{r}_i \cdot \vec{\beta}) = 0$$

$$m_i r_i^2 \cdot \vec{\beta} = \vec{r}_i \times \vec{F}_{ti} = \vec{M}_{ti} \quad (\sum m_i r_i^2) \cdot \vec{\beta} = \sum \vec{M}_{ti}$$

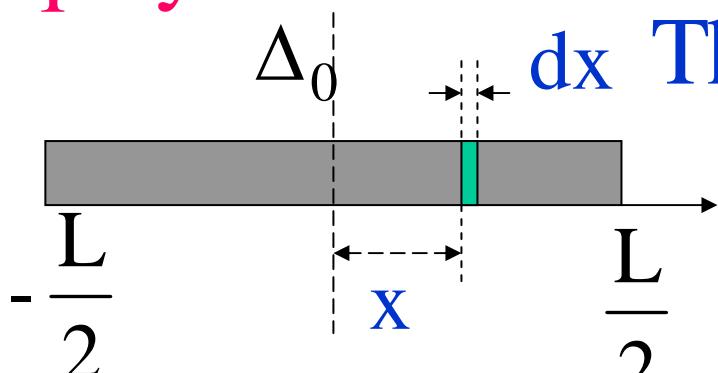
$I \vec{\beta} = \vec{M}$ ($\sum m_i r_i^2$) = I Mômen quán tính của vật đối với trục quay

$\sum \vec{M}_{ti} = \vec{M}$ Tổng hợp mômen của các lực gây quay

$\vec{\beta} = \frac{\vec{M}}{I}$ Gia tốc góc $\sim M$ và \sim nghịch với I
 $I <-> m$ và $M <-> F$

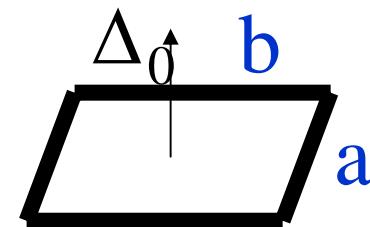
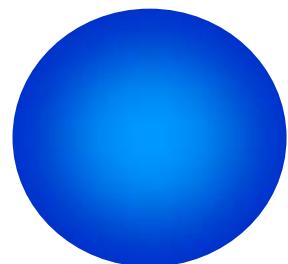
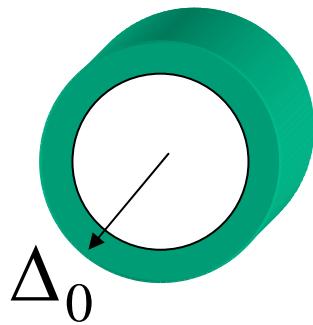
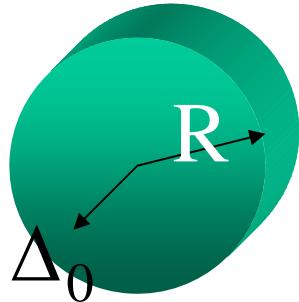
3.3. Tính mômen quán tính của vật đối với trục quay:

Δ_0 dx Thanh đều: Khối lượng M , dài L

$$dI = x^2 \cdot \frac{M}{L} dx$$

$$I_0 = \int_{-L/2}^{L/2} x^2 \cdot \frac{M}{L} dx = \frac{M}{L} \int_{-L/2}^{L/2} x^2 dx = \frac{ML^2}{12}$$

$$I_0 = \frac{M}{12} (a^2 + b^2)$$

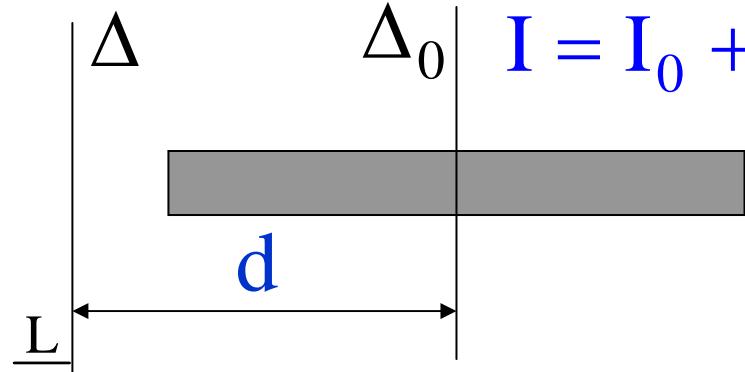
$$I_0 = \frac{MR^2}{2}$$

$$I_0 = MR^2$$

$$I_0 = \frac{2}{5}MR^2$$

Định lý Stein-Huyghen:

Mômen QT của vật rắn
đối với trục bất kỳ = ...

$$I = I_0 + Md^2$$

$$I_{\Delta} = \int_{-\frac{L}{2}}^{\frac{L}{2}} (d + x)^2 \cdot \frac{M}{L} dx = \frac{M}{L} \int_{-\frac{L}{2}}^{\frac{L}{2}} (d + x)^2 dx$$

$$= \frac{ML^2}{12} + Md^2$$

4. Mômen động lượng của hệ chất điểm

4.1. Mômen động lượng của hệ chất điểm đối với gốc O

Hệ chất điểm M_1, M_2, \dots, M_n

có khối lượng m_1, m_2, \dots, m_n

Vị trí đối với gốc O $\vec{r}_1, \vec{r}_2, \dots, \vec{r}_n$

Có vận tốc $\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n$

Mômen động lượng của hệ đối với O

$$\vec{L} = \sum \vec{L}_i = \sum \vec{r}_i \times m_i \vec{v}_i$$

Mômen động lượng của hệ
chất điểm quay quanh trục Δ

$$\vec{L} = \sum \vec{L}_i = \sum_i I_i \vec{\omega}_i$$

Mômen động lượng của hệ
là vật rắn quay quanh trục Δ

$$\vec{L} = \sum_i \vec{L}_i = \sum_i I_i \vec{\omega}_i$$

$$\vec{\omega}_1 = \vec{\omega}_2 = \dots = \vec{\omega}_n = \vec{\omega}$$

$$\vec{L} = (\sum_i I_i) \cdot \vec{\omega} = I \vec{\omega} \quad I = \sum_i I_i = \sum_i m_i r_i^2$$

4.2. Định lý về mômen động lượng của hệ chất điểm

Một chất điểm $\frac{d\vec{L}_i}{dt} = \vec{\mu}_{/0}(\vec{F}_i) \Rightarrow \sum_i \frac{d\vec{L}_i}{dt} = \sum_i \vec{\mu}_{/0}(\vec{F}_i)$

$$\sum_i \frac{d\vec{L}_i}{dt} = \frac{d}{dt} \sum_i \vec{L}_i = \frac{d\vec{L}}{dt}$$
$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \vec{M}$$

$$\sum_i \vec{\mu}_{/0}(\vec{F}_i) = \vec{M}$$

Đạo hàm theo thời gian mômen động lượng của hệ = tổng hợp các mômen ngoại lực tác dụng lên hệ đối với gốc O

Trường hợp hệ là vật
rắn quay quanh trục Δ

$$\vec{L} = \left(\sum_i I_i \right) \cdot \vec{\omega} = I \vec{\omega}$$

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \frac{d(I\vec{\omega})}{dt} = \vec{M} \Rightarrow \Delta\vec{L} = \vec{L}_2 - \vec{L}_1 = \int_{t_1}^{t_2} \vec{M} dt$$
$$\vec{M} = \overrightarrow{\text{const}} \Rightarrow \Delta\vec{L} = \vec{M}\Delta t$$

Độ biến thiên của mômen động lượng trong
khoảng thời gian Δt bằng xung lượng của
mômen lực trong khoảng thời gian đó

$$\frac{d(I\vec{\omega})}{dt} = \vec{M} \Rightarrow I\vec{\beta} = \vec{M}$$

$$I = \text{const}$$

5. Định luật bảo toàn mômen động lượng

5.1. Thiết lập: Hệ chất điểm chịu tác dụng ngoại lực với mômen đối với gốc O bằng 0

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \vec{M} = 0 \quad \Rightarrow \vec{L} = \overrightarrow{\text{const}} \quad \begin{array}{l} \text{Hệ cô lập, } M_{/O}=0 \\ \rightarrow L=\text{const} \end{array}$$

5.2. Hệ quay quanh một trục cố định

$$\frac{d}{dt}(I_1\vec{\omega}_1 + I_2\vec{\omega}_2 + \dots + I_n\vec{\omega}_n) = \vec{M} = 0$$

$$I_1\vec{\omega}_1 + I_2\vec{\omega}_2 + \dots + I_n\vec{\omega}_n = \overrightarrow{\text{const}}$$

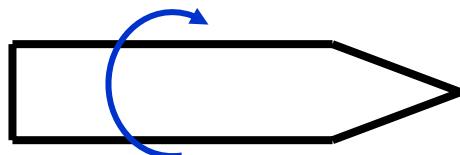
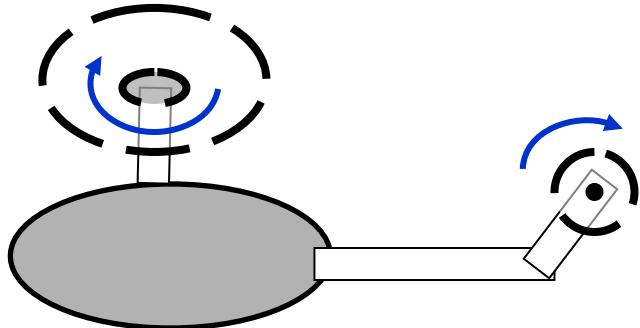
5.3. Ứng dụng: Hệ quay quanh
một trục cố định với vận tốc
góc không đổi $I.\omega = \text{const}$

Ghế Giukópxki quay quanh một trục cố định

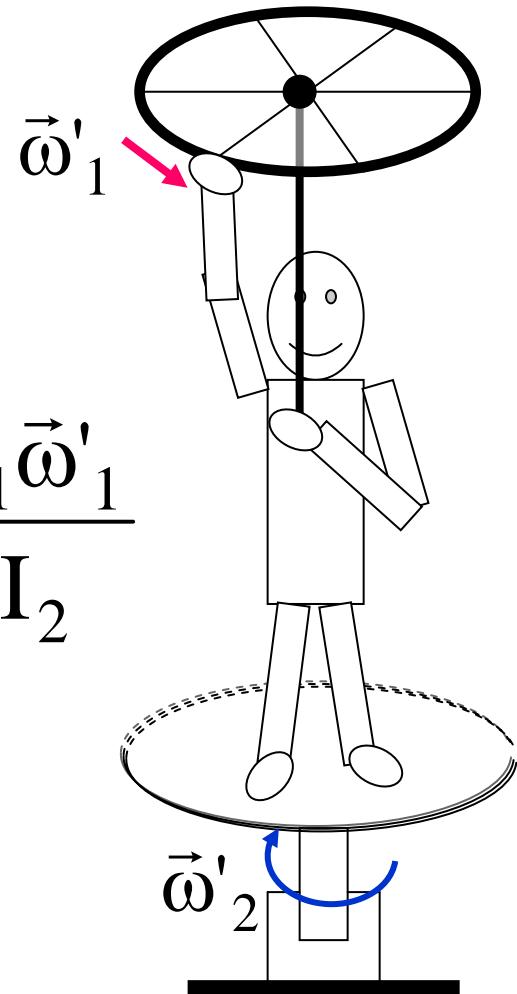
$$I_1 \vec{\omega}_1 + I_2 \vec{\omega}_2 = \overrightarrow{\text{const}} = 0$$

$I_1 \vec{\omega}_1$ của bánh xe

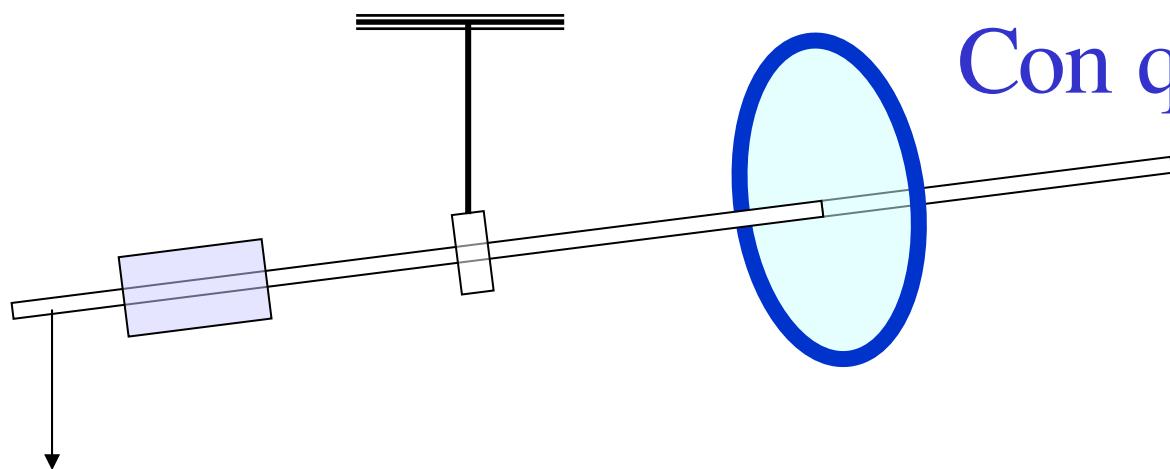
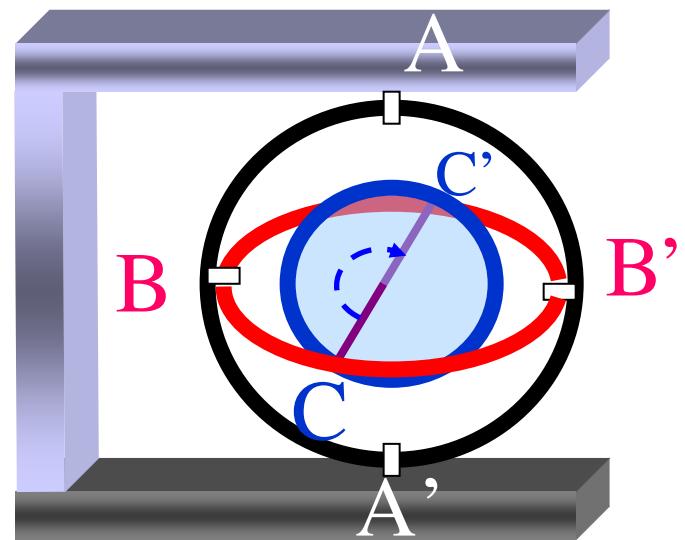
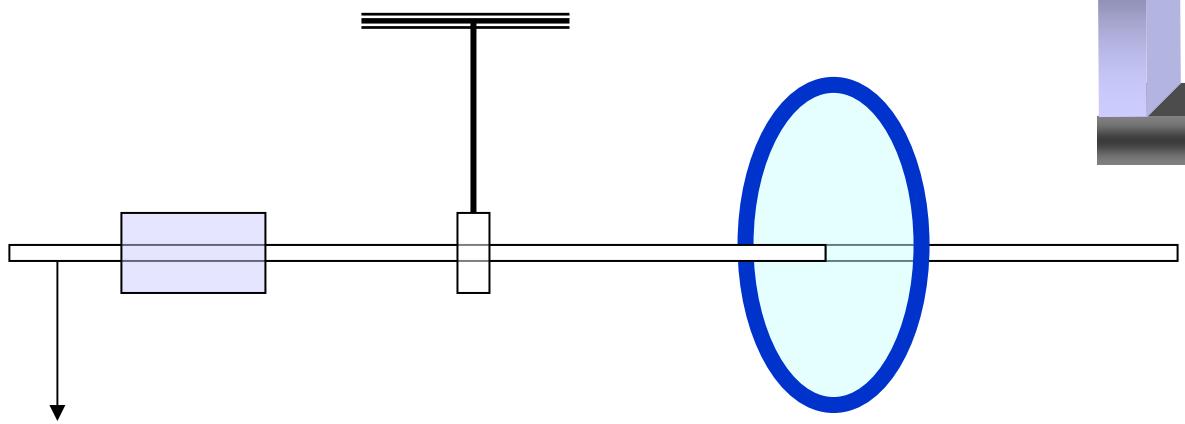
$I_2 \vec{\omega}_2$ của người & ghế

$$\vec{\omega}'_2 = -\frac{I_1 \vec{\omega}'_1}{I_2}$$

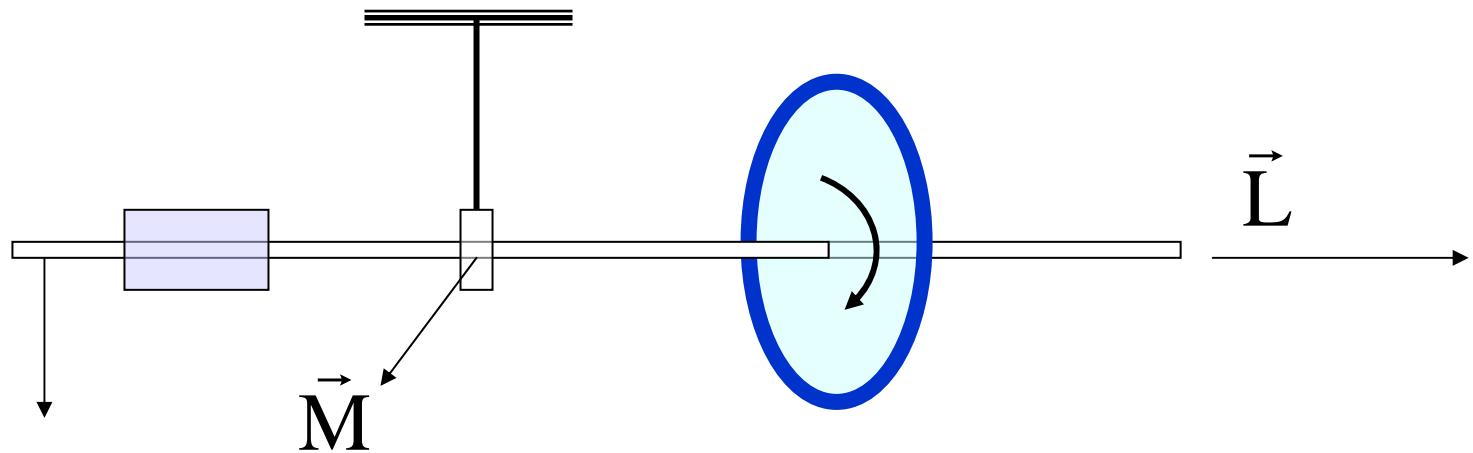

6. Con quay trực quay tự do

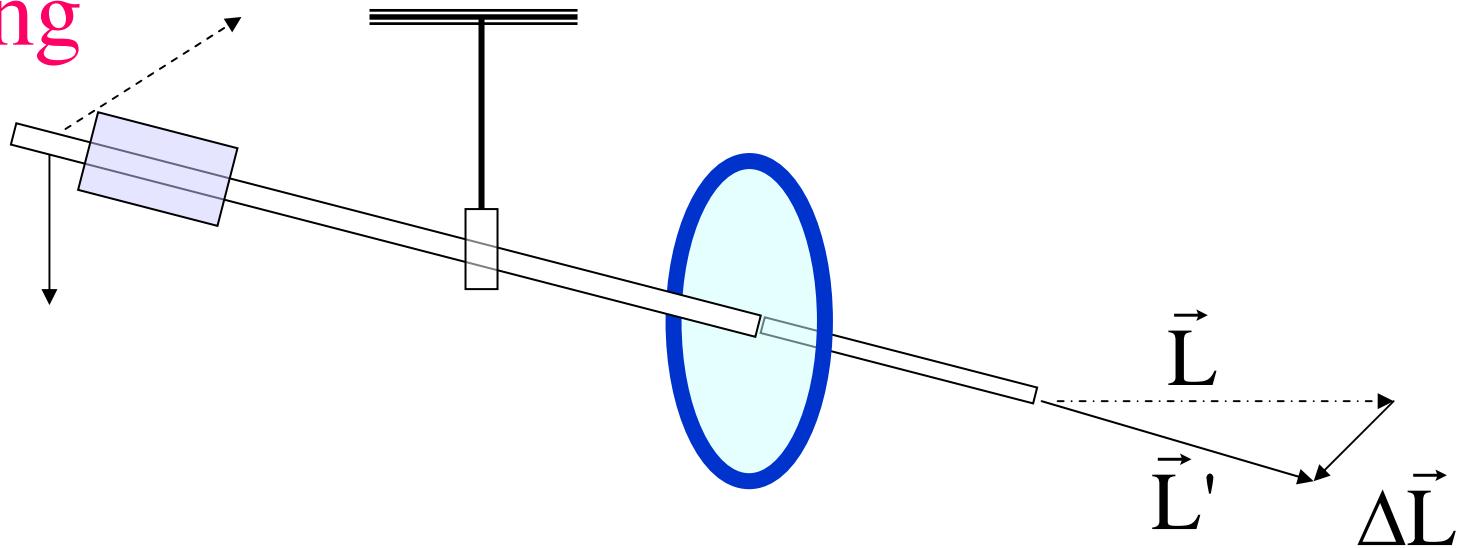

Con quay Các đăng

Con quay đang quay

quay ngang

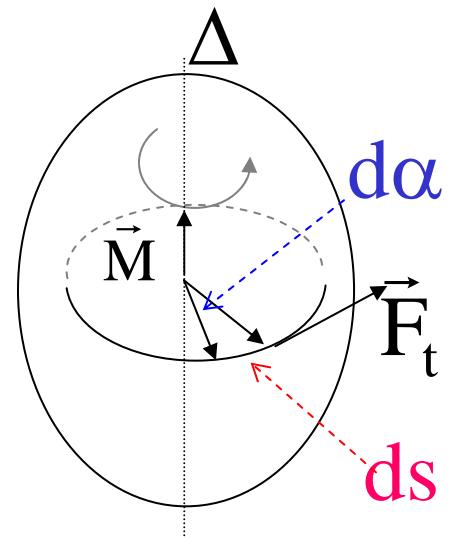
7. Công và động năng của vật rắn

7.1. Công và công suất của lực tác dụng trong chuyển động quay của vật rắn

$$dA = F_t \cdot ds \quad ds = r \cdot d\alpha$$

$$dA = r \cdot F_t \cdot d\alpha = M \cdot d\alpha$$

$$P = \frac{dA}{dt} = M \cdot \frac{d\alpha}{dt} = M\omega$$

$$P = \vec{M} \cdot \vec{\omega}$$

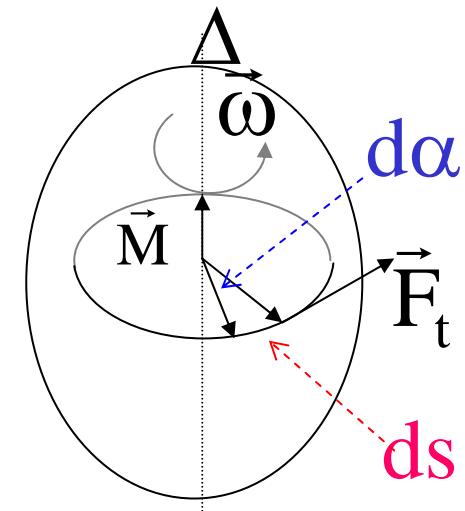
7.2. Động năng trong trường hợp vật rắn quay

$$\mathbf{P} = \vec{M} \cdot \vec{\omega} \quad dA = P \cdot dt = \vec{M} \vec{\omega} dt$$

$$dA = I\beta\omega dt = I\omega d\omega$$

$$A_{1,2} = \frac{I\omega_2^2}{2} - \frac{I\omega_1^2}{2}$$

$$W_d = \frac{I\omega^2}{2}$$

Động năng vật rắn lăn không trượt = Động năng chuyển động tịnh tiến + Động năng chuyển động quay:

$$W_d = \frac{mv^2}{2} + \frac{I\omega^2}{2}$$

Chương IV

CƠ NĂNG & TRƯỜNG LỰC THẾ

Bài giảng Vật lý đại cương

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uẩn

Viện Vật lý kỹ thuật

Trường ĐH Bách khoa Hà nội

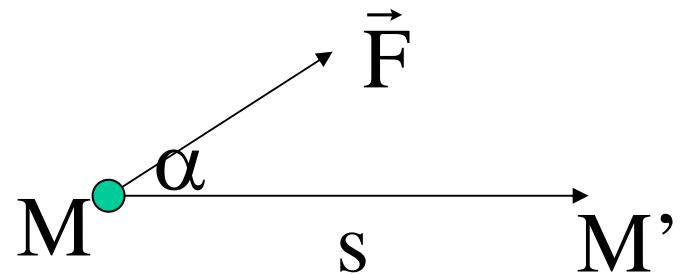
1. Công và công suất

1.1. Định nghĩa: $A = \vec{F} \cdot \vec{s}$

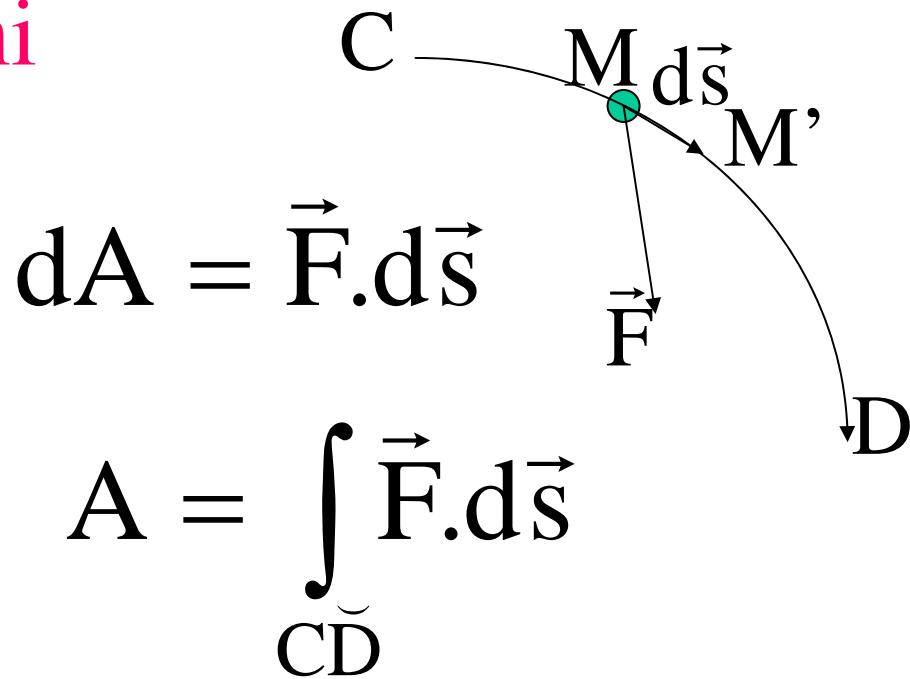
$$A = F \cdot MM' \cdot \cos \alpha$$

$$A = F \cdot s \cdot \cos \alpha$$

Lực sinh công khi
điểm đặt của nó
chuyển dời

$\cos \alpha > 0$ Lực phát động
 $\cos \alpha < 0$ Lực cản

1.2. Công suất

Trong khoảng thời gian Δt lực sinh công $\Delta A \rightarrow$ công suất trung bình:

$$\bar{P} = \frac{\Delta A}{\Delta t}$$

$$P = \lim_{\Delta t \rightarrow 0} \frac{\Delta A}{\Delta t} = \frac{dA}{dt}$$

Công suất tức thời

Công suất có giá trị = đạo hàm của công theo thời gian $dA = \vec{F} \cdot d\vec{s}$

$$P = \vec{F} \frac{d\vec{s}}{dt} = \vec{F} \cdot \vec{v}$$

Công suất bằng tích vô hướng
của lực tác dụng với véc tơ vận
tốc của chuyển động

$$P = \vec{F} \cdot \vec{v}$$

2. Năng lượng

Một vật ở trạng thái xác định có năng lượng xác định.

Năng lượng là hàm của trạng thái.

Hệ thực hiện một công năng lượng thay đổi:

$$W_2 - W_1 = A$$

Độ biến thiên năng lượng của một hệ trong một quá trình = công mà hệ nhận được trong quá trình đó

$A > 0$ hệ nhận công; $A < 0$ hệ sinh công

Nếu $A = 0$, năng lượng hệ không đổi: $W_2 = W_1 = \text{const}$

ĐL bảo toàn năng lượng: **Năng lượng của hệ cô lập được bảo toàn**

Công là hàm của quá trình; Hệ sinh công năng lượng giảm -> không thể sinh công mãi mãi mà không nhận năng lượng từ bên ngoài.

3. Động năng: Phần năng lượng ứng với chuyển động của vật

3.1. Định lý về động năng

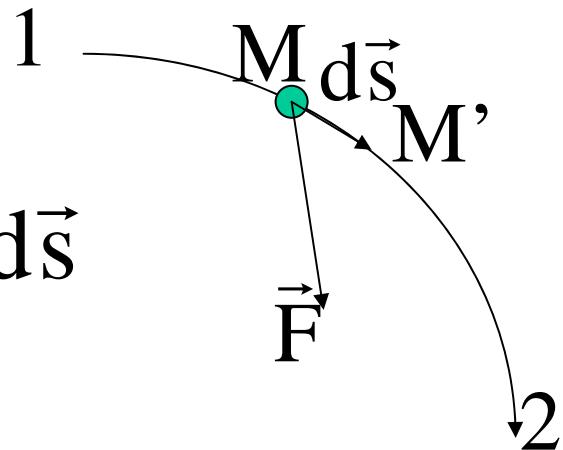
$$A = \int_{(1)}^{(2)} \vec{F} \cdot d\vec{s} = \int_{(1)}^{(2)} m \frac{d\vec{v}}{dt} \cdot d\vec{s}$$

$$\vec{F} = m\vec{a} = m \frac{d\vec{v}}{dt}$$

$$A_{1,2} = \int_{(1)}^{(2)} m\vec{v} d\vec{v} = \int_{(1)}^{(2)} d\left(\frac{m\vec{v}^2}{2}\right) = \frac{mv_2^2}{2} - \frac{mv_1^2}{2}$$

$$W_{d2} = \frac{mv_2^2}{2}$$

$$W_{d1} = \frac{mv_1^2}{2}$$

Độ biến thiên động năng của chất điểm trong quãng đường nào đó có giá trị bằng công của ngoại lực tác dụng lên chất điểm trong quãng đường đó

$$A_{12} = W_{d2} - W_{d1}$$

$$W_d = \frac{mv^2}{2}$$

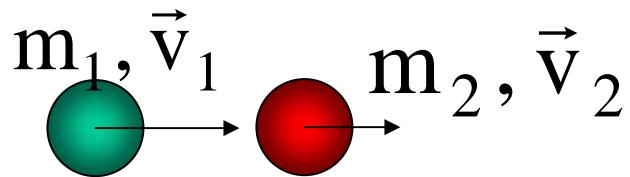
$W_{d2} > W_{d1} \Rightarrow$ Lực phát động sinh công

$W_{d2} < W_{d1} \Rightarrow$ Lực cản

Động năng vật rắn lăn không trượt = Động năng chuyển động tịnh tiến + Động năng chuyển động quay:

$$W_d = \frac{mv^2}{2} + \frac{I\omega^2}{2}$$

4. Va chạm xuyên tâm

Hệ cô lập >> Định luật bảo toàn động lượng

$$m_1 v_1 + m_2 v_2 = m_1 v'_1 + m_2 v'_2$$

Va chạm đàn hồi Định luật bảo toàn động năng:

$$\frac{m_1 v_1^2}{2} + \frac{m_2 v_2^2}{2} = \frac{m_1 v'_1^2}{2} + \frac{m_2 v'_2^2}{2}$$

Thay $v'_1 = v_2 + v_2' - v_1$ có

$$\dot{v_1} = \frac{(m_1 - m_2)v_1 + 2m_2 v_2}{m_1 + m_2}$$

$$\dot{v_2} = \frac{(m_2 - m_1)v_2 + 2m_1 v_1}{m_1 + m_2}$$

Các trường hợp riêng:

$$m_1 = m_2 \Rightarrow v_1' = v_2 \text{ và } v_2' = v_1;$$

$$m_1 \ll m_2 \Rightarrow v_1' \approx -v_1 \text{ và } v_2' \approx v_2$$

Va chạm mềm: Sau va

chạm hai vật dính vào nhau $v = \frac{m_1 v_1 + m_2 v_2}{m_1 + m_2}$

Vận tốc chung sau va
chạm:

Cơ năng không bảo toàn vì toả nhiệt, thành năng lượng liên kết, gây biến dạng v.v..

Động năng giảm:

$$|\Delta W_d| = \frac{m_1 v_1^2}{2} + \frac{m_2 v_2^2}{2} - \frac{(m_1 + m_2)v^2}{2}$$

$$\Delta W_d = \frac{m_1 m_2}{2(m_1 + m_2)} (v_1 - v_2)^2$$

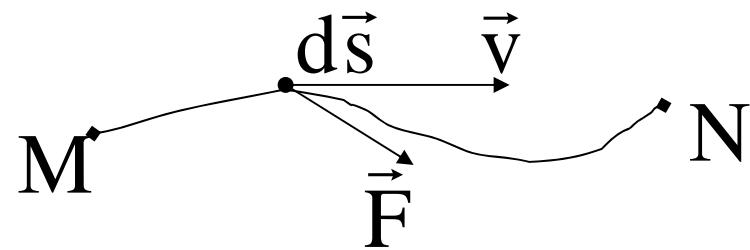
5. Trường lực thế

5.1. Định nghĩa trường lực thế

Trường lực: Tại mọi vị trí trong trường lực chất điểm đều bị lực tác dụng

$$\vec{F} = \vec{F}(\vec{r}) = \vec{F}(x, y, z)$$

$$A_{MN} = \int_M^N \vec{F} d\vec{s}$$

Nếu công A_{MN} không phụ thuộc vào dạng đường đi mà chỉ phụ thuộc vào điểm đầu và điểm cuối thì $\vec{F}(\vec{r})$ là lực của **trường lực thế**

$$\oint \vec{F} d\vec{s} = 0$$

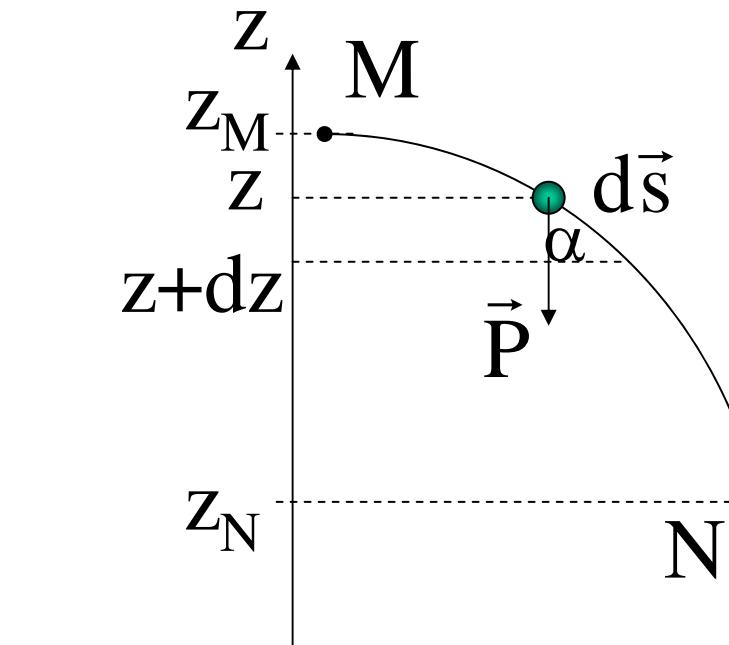
5.2. Ví dụ về trường lực thế

Trọng trường đều: Gân mặt đất $g=\text{const}$

$$\vec{P} = m\vec{g}$$

$$A_{MN} = \int_M^N \vec{P} d\vec{s}$$

$$dA = \vec{P} d\vec{s} = mg ds \cdot \cos \alpha$$

$$ds \cdot \cos \alpha = dz$$

$$dA = -mg dz \quad \text{Dấu - do độ cao giảm}$$

$$A_{MN} = - \int_M^N mg dz = mg(z_M - z_N)$$

$$\oint \vec{P} d\vec{s} = 0$$

Công của lực hấp dẫn chỉ phụ thuộc vào điểm đầu và điểm cuối của chuyển động

6. Thế năng

Định nghĩa: Thế năng của chất điểm trong trường lực thế là một hàm W_t phụ thuộc vào vị trí của chất điểm sao cho $A_{MN} = W_t(M) - W_t(N)$

Thế năng được định nghĩa sai khác một hằng số cộng: $W_t(z) = mgz + C$

Tính chất: Thế năng được định nghĩa sai khác một hằng số cộng, nhưng hiệu thế năng giữa 2 điểm xác định

- Giữa trường lực thế và thế năng: $\oint \vec{F} d\vec{s} = 0$
- Thế năng là dạng năng lượng đặc trưng cho tương tác

7. Định luật bảo toàn cơ năng trong trường lực thế

7.1. Cơ năng: Chất điểm chuyển động trong trường lực thế **Cơ năng:** $W = W_d + W_t$

7.2. Định luật: $A_{MN} = W_t(M) - W_t(N)$

$$A_{MN} = W_d(N) - W_d(M)$$

$$\Rightarrow W_d(M) + W_t(M) = W_t(N) + W_d(N)$$

$$\Rightarrow W = W_d + W_t = \text{const}$$

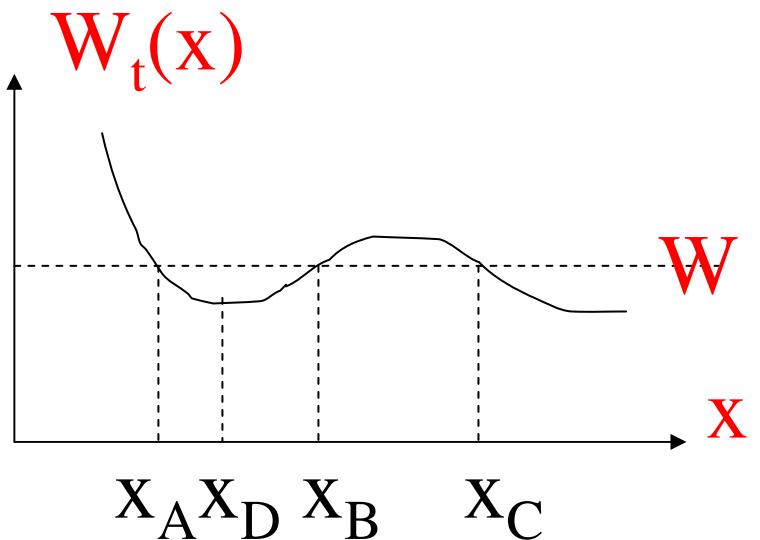
Chất điểm chuyển động trong trường lực thế mà không chịu tác dụng của lực nào khác thì cơ năng của nó được bảo toàn.

Trong trọng trường đều (gần mặt đất):

$$W = W_d + mgh = \text{const}$$

7.3. Sơ đồ thế năng $W_t = W_t(x,y,z)$

$$W = mv^2/2 + W_t = \text{const}$$

$$W_t(x) \leq W$$

Thế năng của chất điểm không thể vượt quá cơ năng của nó

Toạ độ của chất điểm nằm trong phạm vi:

$$x_A \leq x \leq x_B \quad \text{và} \quad x \geq x_C$$

Tại x_D thế năng đạt cực tiểu

Chương V

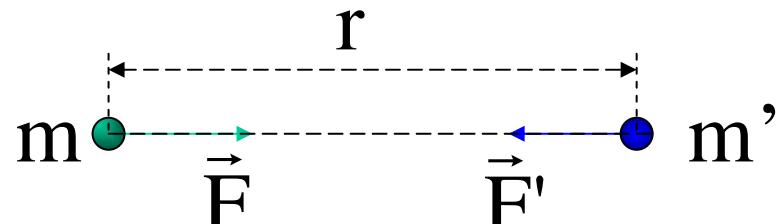
TRƯỜNG HẤP DẪN

1. Định luật Niuton về lực hấp dẫn vũ trụ

1.1. Phát biểu định luật

$$\vec{F} + \vec{F}' = 0$$

$$F = G \frac{mm'}{r^2}$$

$$G = 6,67 \cdot 10^{-11} \text{ Nm}^2/\text{kg}^2$$

Hằng số hấp dẫn vũ trụ

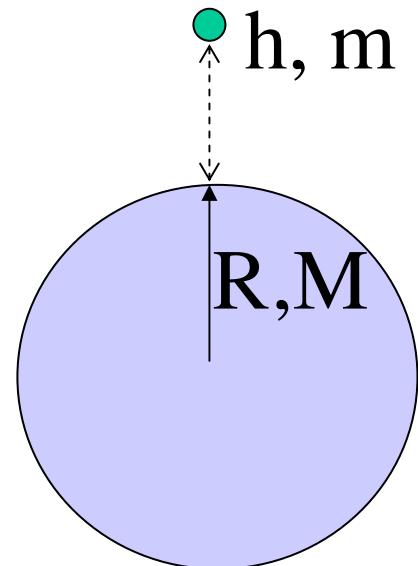
2 chất điểm có khối lượng m , m' **hút nhau**
những lực F và F' có cùng phương là đường
thẳng nối 2 chất điểm, cùng độ lớn tỷ lệ với m
và m' tỷ lệ nghịch r^2

$$m = m' = 60\text{kg}, r = 0,1\text{m} \Rightarrow F = 2,4 \cdot 10^{-5}\text{N}$$

- Áp dụng cho 2 chất điểm
- Áp dụng cho 2 hai quả cầu đồng chất

1.2. Ứng dụng

Sự thay đổi gia tốc trọng trường theo độ cao

$$g = g_0 \left(\frac{R}{R + h} \right)^2$$

$$g_0 \approx 9,8 \text{ m/s}^2$$

$$P = mg = G \frac{Mm}{(R + h)^2}$$

$$g = G \frac{M}{(R + h)^2}$$

Trên mặt đất $g_0 = G \frac{M}{R^2}$

Gần mặt đất $h \ll R$

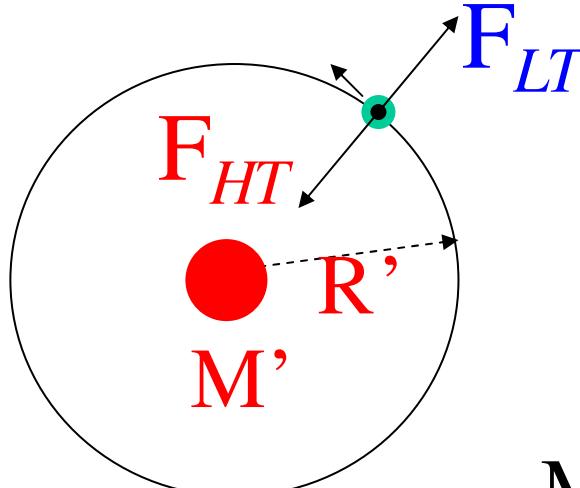
$$g = g_0 \frac{1}{\left(1 + \frac{h}{R}\right)^2} \approx g_0 \left(1 - 2 \frac{h}{R}\right)$$

Tính khối lượng của các thiên thể

Khối lượng của quả đất: $g_0 = G \frac{M}{R^2}$

$$M = \frac{g_0 R^2}{G} = \frac{9,8(6,37 \cdot 10^6)^2}{6,67 \cdot 10^{-11}} \approx 6 \cdot 10^{24} \text{ kg}$$

Khối lượng của mặt trời: $F_{HT} = G \frac{MM'}{R'^2}$

$$F_{LT} = M \frac{v^2}{R'}$$

$$M' = \frac{R' v^2}{G}$$

$$v = \frac{2\pi R'}{T}$$

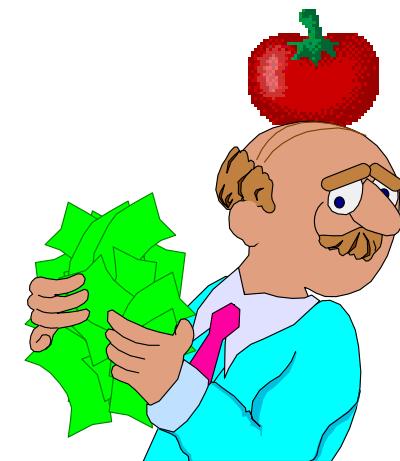
$$M' = \left(\frac{2\pi}{T}\right)^2 \frac{R'^3}{G} = 2 \cdot 10^{30} \text{ kg}$$

2. Trường hấp dẫn

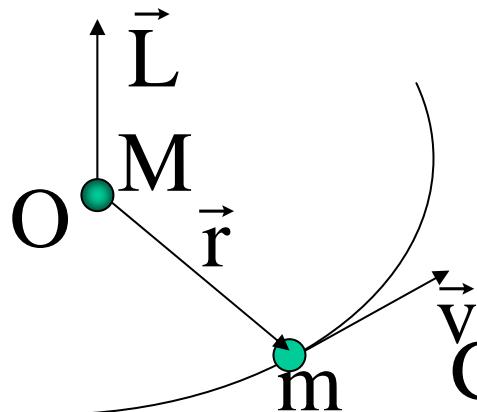
2.1. Khái niệm về trường hấp dẫn:

Xung quanh một vật có khối lượng tồn tại trường hấp dẫn

Bất cứ vật nào có khối lượng trong trường hấp dẫn đều chịu tác dụng của lực hấp dẫn: Lực trọng trường

2.2. Bảo toàn mômen động lượng trong trường hấp dẫn

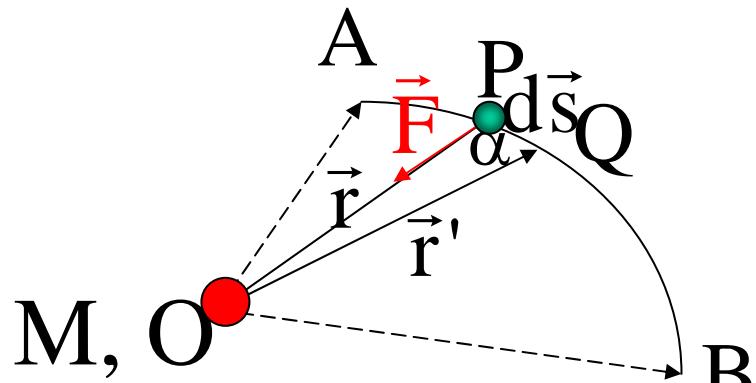

$$\frac{d\vec{L}}{dt} = \vec{\mu} /_0(\vec{F}) = 0 \quad \text{Lực xuyên tâm}$$
$$\vec{L} = \overrightarrow{\text{const}}$$

Chuyển động trên quỹ đạo phẳng vuông
góc với L => Quỹ đạo trái đất phẳng

2.3. Tính chất trường hấp dẫn:

$$d\vec{s} = \vec{r}' - \vec{r}$$

$$dA = -F dr = -G \frac{Mm}{r^2} dr$$

$$A_{AB} = -GMm \int_{r_A}^{r_B} \frac{dr}{r^2}$$

$$A_{AB} = \left(-G \frac{Mm}{r_A} \right) - \left(-G \frac{Mm}{r_B} \right)$$

Dấu - thể hiện tương tác hút

$$dA = \vec{F} d\vec{s} = F \cdot PQ \cdot \cos \alpha$$

$$PQ \cdot \cos \alpha = dr$$

Dấu - do r giảm,
F là lực hút

A_{AB} chỉ phụ thuộc
vào điểm đầu và
điểm cuối của
chuyển dời

=> Trường lực thế

Hệ quả

$$W_t = \left(-G \frac{Mm}{r} \right) + C \quad W_t(\infty) = 0$$

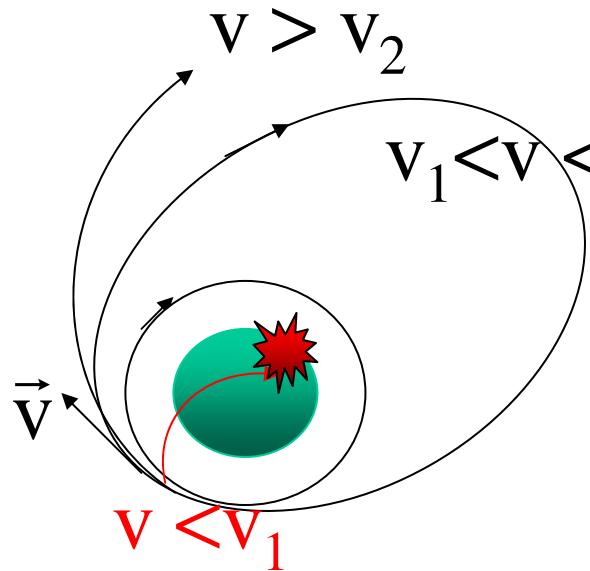
Thế năng của chất điểm trong trường hấp dẫn
được định nghĩa sai khác một hằng số cộng,
nhưng hiệu thế năng giữa 2 điểm hoàn toàn xác
định

2.4. **Bảo toàn cơ năng** của chất điểm trong
trường hấp dẫn $W = W_d + W_t$

$$W = \frac{mv^2}{2} + \left(-G \frac{Mm}{r} \right) = \text{const} \quad C = 0$$

r tăng \Rightarrow thế năng tăng, động năng giảm

4. Chuyển động trong trường hấp dẫn của trái đất

v_1 -Vận tốc vũ trụ cấp I

v_2 -Vận tốc vũ trụ cấp II

Bắn vật lên từ mặt đất:

$v < v_1$: Vật rơi trở lại mặt đất

$v = v_1$: Vật bay theo quỹ đạo tròn quanh trái đất

$v > v_2$: Vật bay khỏi trường hấp dẫn của trái đất

$v_1 < v < v_2$: Vật bay theo quỹ đạo Ellip quanh trái đất

Vận tốc vũ trụ cấp I

Gia tốc li tâm = gia tốc trọng trường.

Coi quỹ đạo gần mặt đất

$$a_0 = \frac{v_1^2}{R} = g_0 \quad v_1 = \sqrt{Rg_0} = 7,9 \text{ km/s}$$

Vận tốc vũ trụ cấp II

Cơ năng khi bắn = Cơ năng ở xa vô cùng

$$\frac{mv_2^2}{2} + (-G \frac{Mm}{R}) = \frac{mv_\infty^2}{2} + (-G \frac{Mm}{\infty})$$

$$\frac{mv_2^2}{2} + (-G \frac{Mm}{R}) > 0 \quad v_2 \geq \sqrt{2Rg_0} = 11,2 \text{ km/s}$$

DAO ĐỘNG & SÓNG CƠ

(Chương 8-9)

Bài giảng Vật lý đại cương

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uẩn

Viện Vật lý kỹ thuật

Trường ĐH Bách khoa Hà nội

Tự đọc:

Đao động, Sóng

- Điều kiện
hệ dao động:

- Vị trí cân bằng
- Lực kéo về vị trí cân bằng
- Quán tính

✓ Tổng hợp hai dao động Cùng tần số ω cùng
phương x

Cùng tần số, Phương vuông góc

$$\frac{x^2}{a_1^2} + \frac{y^2}{a_2^2} - 2 \frac{xy}{a_1 a_2} \cos(\varphi_2 - \varphi_1) = \sin^2(\varphi_2 - \varphi_1)$$

✓ Tổng hợp hai dao động vuông góc (Xem BT 1.1) Cùng tần số ω :

$$x = a_1 \cos(\omega t + \varphi_1)$$

$$y = a_2 \cos(\omega t + \varphi_2)$$

$$\frac{x^2}{a_1^2} + \frac{y^2}{a_2^2} - 2 \frac{xy}{a_1 a_2} \cos(\varphi_2 - \varphi_1) = \sin^2(\varphi_2 - \varphi_1)$$

❖ Sự hình thành sóng cơ trong môi trường chất

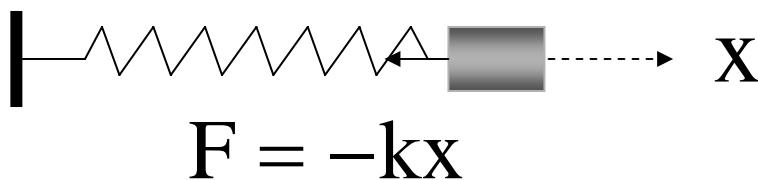
^ Các đặc trưng của sóng

Dao động: chuyển động được **lặp lại** nhiều lần theo thời gian

- **Điều kiện**
hệ dao động:

- Vị trí cân bằng
- Lực kéo về vị trí cân bằng
- Quán tính

1. Dao động cơ điều hoà

$$F = -kx$$

/ Không có ma sát \rightarrow
dao động cơ điều hoà

1.2. Phương trình dao động cơ điều hoà

$$m \frac{d^2x}{dt^2} = -kx$$

$$\frac{d^2x}{dt^2} + \frac{k}{m} x = 0$$

$$\frac{k}{m} = \omega_0^2 \quad \frac{d^2x}{dt^2} + \omega_0^2 x = 0 \quad \omega_0 > 0$$

$$x = A \cos(\omega_0 t + \varphi)$$

0 Dao động điều hoà là dao động có độ dời là hàm số **SIN** hoặc **COS** theo thời gian

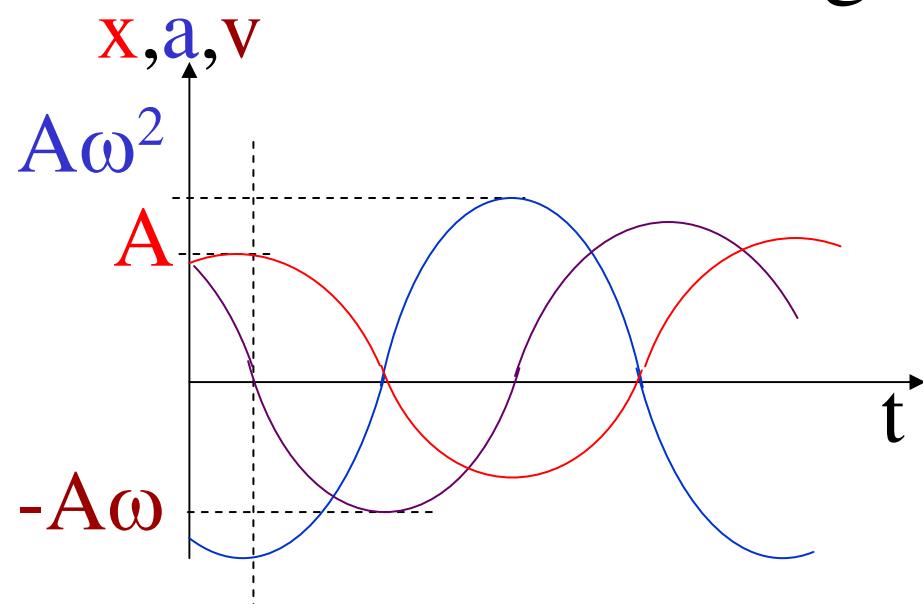
1.3. Khảo sát dao động điều hoà

- Biên độ dao động: $A=|x|_{\max}$
 - Tần số góc riêng $\omega_0 = \sqrt{\frac{k}{m}}$
- Pha của dao động: $(\omega_0 t + \varphi)$, $t=0 \rightarrow \varphi$ pha ban đầu.
- Vận tốc con lắc: $v = \frac{dx}{dt} = -A\omega_0 \sin(\omega_0 t + \varphi)$

• Gia tốc con lắc $a = \frac{d^2x}{dt^2} = -A\omega_0^2 \cos(\omega_0 t + \varphi) = -\omega_0^2 x$

• Chu kì dao động: $x(t+T_0)=x(t)$, $v(t+T_0)=v(t)$, $a(t+T_0)=a(t)$

- Tần số riêng $v_0 = \frac{1}{T_0} = \frac{\omega_0}{2\pi}$

$$T_0 = \frac{2\pi}{\omega_0} = 2\pi\sqrt{\frac{m}{k}}$$

- Năng lượng dao động điều hoà

$$W_d = \frac{1}{2}mv^2 = \frac{1}{2}mA^2\omega_0^2 \sin^2(\omega_0 t + \varphi)$$

Công do lực đàn hồi:

$$A_t = \int_0^x F dx = \int_0^x -kx dx = -\frac{kx^2}{2} \quad W_{t0} - W_t = -\frac{kx^2}{2}$$

Thể năng:

$$W_t = \frac{kx^2}{2} = \frac{1}{2} k A^2 \cos^2(\omega_0 t + \varphi) \quad k = m\omega_0^2$$

$$W_{tg} = W_d + W_t = \frac{1}{2} k A^2 [\sin^2(\omega_0 t + \varphi) + \cos^2(\omega_0 t + \varphi)]$$

$$W = \frac{1}{2} k A^2 = \frac{1}{2} m A^2 \omega_0^2 = \text{const}$$

Tần số góc riêng

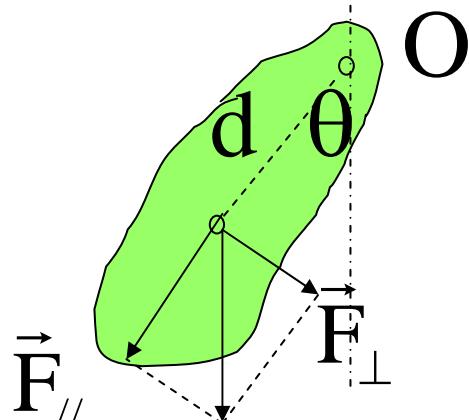
$$\omega_0 = \frac{1}{A} \sqrt{\frac{2W}{m}}$$

1.5. Con lắc vật lý

$$\vec{P} = \vec{F}_{//} + \vec{F}_{\perp}$$

$$|\vec{F}_{\perp}| = Mg \sin \theta \approx Mg\theta$$

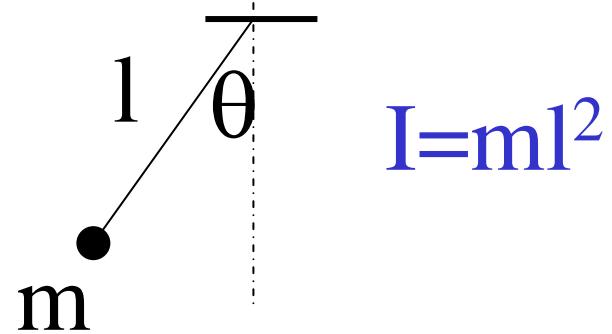
Phương trình cơ bản của vật
rắn quay quanh trục O

$$\vec{P} = Mg\vec{g}$$

$$\mu = -dF_{\perp} = -dMg\theta$$

Con lắc đơn

$$I\beta = I \frac{d^2\theta}{dt^2} = \mu \quad I \frac{d^2\theta}{dt^2} = -Mgd$$

$$\frac{d^2\theta}{dt^2} + \frac{Mgd}{I} \theta = 0 \quad \omega_0 = \sqrt{\frac{Mgd}{I}}$$

$$\omega_0 = \sqrt{\frac{mgl}{ml^2}} = \sqrt{\frac{g}{l}}$$

2. Dao động cơ tắt dần

Do ma sát biên độ giảm dần theo thời gian => tắt
hạn

Lực ma sát: $F_C = -rv$

2.1. Phương trình dao động tắt dần

$$m \frac{d^2x}{dt^2} = -kx - r \frac{dx}{dt}$$

$$\frac{d^2x}{dt^2} + \frac{r}{m} \frac{dx}{dt} + \frac{k}{m} x = 0$$

$$\frac{k}{m} = \omega_0^2 \quad \frac{r}{m} = 2\beta$$

$$x = A_0 e^{-\beta t} \cos(\omega t + \varphi)$$

$$\omega = \sqrt{\omega_0^2 - \beta^2}$$

$$\frac{d^2x}{dt^2} + 2\beta \frac{dx}{dt} + \omega_0^2 x = 0$$

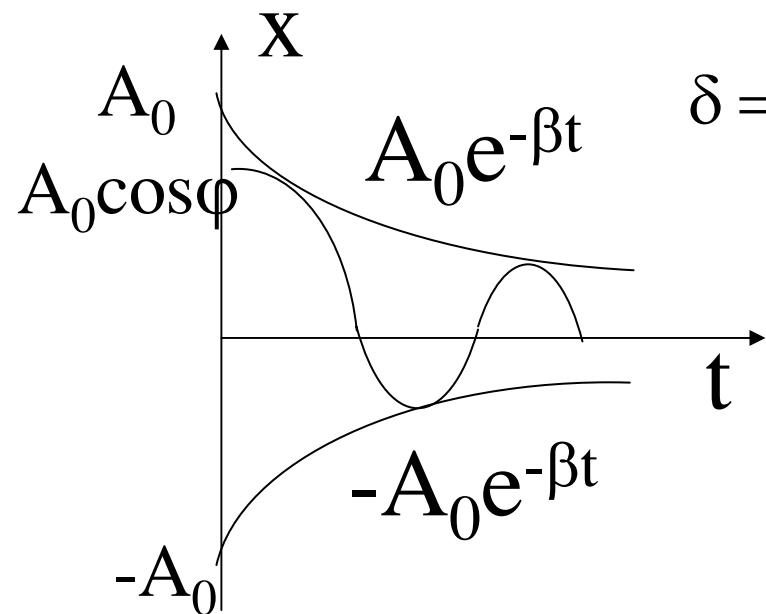
$$T = \frac{2\pi}{\omega} = \frac{2\pi}{\sqrt{\omega_0^2 - \beta^2}}$$

2.2. Khảo sát dao động tắt dần

Biên độ dao động theo thời gian $A = A_0 e^{-\beta t}$

$$-A_0 e^{-\beta t} \leq x \leq A_0 e^{-\beta t}$$

Lượng giảm loga

$$\delta = \ln \frac{A(t)}{A(t+T)} = \ln \frac{A_0 e^{-\beta t}}{A_0 e^{-\beta(t+T)}} = \ln e^{\beta T}$$

$$\delta = \beta T$$

Nhận xét:

- $T > T_0$

- $\omega_0 > \beta$ mới có dao động

- $\omega_0 \leq \beta$ lực cản quá lớn không có dao động

Biên độ giảm theo dạng hàm e mũ $\rightarrow 0$

3. Dao động cơ **cưỡng bức**

- Dao động dưới tác động ngoại lực tuần hoàn.
(bù năng lượng thắng lực cản) -> Hệ dao động
với tần số **cưỡng bức**

3.1. Phương trình dao động cơ **cưỡng bức**

Lực đàn hồi: $F_{dh} = -kx$, **Lực cản:** $F_C = -rv$,

Lực **cưỡng bức:** $F_{CB} = H \cos \Omega t$

$$\frac{d^2x}{dt^2} + \frac{r}{m} \frac{dx}{dt} + \frac{k}{m} x = \frac{H}{m} \cos \Omega t$$

$$\frac{k}{m} = \omega_0^2$$

$$\frac{d^2x}{dt^2} + 2\beta \frac{dx}{dt} + \omega_0^2 x = \frac{H}{m} \cos \Omega t$$

$$\frac{r}{m} = 2\beta$$

. Phương trình không thuần nhất có nghiệm:

$$x = x_{td} + x_{cb}$$

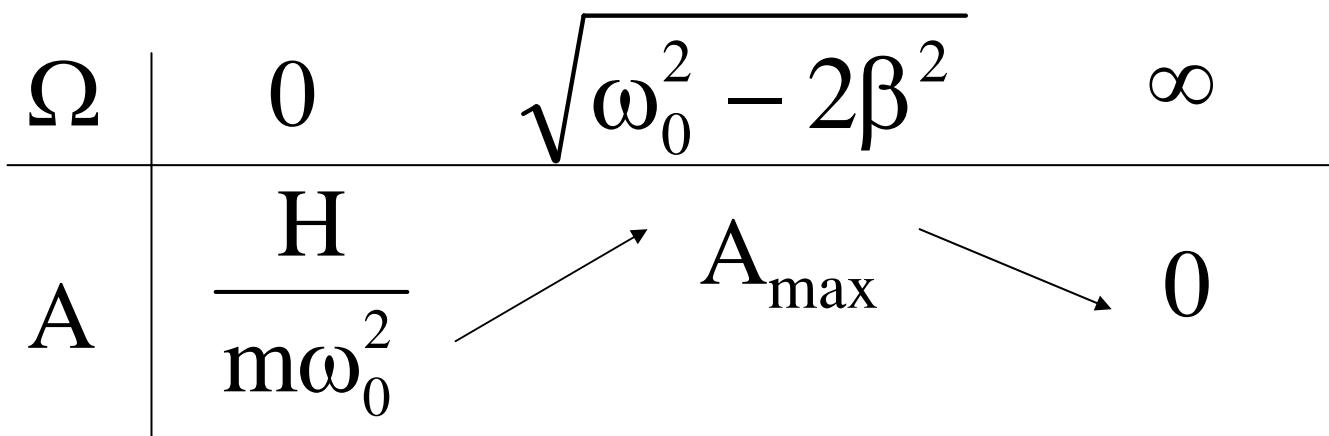
- Sau thời gian dao động tắt dần bị tắt, chỉ còn lại dao động cưỡng bức:

$$H \quad x = x_{cb} = A \cos(\Omega t + \Phi)$$

$$A = \frac{m\sqrt{(\Omega^2 - \omega_0^2)^2 + 4\beta^2\Omega^2}}{2\beta\Omega}$$

3.2. Khảo sát dao động cơ cưỡng bức

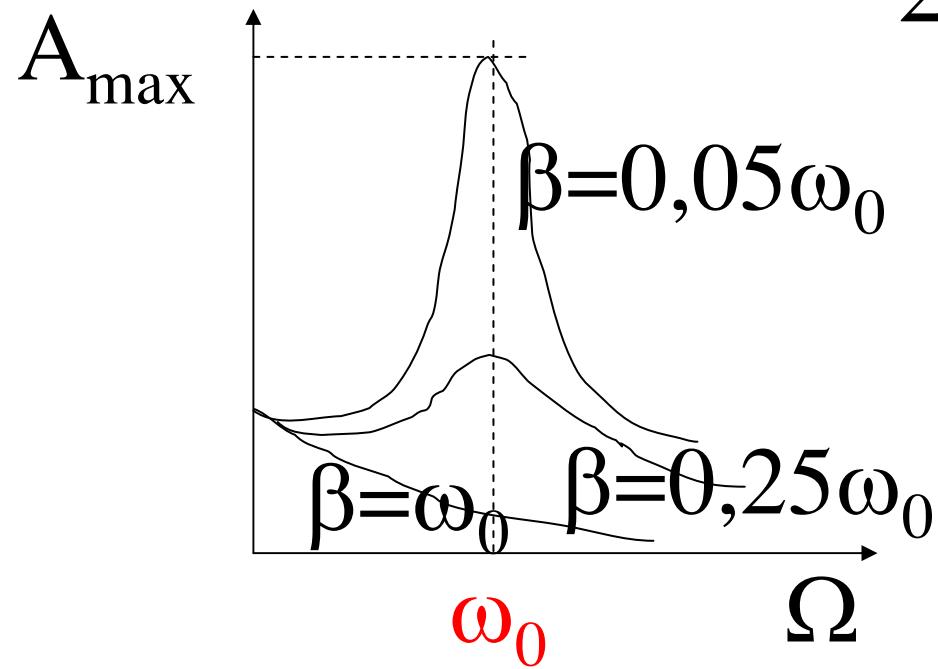
$$\frac{dA}{d\Omega} = 0$$

- Tân số cộng hưởng: $\Omega = \Omega_{ch}$ xảy ra cộng hưởng $\rightarrow A = A_{max}$

$$\Omega_{ch} = \sqrt{\omega_0^2 - 2\beta^2}$$

$$A_{max} = \frac{H}{2\beta m \sqrt{\omega_0^2 - \beta^2}}$$

- β càng nhỏ hơn ω_0 cộng hưởng càng nhọn

- $\beta=0 \rightarrow \Omega = \omega_0$ cộng hưởng **nhọn**

3.3. Ứng dụng hiện tượng cộng hưởng

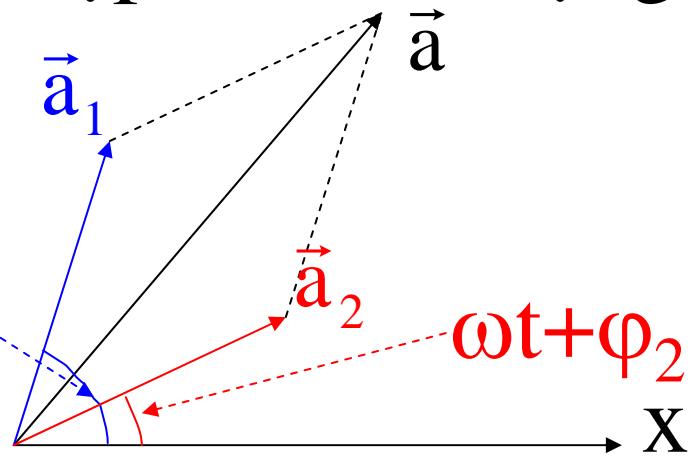
/ Lợi: Dùng lực nhỏ duy trì dao động

Đo tần số dòng điện-tần số kế

. Hại: gây phá huỷ -> tránh cộng hưởng

4. Tổng hợp, phân tích các dao động (Tự đọc)

" Tổng hợp hai dao động cùng phương x:

Cùng tần số ω:

$$x_1 = a_1 \cos(\omega t + \varphi_1)$$

$$x_2 = a_2 \cos(\omega t + \varphi_2)$$

$$x = a \cdot \cos(\omega t + \varphi)$$

$$a = [a_1^2 + a_2^2 + 2a_1a_2 \cos(\varphi_1 - \varphi_2)]^{1/2}$$

$$\operatorname{tg}\varphi = \frac{a_1 \sin \varphi_1 + a_2 \sin \varphi_2}{a_1 \cos \varphi_1 + a_2 \cos \varphi_2}$$

‘ Tân số $\omega_1 \approx \omega_2$, $\varphi_1 = \varphi_2 = \varphi$, $a_1 = a_2 = a_0$:

$$x_1 = a_0 \cos(\omega_1 t + \varphi) \quad x_2 = a_0 \cos(\omega_2 t + \varphi)$$

$$a^2 = 2a_0^2 + 2a_0^2 \cos[(\omega_1 - \omega_2)t + (\varphi - \varphi)]$$

$$a^2 = 2a_0^2(1 + \cos[(\omega_1 - \omega_2)t])$$

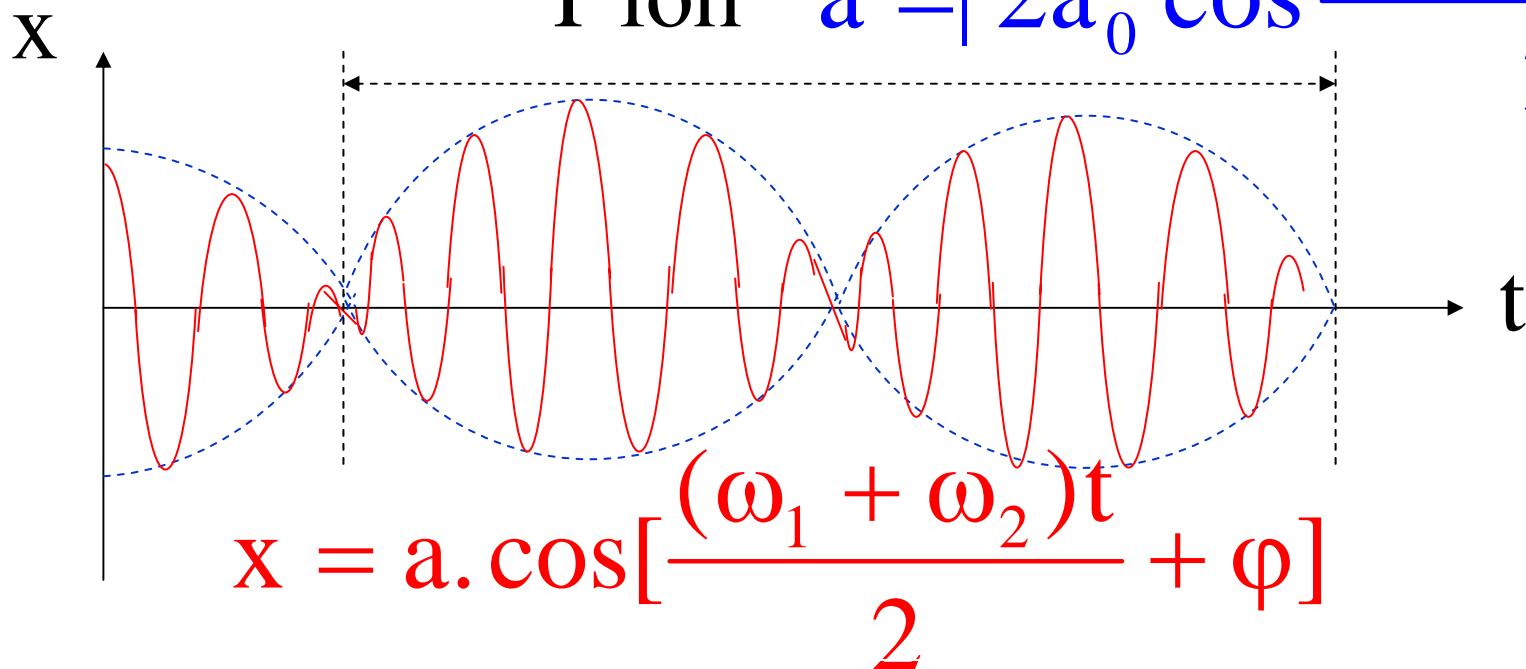
$$a^2 = 4a_0^2 \cos^2 \frac{(\omega_1 - \omega_2)t}{2} \quad \text{Chu kỳ biên độ lớn}$$

$$a = |2a_0 \cos \frac{(\omega_1 - \omega_2)t}{2}| \quad T = \frac{4\pi}{\omega_1 - \omega_2}$$

$$x = a \cdot \cos \left[\frac{(\omega_1 + \omega_2)t}{2} + \varphi \right]$$

[Phách

T lớn $a = |2a_0 \cos \frac{(\omega_1 - \omega_2)t}{2}|$

- . Phách là hiện tượng tổng hợp hai dao động điều hoà thành dao động biến đổi **không** điều hoà có tần số rất thấp bằng hiệu tần số của 2 dao động thành phần
/ Ứng dụng trong kĩ thuật vô tuyến

. Tổng hợp hai dao động vuông góc (Xem BT 1.1) Cùng tần số ω:

$$x = a_1 \cos(\omega t + \varphi_1)$$

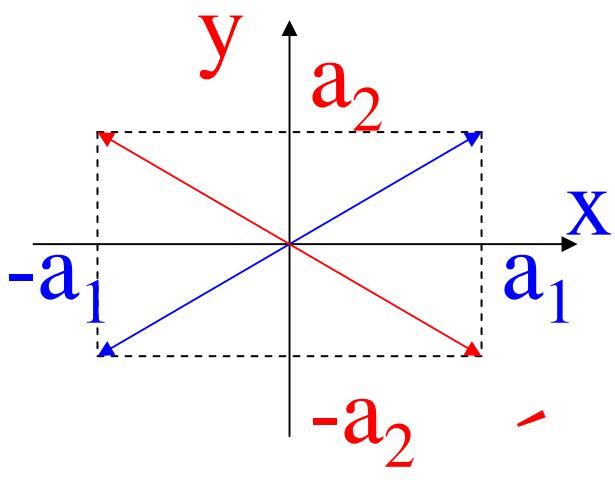
$$y = a_2 \cos(\omega t + \varphi_2)$$

$$\frac{x^2}{a_1^2} + \frac{y^2}{a_2^2} - 2 \frac{xy}{a_1 a_2} \cos(\varphi_2 - \varphi_1) = \sin^2(\varphi_2 - \varphi_1)$$

Quỹ đạo Ellip

$$\varphi_2 - \varphi_1 = 2k\pi$$

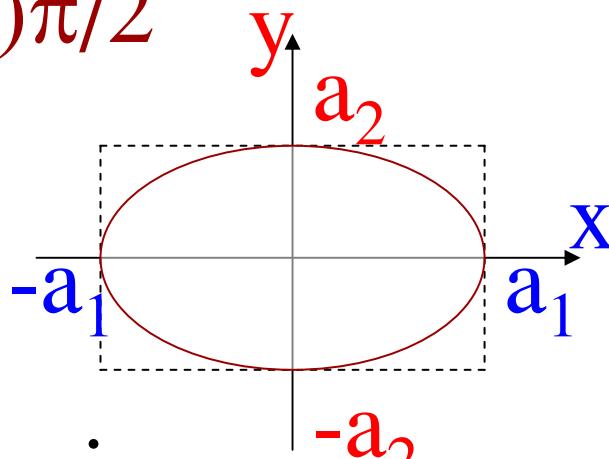
$$\frac{x}{a_1} - \frac{y}{a_2} = 0$$

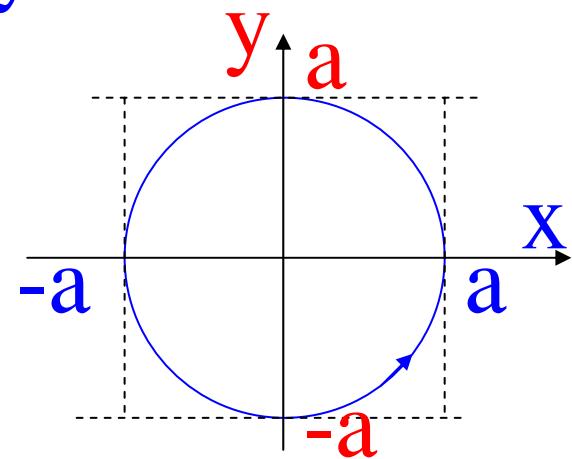
$$\varphi_2 - \varphi_1 = (2k+1)\pi$$

$$\hat{\varphi}_2 - \varphi_1 = (2k+1)\pi/2$$

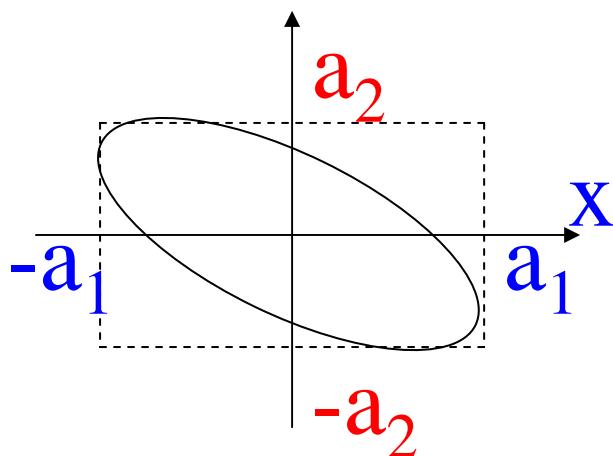
$$\frac{x^2}{a_1^2} + \frac{y^2}{a_2^2} = 1$$

$$x^2 + y^2 = a^2$$

Trường hợp trung gian

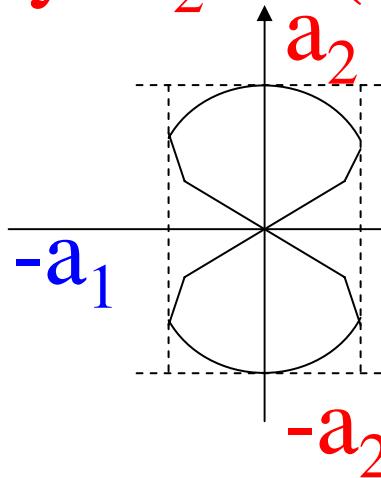
Quỹ đạo tùy thuộc vào

$$\frac{\omega_2}{\omega_1} \text{ hay } \frac{T_1}{T_2}$$

~ Khác tần số ω :

$$x = a_1 \cos(\omega_1 t + \varphi_1)$$

$$y = a_2 \cos(\omega_2 t + \varphi_2)$$

$$\frac{a_1 T_1}{T_2} = \frac{1}{2}$$

Sóng cơ

1. Các khái niệm mở đầu

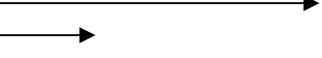
(Tự đọc) 1.1. Sự hình thành sóng cơ trong môi trường chất

- Những dao động cơ lan truyền trong môi trường đàn hồi gọi là sóng cơ hay sóng đàn hồi

Vật kích động: dao động tử/nguồn sóng

Phương truyền: tia sóng

Không gian sóng truyền qua: trường sóng

- sóng dọc rắn, lỏng, khí: đàn hồi thể tích

- sóng ngang

rắn: đàn hồi **hình dạng**

- Các điểm dao động cùng pha: **Mặt sóng**

- Ranh giới giữa 2 phần môi trường sóng truyền qua và chưa qua: **Mặt đầu sóng**

^ Các đặc trưng của sóng

- Vận tốc sóng dọc

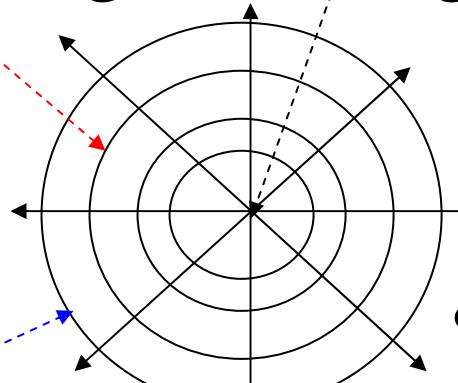
α Hệ số đàn hồi

E Môđun đàn hồi

ρ khối lượng riêng của môi trường

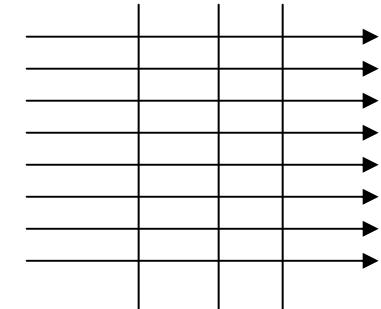
- Sóng cầu

Nguồn sóng

Tia sóng

- Sóng phẳng

- Vận tốc sóng ngang

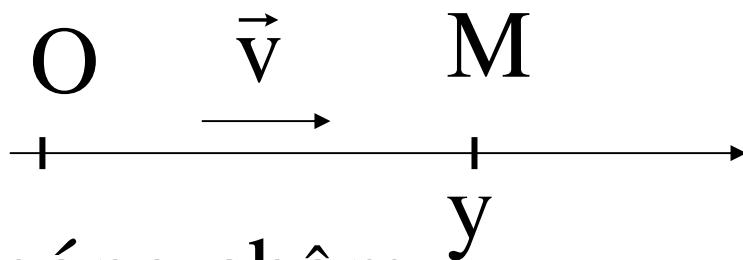
$$v = \sqrt{\frac{G}{\rho}}$$

G Môđun
trượt

$$v = \sqrt{\frac{1}{\alpha\rho}} = \sqrt{\frac{E}{\rho}}$$

- Chu kì T và tần số v là chu kì và tần số của phần tử dao động trong môi trường
- Bước sóng: λ là quãng đường truyền sóng trong thời gian 1 chu kì T $\lambda = vT = \frac{v}{v}$
Khoảng cách ngắn nhất giữa các điểm có cùng pha (*Hết tự đọc*)

2. Hàm sóng

Tại M sóng chậm
pha $t' = t + y/v$

Tại O sóng phẳng

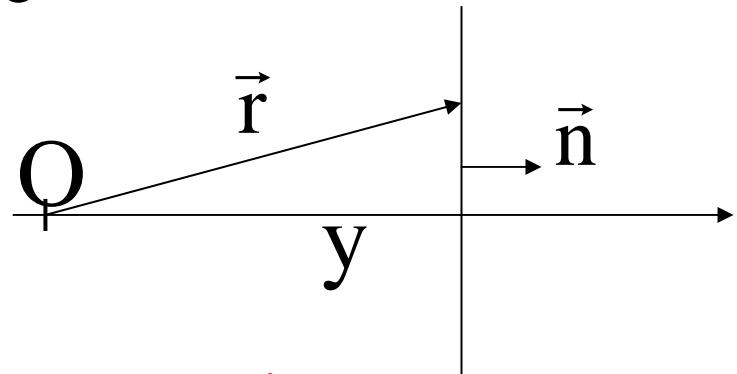
$$x(t) = A \cos(\omega t + \varphi)$$

$$x(t') = A \cos\left[\omega\left(t - \frac{y}{v}\right) + \varphi\right]$$

Coi $\phi=0$, hàm sóng tại điểm y bất kì cách O:

$$x = A \cos \omega \left(t - \frac{y}{v} \right) = A \cos \left(\omega t - \frac{2\pi y}{T_v} \right)$$

$$x = A e^{-i(\omega t - \frac{2\pi}{\lambda} y)} \quad \text{Véc tơ sóng } \vec{k} = \frac{2\pi}{\lambda} \vec{n} \quad \vec{k}\vec{r} = \frac{2\pi}{\lambda} y$$

Không gian ba chiều

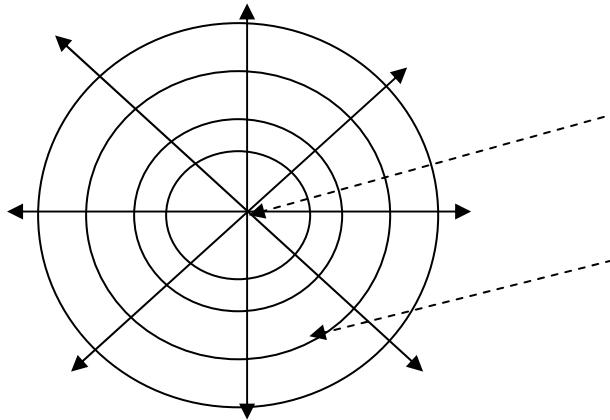
sóng lan truyền từ O ra xa vô cùng:

sóng lan truyền từ vô cùng về O:

$$\psi(\vec{r}, t) = \psi_0 e^{-i(\omega t - \vec{k}\vec{r})}$$

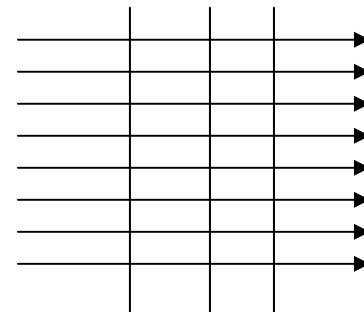
$$\psi(\vec{r}, t) = \psi_0 e^{-i(\omega t + \vec{k}\vec{r})}$$

- Sóng cầu

Nguồn sóng là nguồn điểm,
mặt sóng là mặt cầu

- Sóng phẳng:
- Các tia sóng song song với nhau, mặt sóng là mặt phẳng

4. Năng lượng của sóng cơ

Năng lượng của sóng: Môi trường đồng nhất
đǎng hướng. Xét thể tích δV

u- Vận tốc phân
tử dao động

$$\delta W = \delta W_d + \delta W_t$$

$$\delta W_d = \frac{mu^2}{2}$$

$$m = \delta V \rho$$

$$u = \frac{dx}{dt} = -A\omega \sin(\omega t - \frac{2\pi y}{\lambda})$$

$$\delta W_d = \frac{1}{2} \rho \delta V A^2 \omega^2 \sin^2(\omega t - \frac{2\pi y}{\lambda})$$

$$\delta W_t = \frac{1}{2} \frac{1}{\alpha} \left(\frac{dx}{dy} \right)^2 \delta V$$

$$\frac{dx}{dy} = \frac{A\omega}{v} \sin(\omega t - \frac{2\pi y}{\lambda})$$

$$\delta W_t = \frac{1}{2} \rho \delta V A^2 \omega^2 \sin^2(\omega t - \frac{2\pi y}{\lambda})$$

$$v = \sqrt{\frac{1}{\alpha \rho}}$$

$$\delta W = \rho \delta V A^2 \omega^2 \sin^2(\omega t - \frac{2\pi y}{\lambda})$$

- Mật độ năng lượng: trong đơn vị thể tích

$$\varpi = \frac{\delta W}{\delta V} = \rho A^2 \omega^2 \sin^2(\omega t - \frac{2\pi y}{\lambda})$$

- Mật độ năng lượng trung bình của sóng

$$\varpi_{tb} = \frac{1}{2} \rho A^2 \omega^2$$

- Năng thông sóng, véc tơ Umốp-Poynting

Năng thông sóng P qua một mặt nào đó trong môi trường là đại lượng về trị số bằng năng lượng sóng gửi qua mặt đó trong 1 dv thời gian:

$$P = \varpi S v$$

- Giá trị trung bình của năng thông sóng

$$\bar{P} = \varpi_{tb} S v = \frac{1}{2} \rho A^2 \omega^2 S v$$

- Mật độ năng thông sóng trung bình: gửi qua một dv diện tích

$$\bar{\Phi} = \frac{\bar{P}}{S} = \frac{1}{2} \rho A^2 \omega^2 v = \varpi_{tb} v$$

véc tơ Umöp-Poynting $\vec{\Phi} = \varpi_{tb} \vec{v}$

BÀI GIẢNG VẬT LÝ ĐẠI CƯƠNG

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uấn

Viện Vật lý kỹ thuật

Trường ĐH Bách khoa Hà nội

Vật lý đại cương I

<http://iep.hut.edu.vn>

Chương 13

Thuyết động học phân tử các
chất khí và định luật phân bố

Mở đầu

- **Chuyển động nhiệt:** chuyển động **hỗn loạn** của các phân tử/ nguyên tử / xác định **nhiệt độ** của vật. Đối tượng của vật lý phân tử và **Nhiệt động lực học.**
 - Hai phương pháp nghiên cứu:
 - " Phương pháp thống kê: NC quá trình đối với từng phân tử riêng biệt + định luật thống kê --> Tìm **Quy luật chung** của cả tập thể phân tử và giải thích các tính chất của hệ (dựa vào cấu tạo phân tử)

✓ Phương pháp nhiệt động lực: NC biến hoá năng lượng về: Dạng, định lượng;
Dựa vào kết quả của thực nghiệm:
Nguyên lý I & Nguyên lý II nhiệt động
lực học.

--> Tính chất & Điều kiện (Không cần NC
bản chất cấu tạo phân tử.)
--> Giải quyết vấn đề thực tế tốt.

§1.Những đặc trưng cơ bản của khí lý tưởng cổ điển

- **Hệ nhiệt động:** gồm nhiều phân tử/nguyên tử (hoặc nhiều vật)
--> Môi trường xung quanh gồm các **ngoại vật.**
- **Hệ cô lập:** Không tương tác, không trao đổi **Nhiệt & Công** với môi trường.
Cô lập nhiệt, cô lập cơ.
- **Thông số trạng thái:** Là các tính chất đặc trưng của hệ.
-> **Đại lượng vật lý** p, m, T, V là các th.số tr.th
-> Các thông số trạng thái: **Độc lập, Phụ thuộc**

- Phương trình: $f(p,V,T)=0$ có 3 thông số p, V, T được chọn.

n CÁC ĐẠI LƯỢNG VẬT LÝ/ THỐNG SỐ TRẠNG THÁI:

- Áp suất: Đại lượng vật lý = Lực nén vuông góc lên một đơn vị diện tích.

$$at = 9,81 \cdot 10^4 \text{ Pa} = 736 \text{ mmHg}$$

atm = $1,013 \cdot 10^5 \text{ Pa}$ tại 0°C , điều kiện tiêu chuẩn

$$p = \frac{F}{A}$$

n vd

$$\frac{N}{m^2} = \text{Pa (pascal)}$$

- **Nhiệt độ**: đại lượng đặc trưng cho **độ nóng, lạnh**.

Đo bằng **nhiệt kế** (*Đo bằng cách đo một đại lượng vật lý biến thiên theo nhiệt độ*):

ví dụ: *độ cao cột thuỷ ngân, suất điện động*).

- Nhiệt độ tuyệt đối (**K-Kelvin**), nhiệt độ Bách phân (**$^{\circ}\text{C}$ -Celsius**):
 - $\text{TK} = \text{t}^{\circ}\text{C} + 273,16$

§2. Phương trình trạng thái của khí lý tưởng

1. CÁC ĐỊNH LUẬT THỰC NGHIỆM VỀ CHẤT KHÍ:

- * **ĐL Boyle-Mariotte**: Với 1 khối khí ($m=\text{const}$) Nếu $T=\text{const}$ (Đẳng nhiệt), thì $pV=\text{const}$.
- * **ĐL Gay-Lussac**: Với 1 khối khí ($m=\text{const}$)
Nếu $V=\text{const}$ (Đẳng Tích), thì $p/T=\text{const}$.
Nếu $p=\text{const}$ (Đẳng áp), thì $V/T=\text{const}$.

Sai lệch giữa các định lý trên với thực nghiệm:
khi p cao ($p > 500\text{at}$) hoặc T thấp & cao.

Khí lý tưởng: Khí tuân theo ĐL Boyle-Mariotte
và Gay-Lussac là khí lý tưởng.

KLT ở điều kiện tiêu chuẩn: $T_0 = 273,16\text{K}$ (0°C),
 $p_0 = 1,033\text{at} = 1,013 \cdot 10^5\text{Pa}$, $V_0 = 22,410 \cdot 10^{-3}\text{ m}^3$.

2. PHƯƠNG TRÌNH TRẠNG THÁI KHÍ LÝ TUỔNG:

1 mol khí lý tưởng có $6,023 \cdot 10^{23}$ (*số Avogadro*)
phân tử với $m = \mu \text{ kg}$ tuân theo ĐL Clapayron-
Mendeleev:

$$pV = RT$$

m kg khí lý tưởng: $pV = \frac{m}{\mu} RT$ *Chứng minh:*

Dùng 2 đường đẳng nhiệt của 1 khối khí:

$$p_1 V_1 T_1 + (\text{đẳng nhiệt}) \rightarrow p' V_2 T_1 \rightarrow p_1 V_1 = p' V_2$$

$$p' V_2 T_1 + (\text{đẳng tích}) \rightarrow p_2 V_2 T_2 \rightarrow p'/T_1 = p_2/T_2$$

$$\frac{p_1 V_1}{T_1} = \frac{p_2 V_2}{T_2} = \frac{pV}{T} = \frac{p_0 V_0}{T_0} = R = 8,31 \frac{j}{\text{mol.K}}$$

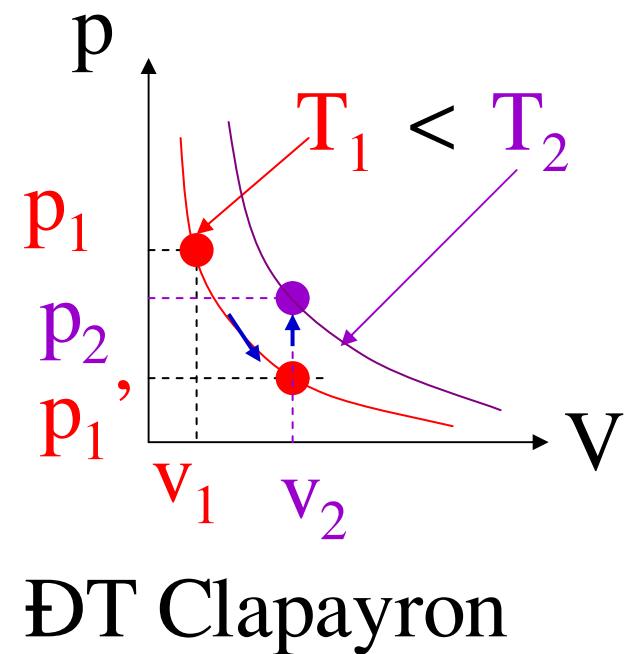
R-Hằng số khí lý tưởng

$\mu = 2 \cdot 10^{-3} \text{kg/mol}$ đối với H₂

* Tính **khối lượng**

riêng của khối khí: $\rho = \frac{m}{V} = \frac{\mu p}{RT}$

$$V=1 \rightarrow$$

§3. Thuyết động học phân tử

1. NHỮNG CƠ SỞ THỰC NGHIỆM VỀ CHẤT KHÍ:

* **Kích thước** phân tử cỡ 10^{-10}m ; ở khoảng cách:
 $r < 3 \cdot 10^{-10}\text{m}$: Đẩy nhau;

$3 \cdot 10^{-10}\text{m} < r < 15 \cdot 10^{-10}\text{m}$: Hút nhau.

$r > 15 \cdot 10^{-10}\text{m}$ (điều kiện bình thường) Bỏ qua lực tương tác.

Các phân tử khí chiếm $1/1000$ thể tích.

* **Chuyển động Brown**: Hỗn loạn không ngừng.

Trong **Khí**: Hoàn toàn hỗn loạn;

Lỏng: dao động + dịch chuyển;

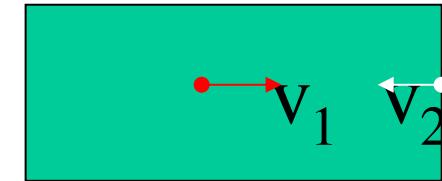
Rắn: Dao động quanh vị trí cố định;

2. Nội dung của thuyết động học phân tử:

- a. Các chất **cấu tạo gián đoạn** và gồm một số lớn các phân tử.
 - b. Các phân tử **chuyển động hỗn loạn không ngừng**. Cường độ chuyển động phân tử biểu hiện nhiệt độ của hệ.
 - c. Kích thước phân tử rất nhỏ so với khoảng cách giữa chúng. Có thể coi phân tử là **chất điểm** trong các tính toán.
 - d. Các phân tử **không tương tác**, chỉ **va chạm** theo cơ học Newton.
- a,b đúng với mọi chất; c,d chỉ đúng với khí LT.

3. Phương trình cơ bản của thuyết
đông học phân tử:

$$p = \frac{F}{\Delta S}$$

* Thiết lập ptrình cơ bản: áp suất do lực va chạm của ft lên thành bình:

ΔS - phần diện tích thành-đáy trụ, $(v_1=v=v_2)$

Δt - thời gian va đập; $v.\Delta t$ -chiều cao trụ

Số phân tử chứa trong trụ: $n=n_0 \cdot v.\Delta t \cdot \Delta S$;

Số ph/t va chạm với đáy trụ: $\Delta n = \frac{n}{6} = \frac{1}{6} n_0 \cdot v \cdot \Delta t \cdot \Delta s$

Xung lượng lực do 1 ft: $f\Delta t = |m_0 \vec{v}_2 - m_0 \vec{v}_1| = -2m_0 v$

$$\begin{aligned} F &= \frac{2m_0 v}{\Delta t} \Delta n = \frac{2m_0 v}{\Delta t} \frac{1}{6} n_0 v \Delta t \Delta S \\ &= \frac{1}{3} n_0 m_0 v^2 \Delta S \Rightarrow \end{aligned}$$

$$p = \frac{1}{3} n_0 m_0 v^2$$

Trung bình bình phương vân tốc $\overline{v^2} = \frac{v_1^2 + v_2^2 + \dots + v_n^2}{n}$

Áp suất lên thành bình: $p = \frac{1}{3} n_0 m_0 \overline{v^2} = \frac{2}{3} n_0 \frac{m_0 \overline{v^2}}{2} = \frac{2}{3} n_0 \overline{W}$

\overline{W} -Động năng tịnh tiến trung bình

Phương trình cơ bản của thuyết động học phân tử: $p = \frac{2}{3} n_0 \overline{W}$

b.Hệ quả:

* Biểu thức tính động năng tịnh tiến và ý nghĩa nhiệt độ tuyệt đối:

$$p = \frac{2}{3} n_0 \overline{W} = \frac{RT}{V} \rightarrow \overline{W} = \frac{3}{2} \frac{RT}{n_0 V} = \frac{3RT}{2N}$$

$N=n_0V=6,023 \cdot 10^{23}$ số phân tử trong 1mol

$k=R/N=1,38 \cdot 10^{-23} J/K$ Hằng số Boltzmann

* Động năng tịnh tiến trung bình tỷ lệ $\bar{W} = \frac{3}{2} kT$ với nhiệt độ tuyệt đối của khối khí.

* T là số đo cường độ chuyển động hỗn loạn của các phân tử của hệ. \rightarrow chuyển động nhiệt.

* Các phân tử chuyển động không ngừng $\rightarrow T \neq 0K$

3. Vận tốc căn quân phương:

$$\bar{W} = \frac{1}{2} m_0 \bar{v^2} = \frac{3}{2} kT \rightarrow v_c = \sqrt{\bar{v^2}} = \sqrt{\frac{3kT}{m_0}} = \sqrt{\frac{3RT}{\mu}}$$

$R=kN$ & $Nm_0 = \mu$; m_0 - khối lượng 1 phân tử.

4. Mật độ phân tử:

$$p = \frac{2}{3} n_0 \overline{W} \Rightarrow n_0 = \frac{3p}{2\overline{W}} = \frac{3p}{2 \cdot \frac{3}{2} kT} = \frac{p}{kT}$$

Vậy: $n_0 = \frac{p}{kT}$

Dưới cùng một áp suất và nhiệt độ mọi chất khí đều có cùng mật độ phân tử.

ở điều kiện tiêu chuẩn: số Loschmidt

$$n_0 = \frac{p_0}{kT_0} = \frac{1,013 \cdot 10^5}{1,38 \cdot 10^{-23} \cdot 273} = 2,687 \cdot 10^{25} \text{ ft} / \text{m}^3$$

4. NỘI NĂNG KHÍ LÝ TƯỞNG

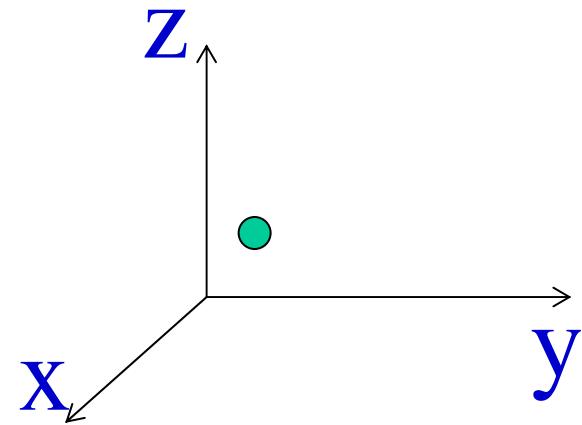
Nội năng = Động năng + thế năng tương tác giữa các phân tử + W dao động của các nguyên tử.

Bỏ qua tương tác -> Nội năng của khí lý tưởng bằng tổng động năng của các phân tử.

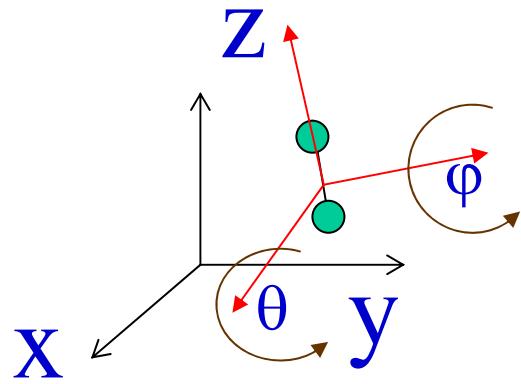
$$W_{tp} = W_{tịnh\ tiến} + W_{quay}$$

Bậc tự do i là số toạ độ xác định các khả năng chuyển động của phân tử trong không gian

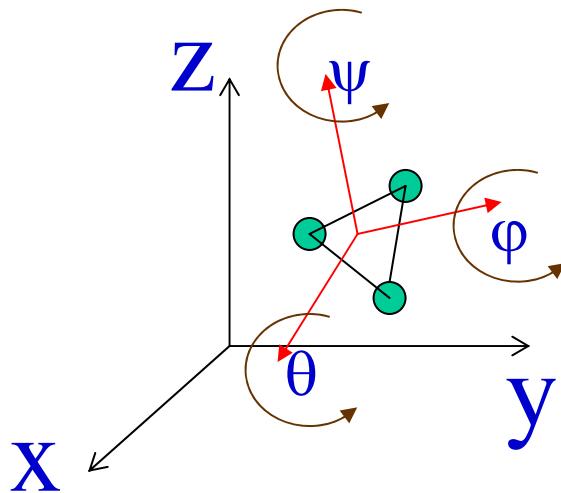
Phân tử đơn nguyên tử có i=3 động tịnh tiến

3 toạ độ x, y, z xác định 3 chuyển động tịnh tiến

Phân tử gồm hai nguyên tử:
3 tịnh tiến (x, y, z) + 2 bậc
quay (φ, θ); $i=5$

Phân tử gồm ba nguyên tử: $i=6$
3 bậc tịnh tiến (x, y, z) + 3 bậc quay (φ, θ, ψ).

- Phân bố đều cho các bậc tự do:

ĐL (Maxwell): Động năng trung bình của các phân tử được phân bố đều cho các bậc tự do của phân tử.

Biểu thức tính nội năng: Của một mol là của N phân tử:

$$U_0 = N \frac{ikT}{2} = \frac{iRT}{2} \quad R=kN; \quad i - \text{số bậc tự do}$$

Của khối khí khối lượng m kg:

0 Nội năng của khí lý tưởng chỉ phụ thuộc vào nhiệt độ

$$U = \frac{m}{\mu} U_0 = \frac{m}{\mu} \frac{iRT}{2}$$

§4. Các định luật phân bố phân tử

1. XÁC SUẤT VÀ GIÁ TRỊ TRUNG BÌNH:

Số phân tử n lớn, các đại lượng VL đặc trưng của chúng rất khác nhau; Giả sử n_i phân tử có vận tốc v_i , vận tốc trung bình:

$$\bar{v} = \frac{1}{n} \sum n_i v_i = \sum \frac{n_i}{n} v_i = \sum P_i v_i$$

$P_i = \frac{n_i}{n}$ là xác suất tìm thấy phân tử có vận tốc v_i

Với điều kiện chuẩn hóa

$$\sum_i P_i = \sum_i \frac{n_i}{n} = 1$$

Gía trị bình phương trung bình :

$$\overline{v^2} = \sum_i P_i v_i^2$$

2. ĐỊNH LUẬT PHÂN BỐ PHÂN TỬ THEO VẬN TỐC MAXWELL:

dn là số pt có vận tốc trong khoảng v đến $v+dv$, thì xác suất của ft có vận tốc trong khoảng $(v,$

$$v+dv) \text{ là: } \frac{dn}{n} = F(v)dv$$

$$\int_0^\infty nF(v)dv = n \rightarrow \int_0^\infty F(v)dv = 1$$

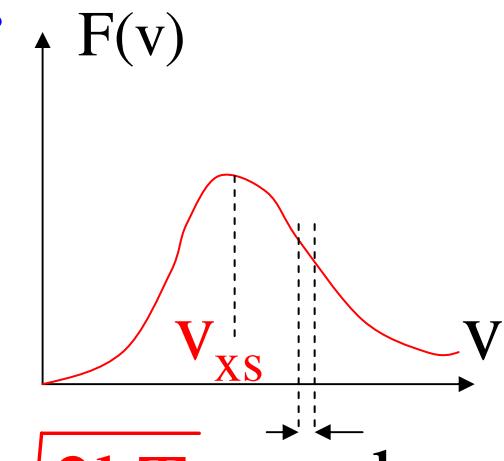
$$F(v) = \text{const.} v^2 e^{-\frac{m_0 v^2}{2kT}}$$

$$\text{const} = \frac{4}{\sqrt{\pi}} \left(\frac{m_0}{2kT} \right)^{\frac{3}{2}}$$

$$\frac{dF(v)}{dv} = 0$$

F(v) đạt
cực đại tại

Suy ra $dn = nF(v)dv$
Maxwell tìm ra hàm phân bố:

$$v_{xs} = \sqrt{\frac{2kT}{m_0}}$$

$F(v)dv$ là xác suất phân tử có **vận tốc** trong khoảng **(v, v+dv)**.

Vận tốc trung bình:

$$\bar{v} = \int_0^{\infty} F(v)v dv = \sqrt{\frac{8kT}{m_0\pi}}$$

$$V_{xs} < \bar{v} < V_c$$

Cả 3 vận tốc này đều **tăng** theo nhiệt độ.

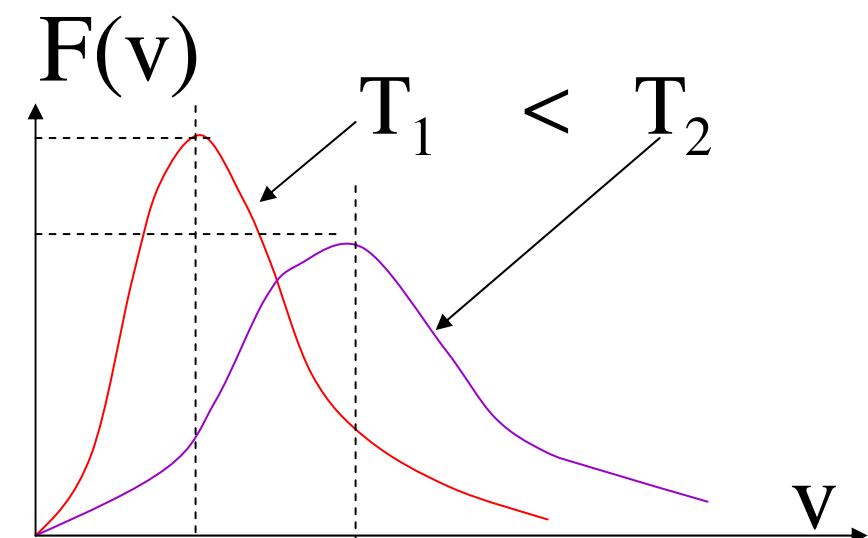
Khi nhiệt độ T tăng số phân tử có vận tốc v_{xs} giảm đi:

$$F(v_{xs}, T_1) > F(v_{xs}, T_2)$$

Vận tốc căn quân phương:

$$\bar{v^2} = \int_0^{\infty} F(v)v^2 dv = \frac{3kT}{m_0} \rightarrow$$

$$V_c = \sqrt{\frac{3kT}{m_0}}$$

$$V_{xs1} < V_{xs2}$$

$$v_{xs} = \sqrt{\frac{2kT}{m_0}} = \sqrt{\frac{2RT}{\mu}}$$

$$v_c = \sqrt{\frac{3kT}{m_0}} = \sqrt{\frac{3RT}{\mu}}$$

$$\bar{v} = \sqrt{\frac{8kT}{m_0 \pi}} = \sqrt{\frac{8RT}{\mu \pi}}$$

$$v_{xs} < \bar{v} < v_c$$

V Xác suất < V trung bình < V căn quân phương

Ý nghĩa:

- Xác suất phân tử có v_{xs} là cao nhất.
- v_c ứng với động năng trung bình của phân tử.
- Tại nhiệt độ T của hệ, mỗi phân tử có vận tốc khác nhau, \bar{v} là giá trị trung bình cộng của vận tốc các phân tử trong cả hệ (các p/t có cùng \bar{v}).

3. ĐỊNH LUẬT PHÂN BỐ PHÂN TỬ THEO THẾ NĂNG

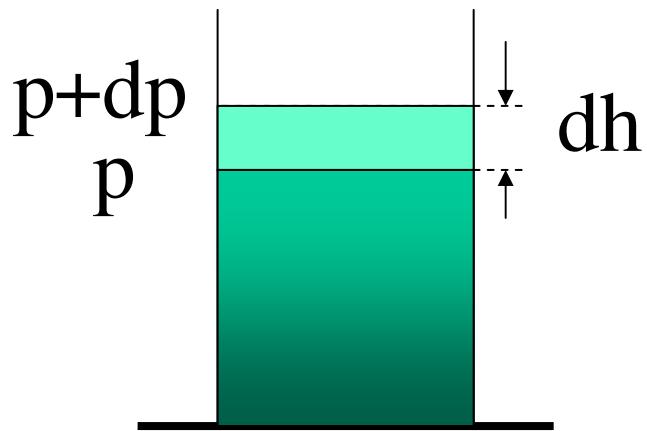
Phân bố Maxwell không tính đến sức hút của trái đất lên phân tử. Do sức hút mật độ phân tử giảm theo chiều cao h .

a. Công thức khí áp :

Cột khí cao dh , đáy $S=1m^2$,
áp suất đáy dưới là p ,
đáy trên $p+dp$;

$dp < 0$ nên $dp = -dP$

dP là trọng lượng cột khí dh

$$dP = m_0 g n_0 S dh$$

Số phân tử nằm trong cột khí:

$$dn = n_0 S \cdot dh = n_0 dh$$

Trọng lượng khối khí:

$$dP = dn \cdot m_0 \cdot g = m_0 g n_0 dh$$

áp suất tăng:

$$dp = -dP = -m_0 g n_0 dh = -m_0 g \frac{p}{kT} dh$$

$$\frac{dp}{p} = -\frac{m_0 g dh}{kT}$$

Lấy tích phân hai vế:

$$\int_{\text{Matdat}}^h \frac{dp}{p} = \int_0^h -\frac{m_0 g}{kT} dh$$

$$\ln \frac{p}{p_0} = -\frac{m_0 g}{kT} h$$

Công thức khí áp:

$$p = p_0 e^{-\frac{m_0 gh}{kT}}$$

Nồng độ khí tỷ lệ với áp suất:

$$n_0 = n_{0d} e^{-\frac{m_0 gh}{kT}}$$

Bầu khí quyển chỉ dày 3000km, hơn nữa $g & T \neq \text{const.}$

b. Phân bố theo thế năng: $m_0 gh = W_t$

$$n_{0h} = n_{0d} e^{-\frac{W_t}{kT}}$$

Phân bố Maxwell-Boltzmann

. Xác suất hai hiện tượng đồng thời độc lập bằng tích các xác suất xảy ra các hiện tượng ấy:

Tại vùng toạ độ $x \div x+dx, y \div y+dy, z \div z+dz$

Tổng số phân tử có vận tốc trong khoảng

$$v_x \div v_x + dv_x, v_y \div v_y + dv_y, v_z \div v_z + dv_z,$$

$$dN = A \cdot N e^{-\frac{1}{kT}(\frac{m_0 v^2}{2} + W_t)} dx dy dz dv_x dv_y dv_z$$

Xác định A theo:

$$\int \frac{dN}{N} = \iiint_{x,y,z} \iiint_{v_x,v_y,v_z} A \cdot e^{-\frac{1}{kT}(\frac{m_0 v^2}{2} + W_t)} dx dy dz dv_x dv_y dv_z = 1$$

Chương 17

Khí thực và chuyển pha

Bài giảng Vật lý đại cương

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uẩn

Viện Vật lý kỹ thuật

Trường ĐH Bách khoa Hà nội

§1. Phương trình trạng thái của khí thực

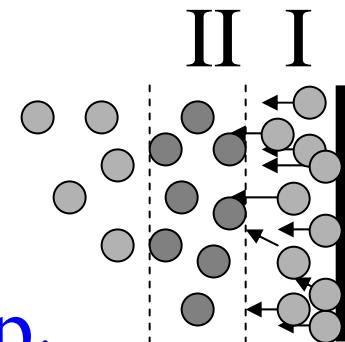
- Phương trình trạng thái Clapayron-Medeleev đối với 1 mol khí lý tưởng: $pV=RT$ (Các phân tử không kích thước, không tương tác)
- Thực tế phân tử khí có kích thước $\sim 3 \cdot 10^{-8} \text{ cm}$ chiếm thể tích $\sim 1,4 \cdot 10^{-23} \text{ cm}^3$ chiếm $1/1000$ thể tích khối khí
- thay V bằng $V-b$; b -cộng tích m^3/mol để ý đến thể tích do các phân tử chiếm
 - Ç $p(V-b)=RT$
 - Thực tế có tương tác giữa các phân tử
 - Ç nội áp p_i bổ chính vào áp suất:

$p_i \sim n_0$ mật độ hạt lớp I và $p_i \sim n_0$ lớp II

$$\rightarrow p_i \sim n_0^2 \Rightarrow p_i \sim \left(\frac{N}{V}\right)^2 \Rightarrow \frac{a}{V^2}$$

$a - N \cdot m^4/mol^2$ (phụ thuộc
bản chất chất khí)

$$p = \frac{RT}{V - b} - p_i$$

p_i làm
 p giảm

" Một mol khí thực: $(p + \frac{a}{V^2})(V - b) = RT$

m kg khí
thực:

$$v = \frac{m}{\mu} V$$

$\frac{m}{\mu}$ là số mol và $V = \frac{\mu}{m} v$

$$(p + \frac{m^2}{\mu^2} \frac{a}{V^2})(v - \frac{m}{\mu} b) = \frac{m}{\mu} RT$$

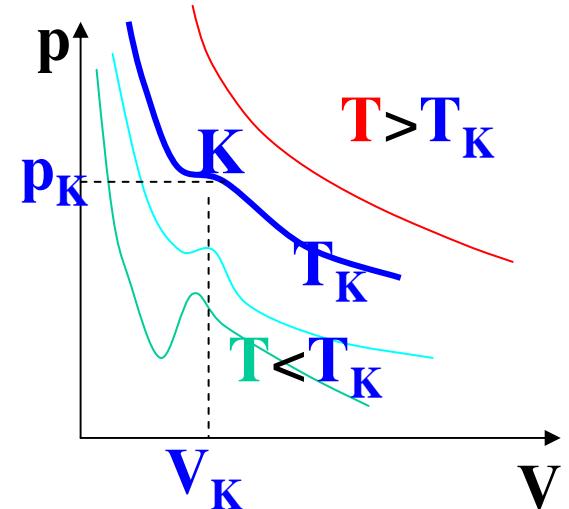
a, b là các hằng số phụ thuộc vào chất khí (trong Trang 192 sách bài tập)

Áp suất càng cao thì ảnh hưởng của nội áp và
cộng tích càng rõ.

§2. Đường đẳng nhiệt lý thuyết Van-der-Waals và đường đẳng nhiệt thực nghiệm Andrews

1. ĐƯỜNG ĐẲNG NHIỆT LÝ THUYẾT

- Khi $T=T_K$ đường có điểm uốn K (tới hạn) tại p_K, V_K - tiếp tuyến song song với trực hoành.
- Khi $T>T_K$ đường đẳng nhiệt giống của khí lý tưởng (hyperbol).
- Khi $T<T_K$ đường đẳng nhiệt có đoạn lồi lõm khác với của khí lý tưởng

• Tính các giá trị tối hạn

$$p = \frac{RT}{V - b} - \frac{a}{V^2}$$

$$\frac{d^2p}{dV^2} = 0 \quad \frac{2RT}{(V_K - b)^3} - \frac{6a}{V_K^4} = 0 \quad \frac{V_K RT}{3(V_K - b)^3} = \frac{a}{V_K^3}$$

$$\frac{dp}{dV} = 0 \quad -\frac{RT}{(V_K - b)^2} + \frac{2a}{V_K^3} = 0$$

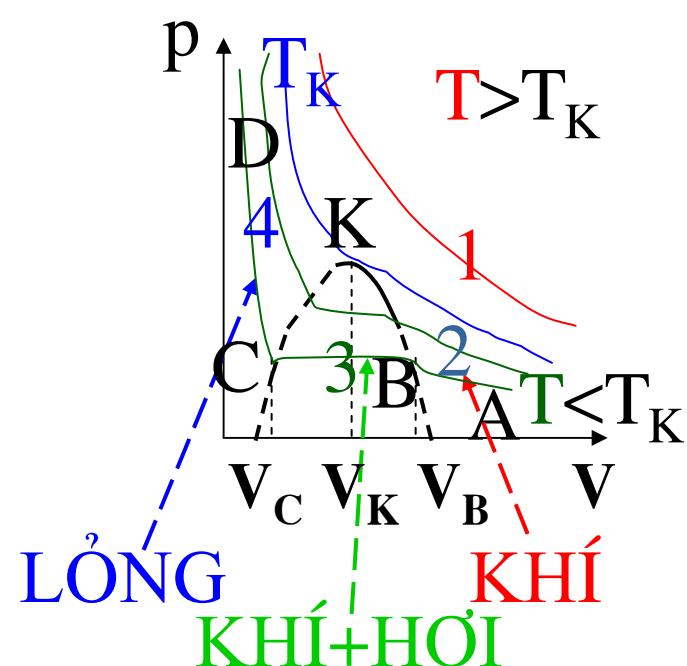
$$V_{0K} = 3b; \quad p_K = \frac{a}{27b^2}; \quad T_K = \frac{8a}{27bR}$$

$$a = \frac{27R^2T_K^2}{64P_K}; \quad b = \frac{RT_K}{8P_K}$$

2. ĐƯỜNG ĐĂNG NHIỆT THỰC NGHIỆM ANDREWS

Nén đẳng nhiệt khí CO_2 tại T khác nhau

- $T > T_K$ không thể hoá lỏng -> giống hyperbol như khí LT
- $T < T_K$ thì BC->K. $T_K = 304\text{K}$,
 $p_K = 73\text{at}$ $V_K = 9,6 \cdot 10^{-5}\text{m}^3/\text{mol}$

$T < T_K$: AB-Khí; BC-Khí & Hơi (hạt lỏng)=trạng thái bão hoà; Bắt đầu từ C-hoá lỏng hoàn toàn.

Chuông BKC & T_K tạo thành 4 vùng: 1- $T > T_K$ không thể hoá lỏng; 2- $T < T_K$ khí có thể hoá lỏng; 3- Hơi bão hoà; 4- Khí hoá lỏng;

3. SO SÁNH ĐƯỜNG ĐĂNG NHIỆT LÝ THUYẾT VAN-DER-WAALS VÀ ĐƯỜNG ĐĂNG NHIỆT THỰC Nghiệm Andrews:

Phương trình Van-der-Waals cho đường đăng nhiệt của khí thực trừ trạng thái hơi bão hòa:

- $T > T_K$ giống nhau;
- T_K giống nhau: Cùng có điểm tối hạn K với tiếp tuyến song song với OV
- $T < T_K$ Khác nhau chõ lõi lõm và vùng hơi bão hòa, nhưng nếu khí sạch trên đường thực nghiệm có *đoạn chậm hóa lỏng và chậm bay hơi* giống một đoạn của lý thuyết
- Ứng dụng: Hoá lỏng khí ở $T < T_K$ và p cao

§3.Nội năng của khí thực, hiệu ứng Joule-Thompson

1. NỘI NĂNG CỦA KHÍ THỰC: $U = W_{dn} + W_{tn} = \sum_j W_{dnj} + \sum_j W_{tnj}$

Động năng: $\sum_j W_{dnj} = \frac{m}{\mu} \frac{i}{2} RT$

δA_i - công do nội áp p_i của phân tử gây ra dV : $\delta A_i = p_i dV = \frac{a}{V^2} dV$

$$W_{tn(V)} - W_{tn(\infty)} = \int_V^\infty \delta A_i = \int_V^\infty \frac{a}{V^2} dV = -\frac{a}{V}$$

Vậy **nội năng** khí thực: $U = U(T, V)$

$$U = \frac{m}{\mu} \frac{i}{2} RT - \frac{m^2}{\mu^2} \frac{a}{V}$$

2. HIỆU ỨNG JOULE-THOMPSON

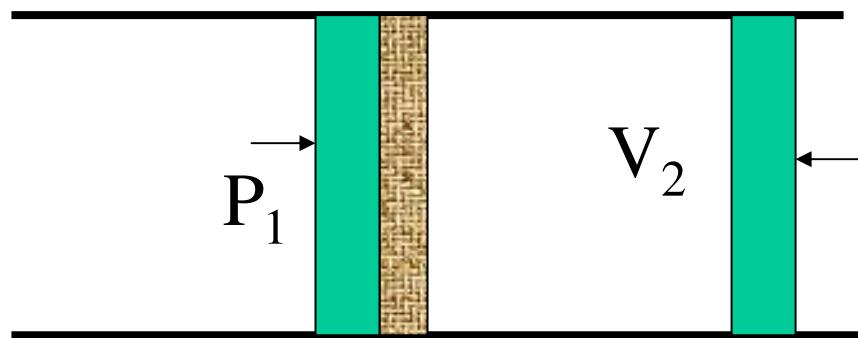
Là hiện tượng nhiệt độ của khí thực thay đổi khi giãn nở đoạn nhiệt và không trao đổi công với bên ngoài

($\Delta T < 0$ hiệu ứng dương \rightarrow làm lạnh,
 $\Delta T > 0$ hiệu ứng âm)

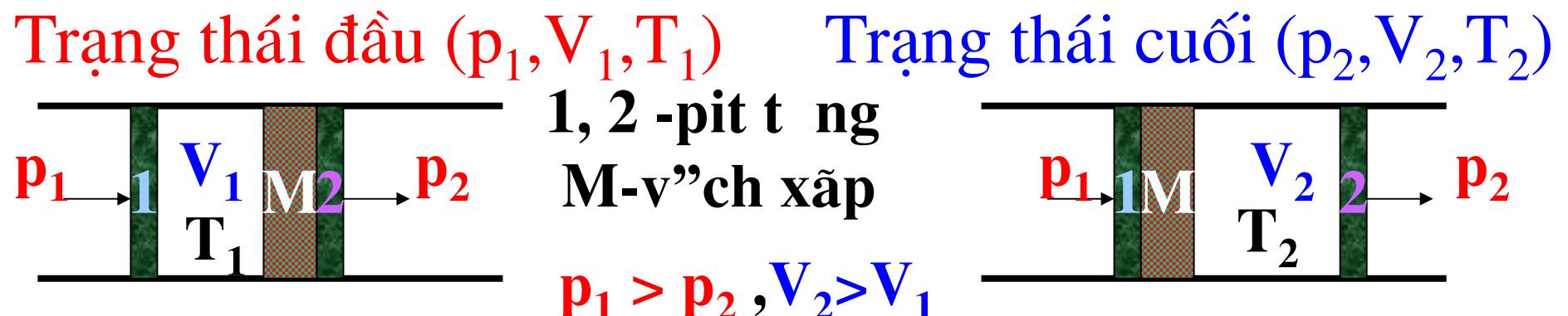
HU âm, dương phụ thuộc vào nhiệt độ xảy ra đối với khí cụ thể:

HU dương đối với H_2 ở $T < 200K$, He_2 ở $T < 40K$

Trạng thái
1(p_1, V_1, T_1)

Trạng thái
2(p_2, V_2, T_2)

- Khí ở bên trái M, 1 nén, 2 giãn. p_1, p_2 không đổi và $p_1 > p_2$. Pit tông 1 ép sát M $\rightarrow V'_1 = 0$

Bên trái khối khí nhận công: $A_1 = -p_1(0 - V_1) = p_1 V_1$

Bên phải nhận công: $A_2 = -p_2(V_2 - 0) = -p_2 V_2$

- Tổng công cả hệ nhận: $A = A_1 + A_2 = 0$

- Nội năng: $\Delta U = Q + A = 0$ mà $U = U(T, V)$

$$dU = \left(\frac{\partial U}{\partial T}\right)_V dT + \left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_T dV = 0$$

$dV > 0 \rightarrow dT < 0$
 $\Delta V \neq 0 \rightarrow \Delta T \neq 0$.

Giãn: $V_2 > V_1 \rightarrow T_1 \neq T_2 \rightarrow \Delta T = T_2 - T_1$

- Không xảy ra đối với khí lý tưởng
- Ứng dụng:
 - Làm lạnh: nén khí ở nhiệt độ phù hợp với hiệu ứng dương và cho giãn nở trong các ống kín.
 - Hoá lỏng khí ở T&p phù hợp.
- Tự đọc:
 - §4. Sự chuyển pha:
 - Định nghĩa pha, chuyển pha
 - Chuyển pha loại I: ẩn nhiệt chuyển pha
 - Điều kiện cân bằng 2 pha, 3 pha
 - Số pha trong hệ nhiều cấu tử:
 - Qui tắc pha của Gibbs: $r \leq n+2$
 - Æ Phương trình Clapayron-Clausius:

Xác định sự phụ thuộc của nhiệt độ chuyển pha vào áp suất: $\Rightarrow \frac{dT}{dP} = \frac{T}{Q} \Delta V$

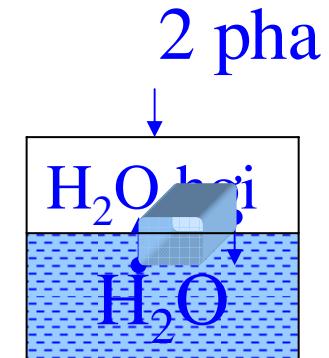
Ý nghĩa, ứng dụng của phương trình Clapayron-Clausius.

§4. Sự chuyển pha

1. KHÁI NIÊM VỀ CHUYỂN PHA:

ĐN: *Pha là tập hợp các phần vĩ mô đồng tính (cùng tính chất) cùng tồn tại trong một hệ nhiệt động.*

Chuyển pha: Quá trình biến đổi hệ từ pha này sang pha khác. Hơi -> Lỏng -> Rắn

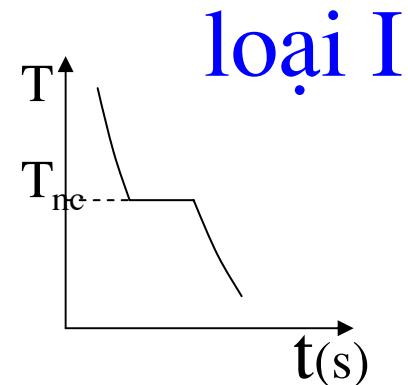
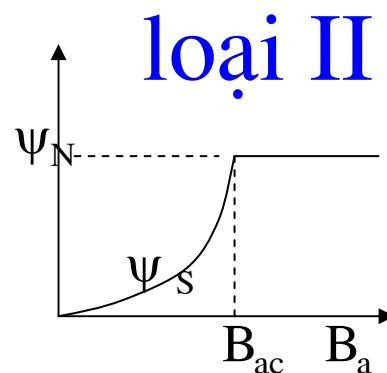

- Chuyển pha loại I: Thuận nghịch, có hấp thụ hoặc tỏa nhiệt, V và S thay đổi đột ngột: Đạo hàm bậc nhất của các hàm nhiệt động thay đổi đột ngột.

- Chuyển pha loại II: V,U,S Biến đổi liên tục không có nội ma sát: Kim loại \leftrightarrow Siêu dẫn: Đạo hàm bậc hai của các hàm nhiệt động thay đổi đột ngột:

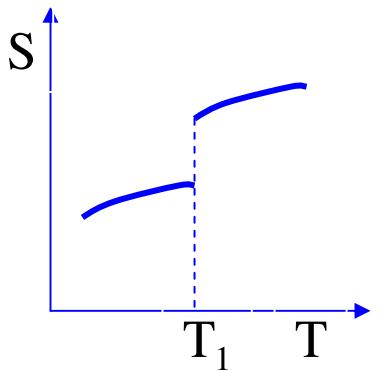
$$S = \left(\frac{\partial G}{\partial T}\right)_p \text{ và } V = \left(\frac{\partial G}{\partial p}\right)_T$$

$$C_p = -T \left(\frac{\partial^2 G}{\partial T^2}\right)_p$$

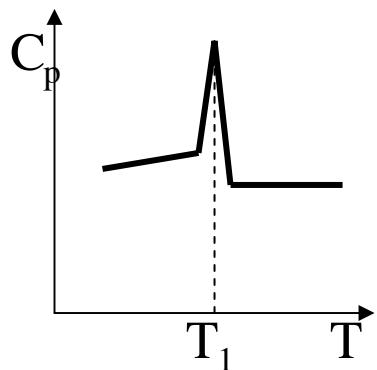

Chuyển pha loại I

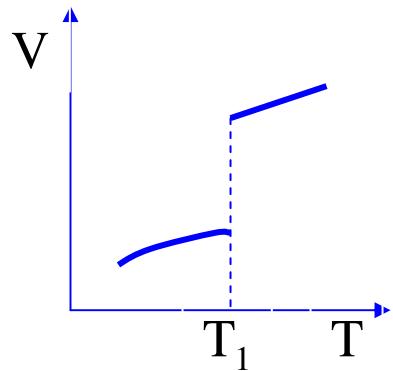
$$S = \left(\frac{\partial G}{\partial T}\right)_p$$

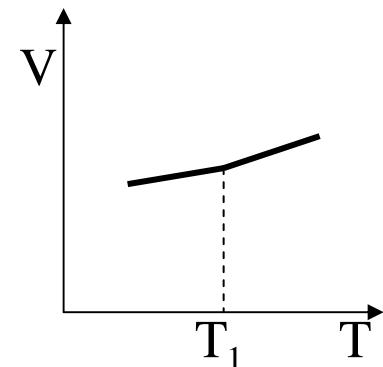
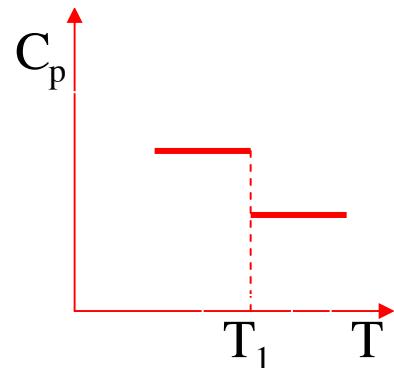
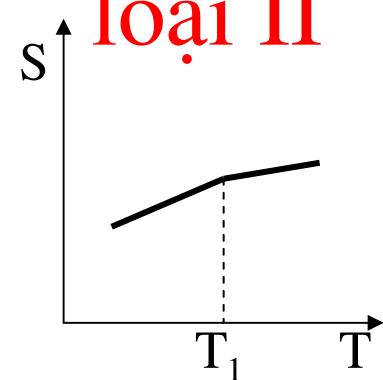
$$C_p = -T \left(\frac{\partial^2 G}{\partial T^2}\right)_p$$

$$V = \left(\frac{\partial G}{\partial p}\right)_T$$

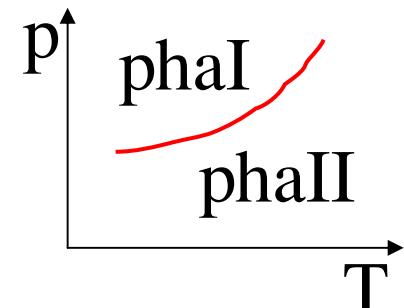

Chuyển pha loại II

2. ĐIỀU KIỆN CÂN BẰNG PHA. PHƯƠNG TRÌNH CLAPEYRON-CLAUSIUS

a. **Điều kiện cân bằng 2 pha:** Chuyển pha xảy ra ở nhiệt độ và áp suất xác định -> đường cân bằng giữa 2 pha: *

$$T_1 = T_2; p_1 = p_2. \quad * \quad dG = 0$$

\Rightarrow Số hạt hai pha $n_1 + n_2 = n = \text{const}$

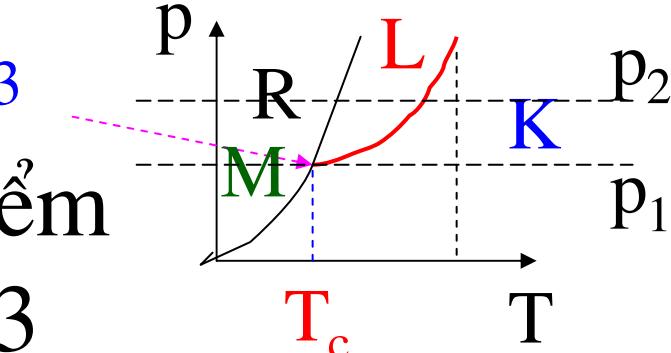
$$\Rightarrow dn = dn_1 + dn_2 = 0$$

$$dG = Vdp - SdT + \sum_{i=1}^2 \mu_i dn_i = 0$$

$$dG = \mu_1 dn_1 + \mu_2 dn_2 = 0$$

$$\mu_1(p, T) = \mu_2(p, T)$$

b. Điều kiện cân bằng 3 pha: Trạng thái Tối hạn
 $T_1 = T_2 = T_3; p_1 = p_2 = p_3; \mu_1 = \mu_2 = \mu_3$
 $\mu_1(p, T) = \mu_2(p, T);$ M Điểm
 $\mu_1(p, T) = \mu_3(p, T);$ chập 3

$T = T_c$: LK, RK và RL loại I không liên tục.
 $T > T_c$: chuyển pha LK liên tục,
 $T < T_c$: chuyển pha RK liên tục.

c. Số pha trong hệ nhiều cấu tử:

Gọi N là số nguyên/phân tử của cấu tử k trong

pha i. Nồng độ của pha thứ i là:

$k=1,2,3...n$ cấu tử

$i=1, 2, 3, ...r$ pha

$$C_i^{(k)} = \frac{N_i^{(k)}}{\sum_k N_i^{(k)}}$$

$\sum_k C_i^{(k)} = 1$ Suy ra có $(n-1)r$ nồng độ độc lập.
Số thông số độc lập (biến) của hệ là
 $(n-1)r+2$ (số 2 là của p, T)

Số phương trình cân bằng là $(r-1)n$:
 $\mu_1^{(k)}(p, T) = \mu_2^{(k)}(p, T) = \dots = \mu_n^{(k)}(p, T)$

Qui tắc pha của Gibbs $(n-1)r+2 \geq (r-1)n$ (số biến
 \geq số phương trình), hay: $r \leq n+2$

2. PHƯƠNG TRÌNH CLAPEYRON-CLAUSIUS: XÁC ĐỊNH SỰ PHỤ THUỘC CỦA NHIỆT ĐỘ CHUYỂN PHA VÀO ÁP SUẤT

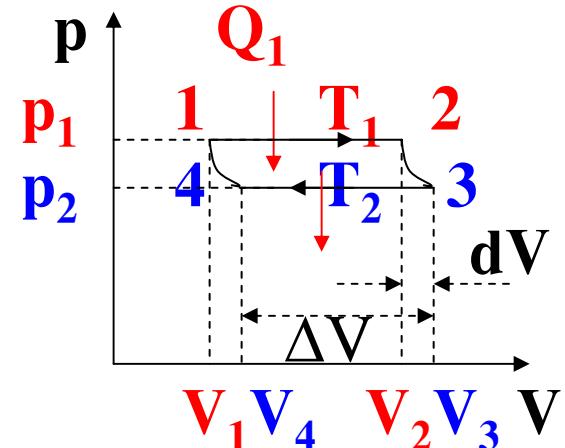
Xét chu trình Carnot với chất lỏng và hơi bão
hoà của nó: $p=\text{const} \rightarrow T=\text{const}$

Vùng bão hòa khí thực

$$T_1 = T_2 + dT$$

$$p_1 = p_2 + dp$$

$$T_1 - T_2 = \frac{dT}{dp} (p_1 - p_2)$$

Công giãn đẳng nhiệt 12:

$$A_1 = p_1(V_1 - V_2)$$

$$\text{Công nén } 34: A_2 = -p_2(V_4 - V_3) = -p_2(V_1 - V_2)$$

Công cả chu trình: $A' = A_1 + A_2 = (p_1 - p_2)(V_1 - V_2)$

(Công giãn, nén đoạn nhiệt 23,41:

$$\delta A_{23} \approx \delta A_{41} \approx 0; \delta U \approx 0$$

$$\eta = \frac{A'}{Q_1} = \frac{T_1 - T_2}{T_1} = \frac{dT}{dP} \frac{(p_1 - p_2)}{T_1} = \frac{(p_1 - p_2)(V_1 - V_2)}{Q_1}$$

$$\frac{dT}{dP} = \frac{T_1}{Q_1} \Delta V \quad \Rightarrow \quad \frac{dT}{dP} = \frac{T}{Q} \Delta V$$

Nhiệt độ chuyển pha $T > 0$

Ấn nhiệt $Q > 0$: nhiệt tỏa ra hoặc thu vào trong quá trình chuyển pha $\frac{dT}{dP} \sim \Delta V$

0 Kết luận: **Nhiệt độ chuyển pha tỷ lệ với áp suất.**

Ứng dụng: trong nồi hơi, nồi áp suất, P cao nhiệt độ sôi cao (đến $200^\circ C$)

Trên núi cao P thấp, nước sôi dưới $100^\circ C$

Chương 8

Nguyên lý thứ nhất nhiệt động lực học

Bài giảng Vật lý đại cương

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uẩn

Viện Vật lý kỹ thuật

Trường ĐH Bách khoa Hà nội

§1.KHÁI NIỆM NĂNG LUỢNG-CÔNG VÀ NHIỆT

1. NĂNG LUỢNG:

- Đặc trưng cho **mức độ vận động** của vật chất trong hệ.-> **trạng thái xác định, năng lượng xác định.**

=>**Năng lượng là hàm của trạng thái.**

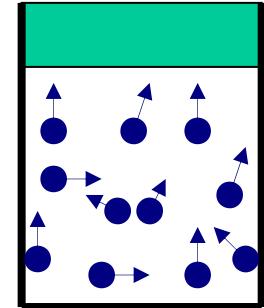
- Hệ không chuyển động, không đặt trong trường lực -> **Năng lượng của hệ đúng bằng nội năng** của hệ: $W = U$

2. CÔNG VÀ NHIỆT:

Khối khí đẩy pít tông -> sinh công -> nội năng giảm -> **trao đổi năng lượng**; Nén: nhận công.

- Nung nóng khối khí, giữ $V=\text{const}$
-> Chuyển động hỗn loạn tăng -> T tăng
-> **trao đổi năng lượng: nhận nhiệt.**
- Sự tương đương giữa **công** và **nhiệt**:

$$4,18\text{j} \Leftrightarrow 1\text{calo}$$

. Công và nhiệt là những đại lượng **đo mức độ** trao đổi năng lượng. Chúng không phải là năng lượng. Chúng không phải là hàm trạng thái mà là **hàm của quá trình**.

Công liên quan đến chuyển động có trật tự

Nhiệt liên quan đến chuyển động hỗn loạn

§2. NGUYÊN LÝ THỨ NHẤT NHIỆT ĐỘNG

LỰC HỌC

Trong cơ học: Độ biến thiên năng lượng của hệ bằng công mà hệ trao đổi trong quá trình đó:

$$\Delta W = W_2 - W_1 = A \rightarrow \text{Nhiệt?}$$

1. PHÁT BIỂU NGUYÊN LÝ THỨ NHẤT NHIỆT ĐỘNG LỰC HỌC:

Độ biến thiên năng lượng của hệ trong quá trình biến đổi bằng tổng công và nhiệt hệ nhận được trong quá trình đó

$$\Delta W = W_2 - W_1 = A + Q$$

A, Q -Công và nhiệt hệ nhận được.

=> A'=-A, Q'=-Q Công và nhiệt hệ sinh & toả ra.

- Hệ đứng yên thì **W=U** (nội năng)
- => Trong quá trình biến đổi, độ biến thiên nội năng của hệ bằng tổng công và nhiệt hệ nhận được trong quá trình đó:

$$\Delta U = U_2 - U_1 = A + Q$$

Đối với quá trình biến đổi vô cùng nhỏ:

$$dU = \delta A + \delta Q$$

2. Ý NGHĨA NGUYÊN LÝ I NDLH:

- Nếu $A>0, Q>0 \Rightarrow \Delta U = U_2 - U_1 > 0$ **nội năng tăng**, Hệ nhận công và nhiệt. Công sinh ra $A'<0$ & nhiệt tỏa ra $Q'<0$.
- Nếu $A<0, Q<0 \Rightarrow U_2 < U_1 \Rightarrow$ **Nội năng giảm**, Hệ sinh công $A'>0$ & tỏa nhiệt $Q'>0$.
- Nếu $A=0 \text{ & } Q=0 \Rightarrow U_2 = U_1$ Nội năng bảo toàn
- Định luật bảo toàn và chuyển hóa năng lượng:
Năng lượng không tự sinh ra và cũng không tự mất đi, nó chỉ chuyển hóa từ dạng này sang dạng khác, truyền từ hệ này sang hệ khác.

3. HỆ QUẢ CỦA NGUYÊN LÝ THỨ NHẤT NHIỆT ĐỘNG LỰC HỌC:

" Không tồn tại động cơ vĩnh cửu loại I: Giả sử hệ thực hiện một chu trình kín và trở lại trạng thái ban đầu; Tức $U_2=U_1 \Rightarrow \Delta U = 0 \Rightarrow A=-Q$ hay $-A = Q$; Như vậy hệ nhận công thì toả nhiệt, sinh công thì phải nhận nhiệt.

. Trong một hệ cô lập gồm 2 vật trao đổi nhiệt, nhiệt lượng do vật này toả ra bằng nhiệt lượng do vật kia thu vào:

$$\Delta U = 0 \Rightarrow Q_1 = -Q_2.$$

§3. ỨNG DỤNG NGUYÊN LÝ THÚI NHIỆT ĐỘNG LỰC HỌC

1. Trạng thái cân bằng, quá trình cân bằng

a. **Định nghĩa:** *Trạng thái cân bằng của hệ là trạng thái trong đó mọi thông số trạng thái không biến đổi theo thời gian.* Trạng thái cân bằng bị phá vỡ nếu chịu tác động từ bên ngoài. *Quá trình cân bằng là quá trình biến đổi gồm một chuỗi liên tiếp các trạng thái cân bằng* Thực tế không có quá trình CB; **QT biến đổi rất chậm:** Trạng thái CB được thiết lập trong toàn hệ trước khi chuyển sang trạng thái CB tiếp theo
é QT giả cân bằng

b. Công mà hệ nhận được trong quá trình CB

Áp suất tác dụng lên pít tông

$$p = F/S$$

Công khối khí nhận được:

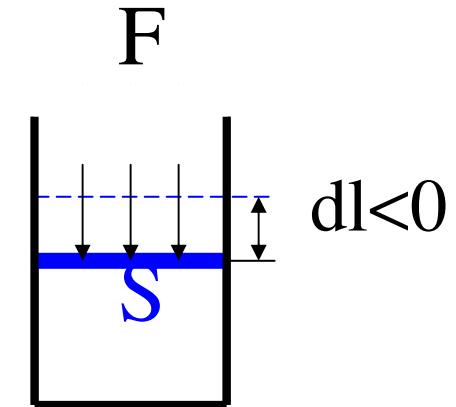
$$\delta A = -F \cdot dl = -p S dl$$

$$S \cdot dl = dV \Rightarrow \delta A = -pdV$$

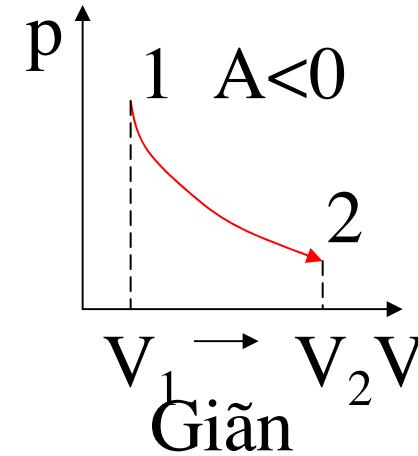
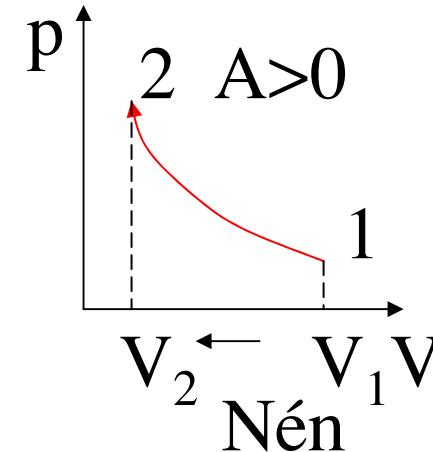
Công hệ nhận được trong quá trình $V_1 \Rightarrow V_2$

$$A = \int_1^2 dA = \int_{V_1}^{V_2} -pdV$$

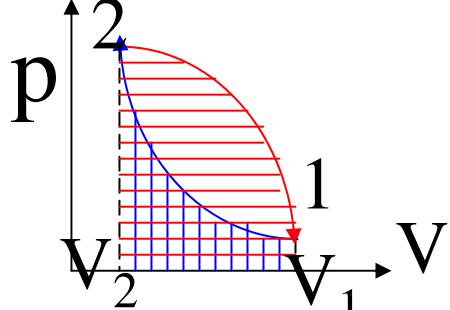
A bằng diện tích dưới
đường cong.

Nén chậm

Trong chu trình A bằng tổng đại số $A_{giãn} + A_{nén}$

c. Nhiệt mà hệ nhận được trong quá trình CB

Nhiệt dung: *riêng c của một chất là đại lượng vật lý có giá trị bằng lượng nhiệt cần thiết mà một đơn vị khối lượng nhận được để nhiệt độ của nó tăng thêm 1 độ.*

$$c = \frac{\delta Q}{m.dT} \quad \text{Đv } \frac{j}{kg.K}$$

Nhiệt dung phân tử(1 mol): $C = \mu.c \text{ J/(mol.K)}$

Nhiệt hệ nhận được:

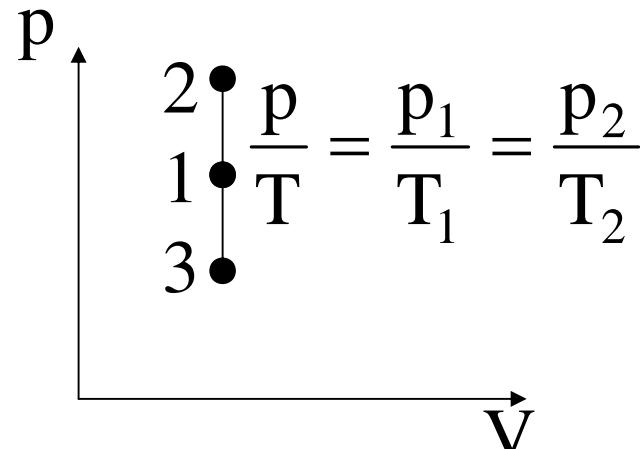
$$\delta Q = \frac{m}{\mu} C dT$$

$C = C_v$ trong quá trình đẳng tích

$C = C_p$ trong quá trình đẳng áp

2. QUÁ TRÌNH ĐĂNG TÍCH

- $V = \text{const}$
- $P/T = \text{const}$ (ĐL Gay-Lussac)
- Công A = $p(V_1 - V_2) = 0$
- $\Rightarrow \Delta U = Q$
- Biến thiên nội năng: $\Delta U = \frac{m}{\mu} \frac{iR}{2} \Delta T$

- Nhiệt nhận được: $Q = \frac{m}{\mu} C_v \Delta T$

$$\Delta T = T_2 - T_1$$

$$C_v = \frac{iR}{2}$$

3. QUÁ TRÌNH ĐĂNG ÁP

- $p = \text{const}$
- $V/T = \text{const}$ (ĐL Gay-Lussac)
- Công nhận được: $A = -p(V_2 - V_1)$
- Nhiệt h $\dot{\text{e}}$ nhận được: $Q = \Delta U - A$

$$Q = \frac{m}{\mu} \frac{iR}{2} \Delta T + p(V_2 - V_1)$$

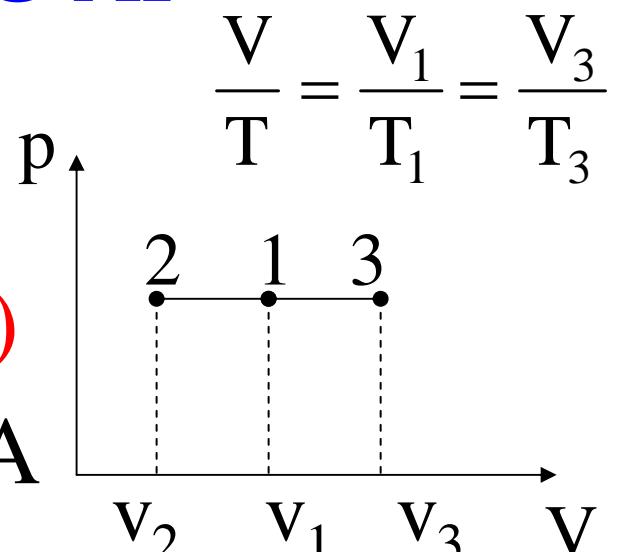
$$p\Delta V = \frac{m}{\mu} R \Delta T$$

$$Q = \frac{m}{\mu} \left(\frac{iR}{2} + R \right) \Delta T = \frac{m}{\mu} (C_V + R) \Delta T = \frac{m}{\mu} C_P \Delta T$$

Hệ số Poisson

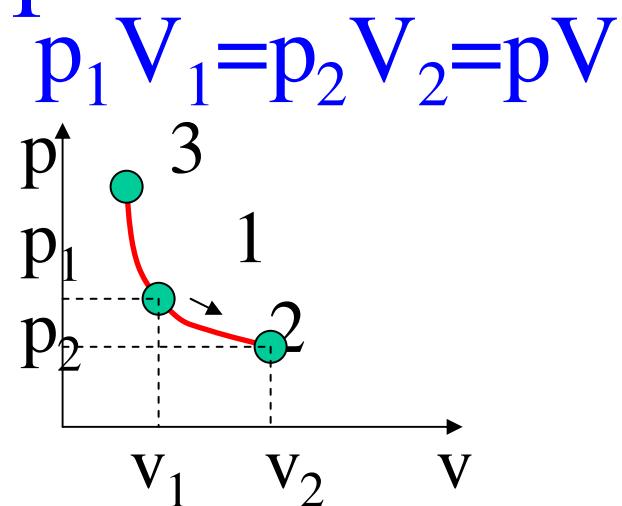
$$\Rightarrow R = C_P - C_V \quad C_P = \frac{i+2}{2} R$$

$$\gamma = \frac{C_P}{C_V} = \frac{i+2}{i}$$

4. QUÁ TRÌNH ĐĂNG NHIỆT

- $T = \text{const} \Rightarrow T_1 = T_2 = T$
- $pV = \text{const}$ (ĐL Boyle-Mariotte)
- $\Delta U = 0 \Rightarrow A = -Q$ hay $Q = -A$
- Công nhận được:

$$p = p_1 V_1 / V$$

$$A = \int_{V_1}^{V_2} -pdV$$

$$= \int_{V_1}^{V_2} -p_1 V_1 \frac{dV}{V}$$

$$A = -p_1 V_1 \ln \frac{V_2}{V_1} = -\frac{m}{\mu} RT \ln \frac{V_2}{V_1} = \frac{m}{\mu} RT \ln \frac{V_1}{V_2}$$

$$Q = -A = \frac{m}{\mu} RT \ln \frac{V_2}{V_1}$$

5. QÚA TRÌNH ĐOẠN NHIỆT

- $\delta Q=0$ hay $Q=0$
- p tăng do $V\downarrow$ & $T\uparrow$
- $dU = \delta A$ (Nguyên lý I NĐH)

$$dU = \frac{m}{\mu} \frac{iR}{2} dT = \frac{m}{\mu} C_v dT ;$$

$$\delta A = -pdV \quad pV = \frac{m}{\mu} RT \quad \left. \begin{array}{l} \text{---} \\ \text{---} \end{array} \right\} \Rightarrow C_v dT = -RT \frac{dV}{V}$$

$$\frac{R}{C_v} = \frac{C_p - C_v}{C_v} = \gamma - 1$$

$$\ln T + (\gamma - 1) \ln V = \text{const}$$

$$\ln(TV^{\gamma-1}) = \text{const}$$

$$TV^{\gamma-1} = \text{const}$$

$$\frac{dT}{T} + \frac{R}{C_v} \frac{dV}{V} = 0$$

$$TV^{\gamma-1} = \text{const}$$

$$pV^\gamma = \text{const}$$

$$T.p^{\frac{1-\gamma}{\gamma}} = \text{const} \quad \gamma > 1$$

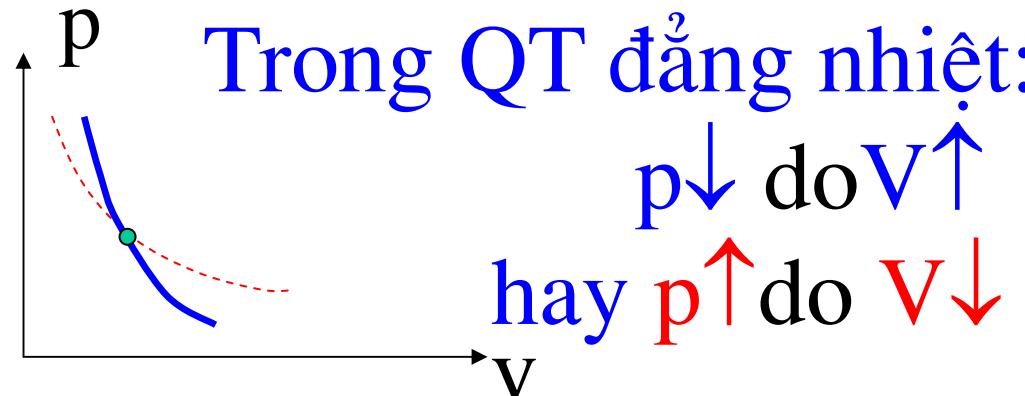
$$\delta Q=0 \rightarrow pV^\gamma = \text{const}$$

Đoạn nhiệt dốc hơn

- Về mặt toán học:
 $PV^\gamma = \text{const}$ & $\gamma > 1$

- Về phương diện vật lý: Trong QT đoạn nhiệt
 $p \downarrow$ do $V \uparrow$ & $T \downarrow$ còn khi $p \uparrow$ do $V \downarrow$ & $T \uparrow$

- Độ biến thiên nội năng
 trong QT đoạn nhiệt:

$$\Delta U = \frac{m}{\mu} \frac{iR}{2} \Delta T$$

Công mà hệ nhận được trong QT đoạn nhiệt:

Công A_{nhận} trong
qt đoạn nhiệt
V₁->V₂:

$$A = \Delta U - Q = \Delta U = \frac{m}{\mu} \frac{iR}{2} \Delta T$$

Công do hệ sinh ra: A' = -A

$$A = \int_{V_1}^{V_2} (-pdV)$$

$$pV^\gamma = p_1 V_1^\gamma \Rightarrow p = p_1 \frac{V_1^\gamma}{V^\gamma}$$

$$A = -p_1 V_1^\gamma \int_{V_1}^{V_2} \frac{dV}{V^\gamma} = \frac{p_1 V_1^\gamma (V_2^{1-\gamma} - V_1^{1-\gamma})}{\gamma - 1} \quad \text{Nhân vào}$$

và thay $p_1 V_1^\gamma = p_2 V_2^\gamma$

$$A = \frac{p_2 V_2 - p_1 V_1}{\gamma - 1}$$

$$p_1 V_1 = \frac{m}{\mu} R T_1$$

$$A = \frac{p_1 V_1 (T_2 - T_1)}{(\gamma - 1) T_1}$$

Chương 9

Nguyên lý thứ hai nhiệt động lực học

Bài giảng Vật lý đại cương

Tác giả: PGS. TS Đỗ Ngọc Uẩn

Viện Vật lý kỹ thuật

Trường ĐH Bách khoa Hà nội

§1.Những hạn chế của nguyên lý thứ I NDLH

- Không xác định chiều truyền *tự nhiên* của nhiệt: Nhiệt truyền *tự nhiên* từ vật nóng sang vật lạnh hơn. Không có quá trình tự nhiên ngược lại.
- Không xác định chiều chuyển hóa tự nhiên của năng lượng: Thế năng tự nhiên biến thành động năng rồi thành nhiệt tỏa ra,

Không có quá trình tự nhiên ngược lại:
Nhiệt → Động năng → Thế năng.

- Tuy nhiên các quá trình ngược lại trên đều thoả mãn nguyên lý thứ nhất nhiệt động lực học
- Không đánh giá được chất lượng nhiệt
- Không phân biệt khác nhau giữa công và nhiệt.

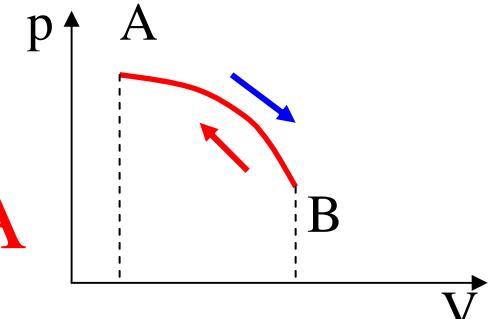
§2. Quá trình thuận nghịch và quá trình không thuận nghịch

1. Định nghĩa

a. Quá trình $A \rightarrow B \rightarrow A$ là thuận nghịch nếu quá trình ngược $B \rightarrow A$ hệ cũng đi qua các trạng thái trung gian như trong quá trình thuận $A \rightarrow B$; Suy ra:

” Hệ chỉ có thể trở về trạng thái cân bằng $\rightarrow QT$ thuận nghịch là QT cân bằng $\rightarrow A'$, $A_{\text{thuận}} = A_{\text{nghịch}}$, $Q_{\text{thuận}} = Q'_{\text{nghịch}}$.

” Hệ trở về trạng thái ban đầu, môi trường xung quanh không biến đổi.

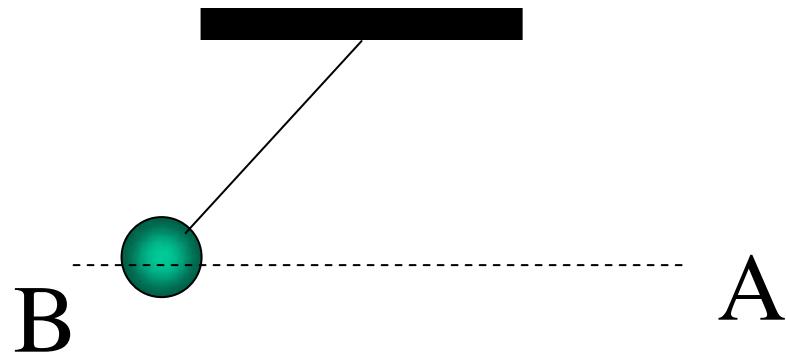
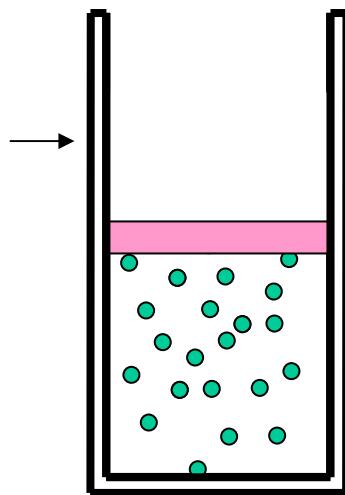

b. QT không thuận nghịch: Sau khi thực hiện QT thuận và QT nghịch đưa hệ về trạng thái ban đầu thì *môi trường xung quanh bị biến đổi*.

2. THÍ DỤ:

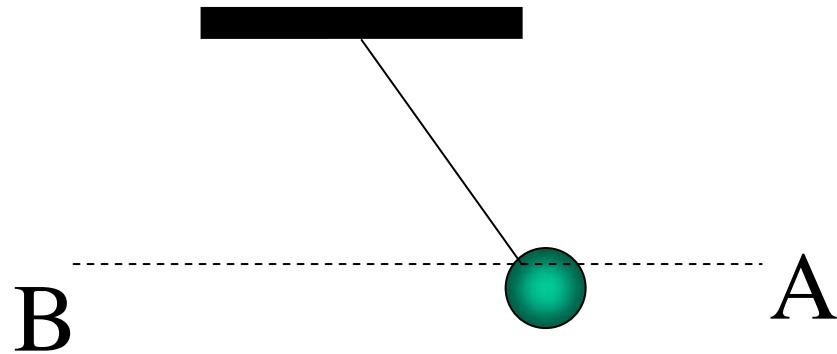
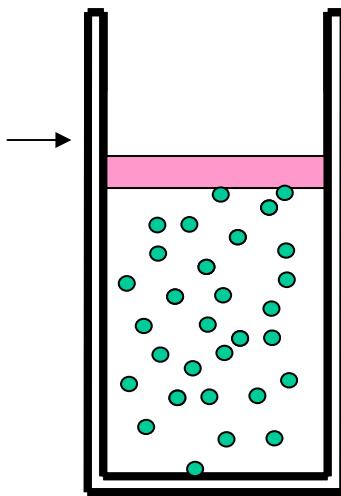
Quá trình **giản đoạn nhiệt vô cùng chậm**: QTTN

• Dao động của con lắc **không ma sát** có nhiệt độ bằng nhiệt độ bên ngoài: QTTN

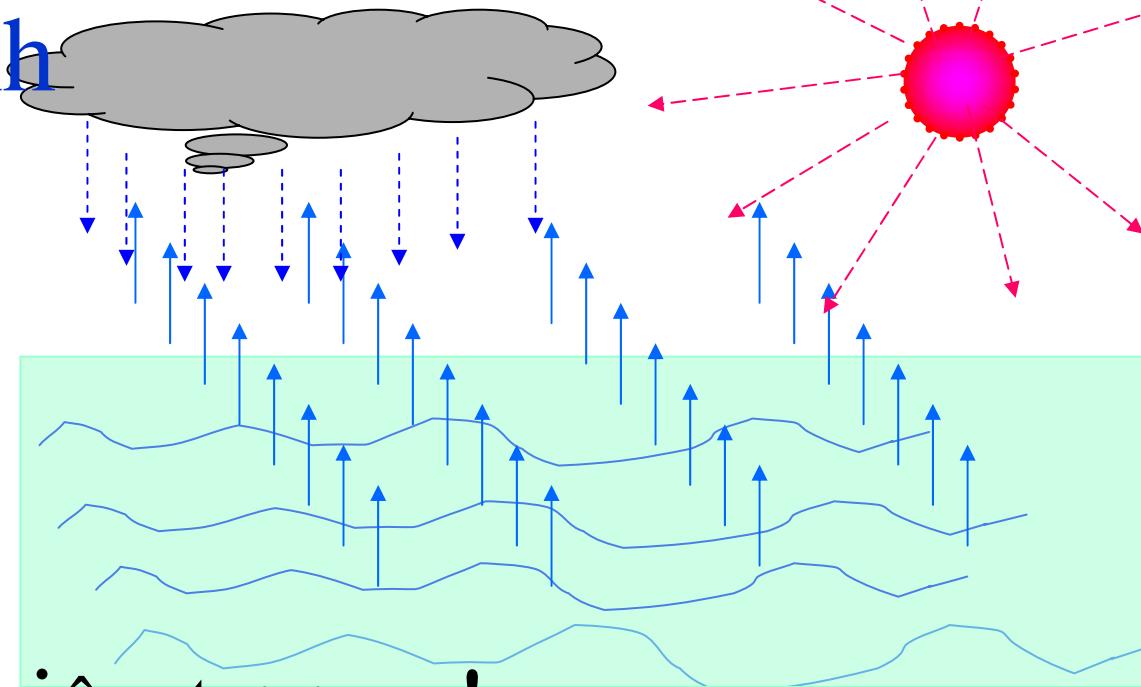
Các quá trình không thuận nghịch

- Các quá trình có ma sát: Không TN
- Truyền nhiệt từ vật nóng-> vật lạnh: Không TN
- QT giãn khí trong chân không: Không TN

§3.Nguyên lý thứ hai nhiệt động lực học

nguồn lạnh

nguồn
nóng

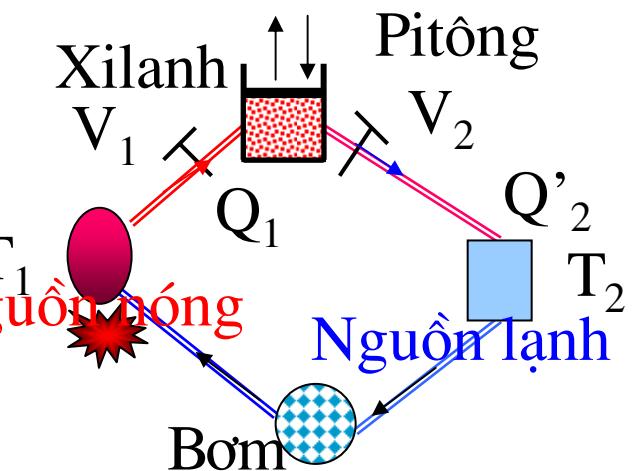
- Mô tả hiện tượng !
- Có mấy nguồn nhiệt ?
- Có phải là một động cơ ?
 - Khi nào nó chấm dứt hoạt động ?

1. ĐỘNG CƠ NHIỆT: Máy biến nhiệt thành công: ĐC hơi nước, ĐC đốt trong.

Tác nhân: chất vận chuyển (hơi nước, khí...) biến nhiệt thành công: Tuần hoàn

Hiệu suất của động cơ nhiệt:

Sau một chu trình: $\Delta U = -A' + Q_1 - Q'_2 = 0$
 $\rightarrow A' = Q_1 - Q'_2$

$$\eta = \frac{A'}{Q_1}$$

$$\eta = \frac{A'}{Q_1} = \frac{Q_1 - Q'_2}{Q_1} = 1 - \frac{Q'_2}{Q_1}$$

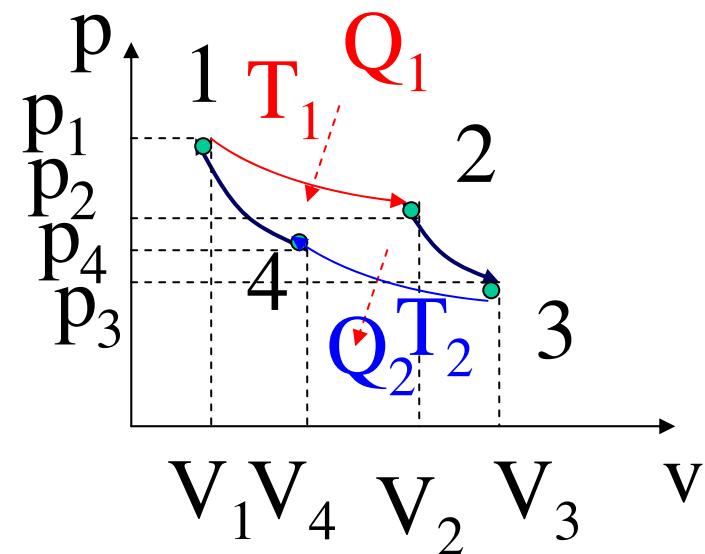
2. Phát biểu nguyên lý thứ hai nhiệt động lực học

- a. Phát biểu của Clausius: *Nhiệt không thể tự động truyền từ vật lạnh hơn sang vật nóng hơn.*
- b. Phát biểu của Thompson: *Một động cơ không thể sinh công, nếu nó chỉ trao đổi nhiệt với một nguồn nhiệt duy nhất.*
- c. Ý nghĩa: Không thể chế tạo được động cơ vĩnh cửu loại hai: lấy nhiệt chỉ từ 1 nguồn (T thấp như nước biển) để sinh công.
Chất lượng nhiệt: T càng cao, chất lượng càng cao

§4. Chu trình Carnot

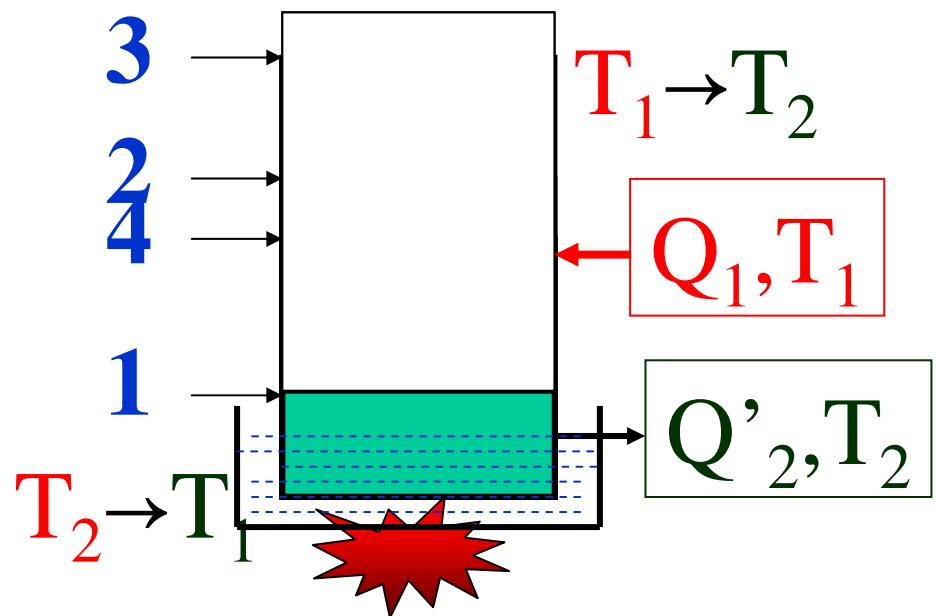
1. Chu Trình Carnot thuận nghịch gồm 4 quá trình TN:

^ Giãn đẳng nhiệt: $T_1 = \text{const}$, $1 \rightarrow 2$, nhận Q_1 từ nguồn nóng.

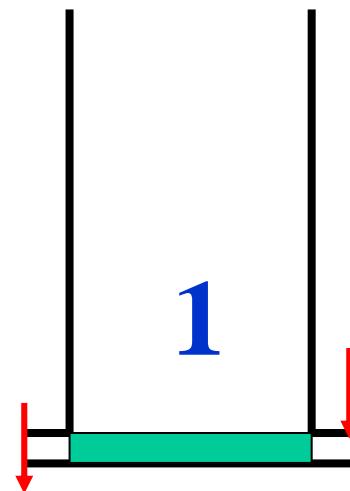

- ^ Giãn đoạn nhiệt: $2 \rightarrow 3$, Nhiệt độ giảm $T_1 \rightarrow T_2$
- ^ Nén đẳng nhiệt: $T_2 = \text{const}$, $3 \rightarrow 4$, thải Q_2 (*làm nguội*)
- ^ Nén đoạn nhiệt: $4 \rightarrow 1$, nhiệt độ tăng: $T_2 \rightarrow T_1$

Chu Trình Carnot thuận nghịch

Chu Trình trong
động cơ hơi nước

- Trong chu trình thuận 12341 hệ nhận nhiệt Q_1 từ nguồn nóng, sinh công A' và thải nhiệt Q_2' vào nguồn lạnh. → Động cơ nhiệt.
 - . Trong chu trình nghịch 14321 hệ nhận công lấy nhiệt (làm lạnh) từ nguồn lạnh và thải nhiệt vào nguồn nóng. → Máy làm lạnh.

b. Hiệu suất η_c trong chu trình Carnot thuận nghịch

$$\eta_c = 1 - \frac{Q_2}{Q_1} \quad \text{Cân tính } Q_1 \text{ và } Q_2'$$

Giản đăng nhiệt 1 → 2 có: $Q_1 = \frac{m}{\mu} RT_1 \ln \frac{V_2}{V_1}$

Nén đẳng nhiệt 3 → 4 có:

$$Q'_2 = -Q_2 = -\frac{m}{\mu} RT_2 \ln \frac{V_4}{V_3} \Rightarrow Q'_2 = \frac{m}{\mu} RT_2 \ln \frac{V_3}{V_4}$$

$$\eta_c = 1 - \frac{T_2 \ln \frac{V_3}{V_4}}{T_1 \ln \frac{V_2}{V_1}}$$

$$\Rightarrow \eta_c = 1 - \frac{T_2}{T_1}$$

Trong QT đoạn nhiệt 2 → 3

có: $T_1 V_2^{\gamma-1} = T_2 V_3^{\gamma-1}$

và 4 → 1 có $T_1 V_1^{\gamma-1} = T_2 V_4^{\gamma-1}$

$$\frac{V_3}{V_4} = \frac{V_2}{V_1}$$

- Hiệu suất chu trình Carnot TN với tác nhân là khí lý tưởng chỉ phụ thuộc vào nhiệt độ nguồn nóng và nguồn lạnh.

0 Hệ số
làm lạnh:

$$\varepsilon = \frac{Q_2}{A} = \frac{Q_2}{Q'_1 - Q_2}$$

$$\varepsilon_{cN} = \frac{T_2}{T_1 - T_2}$$

§5. Định lý Carnot, hiệu suất cực đại của động cơ nhiệt

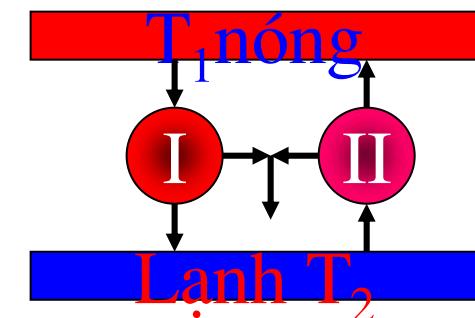
1. ĐỊNH LÝ CARNOT

a. Phát biểu: *Hiệu suất động cơ nhiệt thuận nghịch chạy theo chu trình Carnot với cùng nguồn nóng và nguồn lạnh, đều bằng nhau và không phụ thuộc vào tác nhân cũng như cách chế tạo máy: $\eta_I = \eta_{II}$.
Hiệu suất của động cơ không thuận nghịch nhỏ hơn hiệu suất của động cơ thuận nghịch.*

$$\eta_{KTN} < \eta_{TN}$$

b. Chứng minh $\eta_I = \eta_{II}$:

$$\eta_I = 1 - \frac{Q'_{2I}}{Q_{II}} = \frac{A'_I}{Q_I} \text{ và } \eta_{II} = 1 - \frac{Q'_{2II}}{Q_{I\text{II}}} = \frac{A'_{II}}{Q_{II}}$$

Ghép hai động cơ với nhau, **động cơ II chạy theo chiều ngược**: nhận công A'_{II} từ động cơ I, nhận nhiệt từ nguồn lạnh T_2 , thải nhiệt vào nguồn nóng T_1 .

$$\eta_I > \eta_{II} \Rightarrow Q'_{2I} < Q'_{2II} \Rightarrow A'_I > A'_{II}$$

Ta có: $A'_I - A'_{II} = A' > 0 \Rightarrow I+II = \text{động cơ vĩnh cửu.}$

Cũng tương tự khi $\eta_I < \eta_{II}$. Vô lý. Vậy: $\eta_I = \eta_{II}$

c. Chứng minh $\eta_{KTN} < \eta_{TN}$:

Giả sử II là KTN ngoài nhiệt nhả cho nguồn lạnh còn nhiệt vô ích $\rightarrow Q'_{2II} > Q'_{2I} \Rightarrow \eta_{II} < \eta_I$

2. Hiệu suất cực đại của động cơ nhiệt:

Hiệu suất của động cơ thuận nghịch bất kì luôn nhỏ hơn hiệu suất của động cơ đó chạy theo chu trình carnot thuận nghịch với cùng 2 nguồn nhiệt và tác nhân: $\eta_{KTN} < \eta_{TN} < \eta_{TNCarnot}$

$$1 - \frac{Q_2'}{Q_1} \leq 1 - \frac{T_2}{T_1} \quad \left| \begin{array}{l} \text{Dấu = ứng với chu trình} \\ \text{Carnot thuận nghịch.} \end{array} \right.$$

Dấu < ứng với chu trình Carnot KTN

Hiệu suất của động cơ chạy theo chu trình Carnot thuận nghịch là **hiệu suất cực đại**.

3. KẾT LUẬN:

a. Hiệu suất cực đại luôn nhỏ hơn 1, vì $T_2 \neq 0K$ & $T_1 \ll \infty$. $\eta_{\max} = 1 - \frac{T_2}{T_1} < 1$
Với $T_2 = 293K$

$T_1 K$	373	673	1073	1273	2273
η_{\max}	0,21	0,56	0,73	0,77	0,81

b. Nhiệt không thể biến hoàn toàn thành công:

$$A'_{\max} = \eta_{\max} \cdot Q_1 \Rightarrow A'_{\max} < Q_1.$$

c. Phương hướng nâng cao HS động cơ nhiệt:

Tăng $\Delta T \rightarrow (T_1 \uparrow \& T_2 \downarrow)$; Giảm ma sát

d. Chất lượng nguồn nhiệt: Nguồn nhiệt có nhiệt độ cao hơn thì chất lượng tốt hơn.

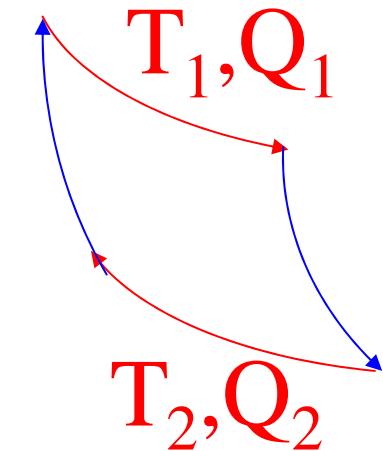
§6. Biểu thức định lượng (Toán học) của nguyên lý thứ hai nhiệt động lực học

1. Đối với chu trình Carnot:

$$1 - \frac{Q_2'}{Q_1} \leq 1 - \frac{T_2}{T_1} \Rightarrow \frac{Q_2'}{Q_1} \geq \frac{T_2}{T_1}$$

$$\Rightarrow -\frac{Q_2}{Q_1} \geq \frac{T_2}{T_1}$$

$$\Rightarrow \frac{Q_1}{T_1} + \frac{Q_2}{T_2} \leq 0$$

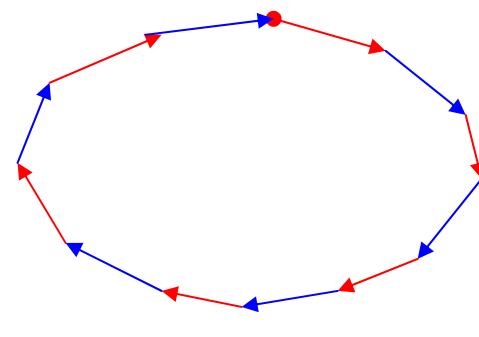
Dấu = ứng với CT Carnot thuận nghịch

Dấu < ứng với CT Carnot Không TN

2. Đối với chu trình nhiều nguồn nhiệt Q_1, Q_2, \dots, Q_n nhiệt độ T_1, T_2, \dots, T_n (gồm các quá trình **đangkan nhiệt** và **đoạn nhiệt** liên tiếp nhau)

$$\sum_{i=1}^n \frac{Q_i}{T_i} \leq 0 \quad \text{Các quá trình rất ngắn thì:}$$

$$\oint \frac{\delta Q}{T} \leq 0$$

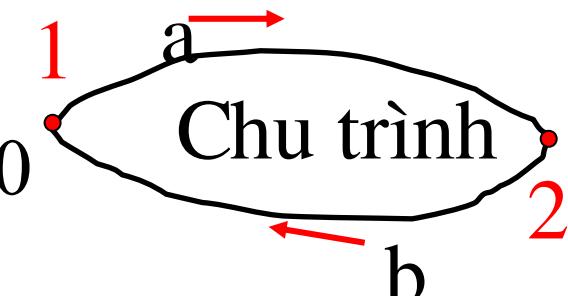
Đây là biểu thức định lượng của nguyên lý hai NDLH được gọi là Bất đẳng thức Clausius:

Tích phân Clausius $\oint \frac{\delta Q}{T}$ đối với một chu trình không thể lớn hơn không.

§7. Hàm entrôpi và nguyên lý tăng entrôpi

1. TÍCH PHÂN CLAUSIUS THEO QUÁ TRÌNH THUẬN NGHỊCH:

$$\oint \frac{\delta Q}{T} = \int_{1a2b1} \frac{\delta Q}{T} = 0 \quad \text{hay} \quad \int_{1a2} \frac{\delta Q}{T} + \int_{2b1} \frac{\delta Q}{T} = 0$$

QT thuận nghịch: $\int_{1a2} \frac{\delta Q}{T} + \int_{1b2} -\frac{\delta Q}{T} = 0$ $\int_{1a2} \frac{\delta Q}{T} = \int_{1b2} \frac{\delta Q}{T}$

Tích phân $\int_{1x2} \frac{\delta Q}{T}$ Clausius theo các quá trình thuận nghịch từ trạng thái 1 → 2 không phụ thuộc vào quá trình biến đổi mà chỉ phụ thuộc vào trạng thái đầu và trạng thái cuối của quá trình.

2. HÀM ENTRÔPI:

$$\int_{1x2} \frac{\delta Q}{T} = S_2 - S_1 = \Delta S$$

S_1, S_2 - giá trị tích phân Clausius tại các trạng thái 1, 2.

→ S -Hàm entrôpi của hệ.

S là hàm trạng thái

→ vi phân toàn phần:

$$dS = \frac{\delta Q}{T} \rightarrow S = S_0 + \int_{S_0}^S \frac{\delta Q}{T}$$

$S_0=0$ tại 0K.

• T/c cộng của entrôpi $S_{\text{hệ}} = \text{Tổng } S_{\text{các phânhệ}}$

- Đối với quá trình không thuận nghịch:

$$\int_{1a2} \frac{\delta Q}{T} < \int_{1b2} \frac{\delta Q}{T} = \Delta S$$

0 Tích phân Clausius theo một quá trình không thuận nghịch từ trạng thái 1 → 2 nhỏ **hơn độ biến thiên entrôpi** của hệ trong quá trình đó.

3. NGUYÊN LÝ TĂNG ENTRÔPI:

Quá trình không thuận nghịch

$$\int_{1a2b1} \frac{\delta Q}{T} < 0 \Rightarrow \int_{1a2} \frac{\delta Q}{T} + \int_{2b1} \frac{\delta Q}{T} < 0 \Rightarrow \int_{1a2} \frac{\delta Q}{T} + \int_{1b2} \frac{-\delta Q}{T} < 0$$

Nguyên lý tăng entrôpi:

Trong hệ cô lập

$$\delta Q = 0$$

(2)

Dấu = ứng với QT thuận nghịch

$$\Delta S \geq \int \frac{\delta Q}{T} \quad \text{Dấu} > \text{ứng với QT không Th nghịch}$$

Â Đây là biểu thức định lượng NL hai

(1) NDLH viết dưới dạng hàm entropi

- Quá trình Th nghịch: $\Delta S=0$ (**entrôpi không đổi**)
- Quá trình không Th ngh: $\Delta S>0$ (**entrôpi tăng**)
- Trong thực tế các quá trình là **không thuận nghịch**: *Trong hệ cô lập các quá trình nhiệt động lực luôn xảy ra theo chiều entrôpi tăng*
- Hệ cô lập thực **không thể** 2 lần qua cùng một trạng thái. Quá trình chấm dứt thì S đạt cực đại và hệ ở trạng thái cân bằng

Ví dụ * Hệ gồm 2 vật với T_1 và T_2 :

Q_2 - Vật 2 nhận

$Q_1 = -Q_2 < 0$ vật 1 thải

$$dS = dS_1 + dS_2 = \frac{\delta Q_1}{T_1} + \frac{\delta Q_2}{T_2} = -\frac{\delta Q_2}{T_1} + \frac{\delta Q_2}{T_2}$$

$$dS = \delta Q_2 \left(-\frac{1}{T_1} + \frac{1}{T_2} \right) > 0 \Rightarrow \frac{1}{T_2} - \frac{1}{T_1} > 0$$

- Vật nhận nhiệt (2) phải có nhiệt độ thấp hơn: $T_1 > T_2$
- Nguyên lý tăng entropi **tương đương** với nguyên lý 2 nhiệt động lực học

***Hiệu suất cực đại:** Chu trình TN

$$\Delta S_2 + \Delta S_1 = \Delta Q_2 / T_2 - \Delta Q_1 / T_1 = 0$$

$$\Rightarrow \Delta Q_2 = \frac{T_2}{T_1} \Delta Q_1$$

$$A' = \Delta Q_1 - \Delta Q_2 \Rightarrow \eta_{\max} = \frac{A'}{\Delta Q_1} = 1 - \frac{T_2}{T_1}$$

4. THUYẾT CHẾT NHIỆT VŨ TRỤ VÀ SAI LÂM CỦA NÓ:

* Clausius coi vũ trụ là hệ cô lập và áp dụng nguyên lý 2 cho toàn vũ trụ: Khi S tăng đến cực đại vũ trụ ở trạng thái cân bằng \rightarrow chết

- Sai lầm của Clausius:
 - a. Áp dụng hệ cô lập trên trái đất cho toàn vũ trụ vô hạn
 - b. Mâu thuẫn với ĐL bảo toàn biến hóa năng lượng
 - c. Vũ trụ biến đổi không ngừng: Sao chết, sao mới, vùng nhiệt độ cao biến đổi entrôpi giảm.
 - d. Những thăng giáng lớn trong vũ trụ (Boltzmann)
 - e. Không tính đến trường hấp dẫn vũ trụ. Thuyết vụ nổ Big Bang: entrôpi tăng đúng theo nguyên lý 2.

5. ĐỘ BIẾN THIÊN ENTRÔPI CỦA KHÍ LÝ TUỞNG

$$1(p_1 V_1 T_1) \rightarrow 2(p_2 V_2 T_2) \rightarrow \Delta S = \int_{1}^{2} \frac{\delta Q}{T}$$

a. Quá tr
đoạn nhiệt: $\delta Q = 0 \Rightarrow \Delta S = 0 \Rightarrow S_1 = S_2$

b. Quá trình đẳng nhiệt:

$$T = \text{const} \Rightarrow \Delta S = \int_{1}^{2} \frac{\delta Q}{T} = \frac{Q}{T}$$

c. Quá trình thuận nghịch bất kỳ:

$$\text{Nguyên lý I: } \delta Q = dU - \delta A \quad dU = \frac{m}{\mu} C_V dT$$

$$\delta A = -pdV = -\frac{m}{\mu} RT \frac{dV}{V}$$

$$\Delta S = \int_{(1)}^{(2)} \left(\frac{m}{\mu} C_V \frac{dT}{T} + \frac{m}{\mu} R \frac{dV}{V} \right)$$

$$\Delta S = \frac{m}{\mu} C_V \ln \frac{T_2}{T_1} + \frac{m}{\mu} R \ln \frac{V_2}{V_1}$$

$$T = \frac{pV\mu}{mR} \text{ và}$$

$$R = C_P - C_V$$

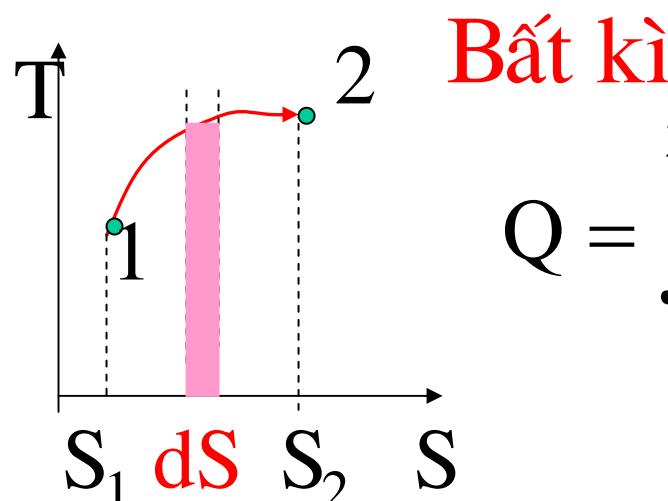
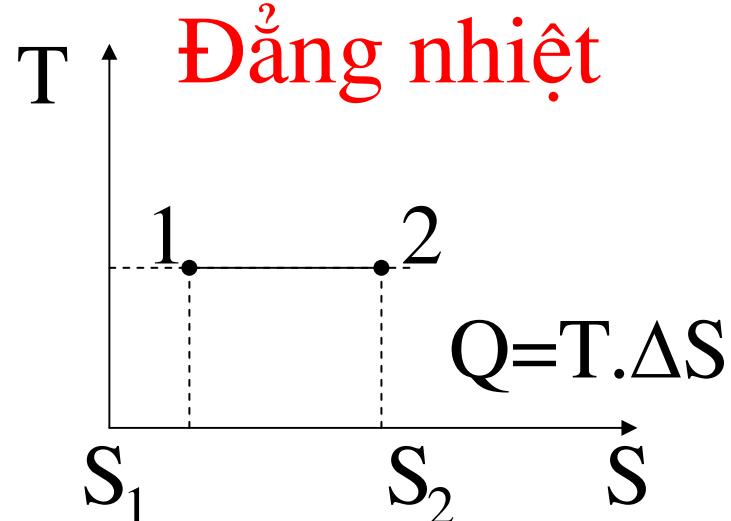
$$\Delta S = \frac{m}{\mu} C_V \ln \left(\frac{p_2}{p_1} \frac{V_2}{V_1} \right) + \frac{m}{\mu} (C_P - C_V) \ln \frac{V_2}{V_1}$$

$$\Delta S = \frac{m}{\mu} C_V \ln \frac{p_2}{p_1} + \frac{m}{\mu} C_P \ln \frac{V_2}{V_1}$$

Đối với quá trình đẳng áp: $\Delta S = \frac{m}{\mu} C_P \ln \frac{V_2}{V_1}$

Đối với quá trình đẳng tích: $\Delta S = \frac{m}{\mu} C_V \ln \frac{p_2}{p_1}$

6. ĐỒ THỊ ENTRÔPI, TÍNH Q:

$$Q = \int_1^2 \delta Q = \int_{S_1}^{S_2} T dS$$

7. Ý NGHĨA CỦA NGUYÊN LÝ NĐH II VÀ ENTRÔPI:

- Nhiệt không thể truyền từ vật lạnh hơn sang vật nóng hơn. Khi $T_1 = T_2$ hệ cân bằng không thể trở về trạng thái không cân bằng. Hệ không qua 1 trạng thái 2 lần.

- Trạng thái vi mô = tổng hợp các trạng thái vi mô → Nhiều khả năng.

w-xác suất nhiệt động của trạng thái vi mô.

Theo Boltzmann $S=k \ln w$; k- hằng số Boltzmann

- Entrôpi là một hàm trạng thái đặc trưng cho mức độ hỗn loạn các phân tử.
- không đo trực tiếp được entrôpi.
- $T \uparrow S \uparrow$: (Rắn \rightarrow lỏng \rightarrow khí),
- Nếu $T \downarrow S \downarrow$: (Khí \rightarrow lỏng \rightarrow rắn).
- Trong hệ cô lập $\Delta S \geq 0$. Khi $\Delta S = 0$ hệ ở trạng thái cân bằng

7. ĐỊNH LÝ NERNST

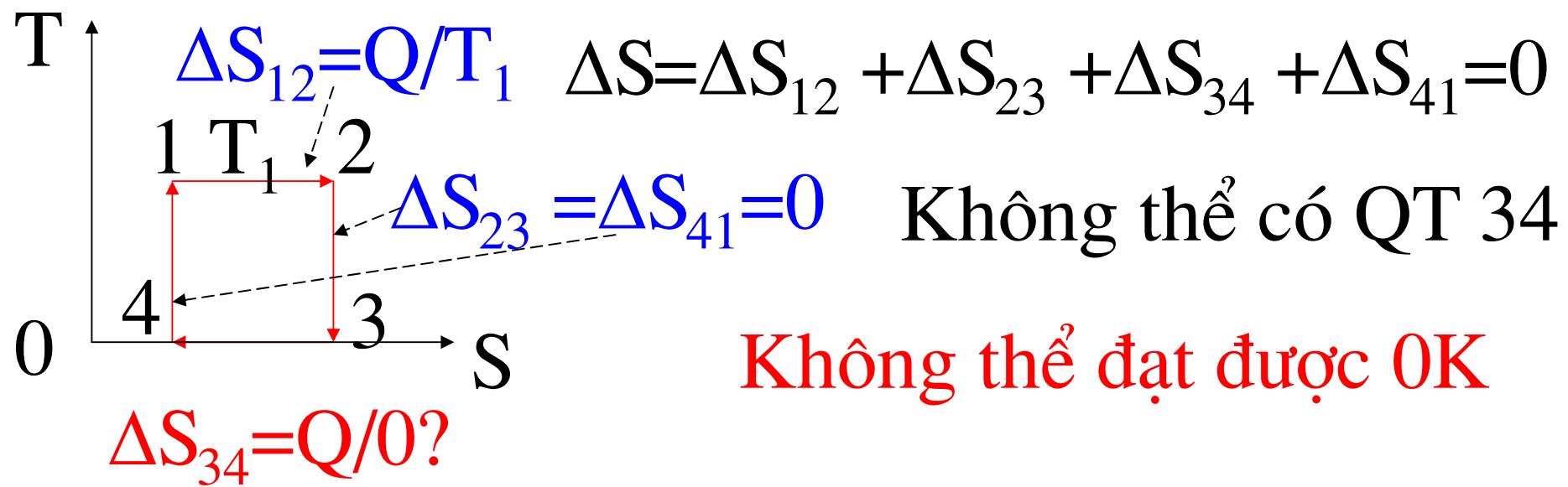
Khi nhiệt độ tuyệt đối tiến tới 0, entropi của bất cứ vật nào cũng tiến tới 0:

$$\lim_{T \rightarrow 0} S = 0$$

Tính S của hệ tại T: $S = \int \frac{\delta Q}{T}$

Trong QT đẳng áp: $S = \int \frac{c_p(T)dT}{T}$

Hệ quả của Định lý Nernst

§8. Các hàm thế nhiệt động

1. Định nghĩa: *Hàm nhiệt động là hàm trạng thái, mà khi trạng thái thay đổi thì vi phân của nó là vi phân toàn chỉnh.*

a. Hàm nội năng $U(S, V)$ $dU = \delta Q + \delta A = \delta Q - \delta A'$

Từ Ng.lý I: $dU = TdS - pdV \Rightarrow U = U(S, V)$

Nếu $S=const$, $V=const$ thì $U=const$.

Lấy vi phân U có thể tách ra các đại lượng khác:

$$dU = \left(\frac{\partial U}{\partial S}\right)_V dS + \left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_S dV$$
$$\Rightarrow T = \left(\frac{\partial U}{\partial S}\right)_V \quad \& \quad p = \left(\frac{\partial U}{\partial V}\right)_S$$

b. Hàm năng lượng tự do $\psi(T, V)$:

T và V là biến độc lập $\psi = \psi(T, V) = U - TS$

$$d\psi = -SdT - pdV \quad d\psi = dU - TdS - SdT$$

Nếu $T = \text{const}$ & $V = \text{const}$, thì $d\psi = 0 \rightarrow \psi = \text{const}$:

Trong QT đẳng nhiệt, đẳng tích thuận nghịch
năng lượng tự do không đổi. Trong QT không
thuận nghịch $d\psi < 0$

c. Thế nhiệt động lực Gibbs $G(T, p)$:

T và p là biến độc lập $G = G(T, p) = U - TS - pV$

$$dG = -SdT + Vdp = -\left(\frac{\partial G}{\partial T}\right)_p dT + \left(\frac{\partial G}{\partial p}\right)_T dp$$

$$\Rightarrow S = \left(\frac{\partial G}{\partial T}\right)_p \text{ và } V = \left(\frac{\partial G}{\partial p}\right)_T$$

Nếu $T=\text{const}$ & $p=\text{const}$, thì $dG=0 \rightarrow G=\text{const}$:
Trong QT đẳng nhiệt, đẳng áp **thuận nghịch** G không đổi. Trong QT **không TN** $dG<0$
d. Hàm Entanpi H(S,p):

$$S \text{ và } p \text{ là biến độc lập} \quad H = H(S, p) = U + pV$$

$$dH = dU + pdV + Vdp \quad dH = \left(\frac{\partial H}{\partial S}\right)_p dS + \left(\frac{\partial H}{\partial p}\right)_S dp$$

$$dH = TdS + Vdp$$

$$\Rightarrow T = \left(\frac{\partial H}{\partial S}\right)_p \text{ và } V = \left(\frac{\partial H}{\partial p}\right)_S$$

$$(dH)_p = (TdS)_p = (\delta Q)_p$$

é **Trong QT đẳng áp nhiệt lượng hệ nhận được bằng độ biến thiên của Entanpi.**

e. Thế hoá μ : Trong các phản ứng hóa học, liên kết thay đổi làm thay đổi nội năng \rightarrow Sự thay đổi số phân tử cũng làm thay đổi nội năng
 \Rightarrow Thêm phần thế hoá μ_i của loại hạt i :

$$dU = TdS - pdV + \sum \mu_i dn_i$$

$$d\Psi = -SdT - pdV + \sum_i \mu_i dn_i$$

$$dG = -SdT + Vdp + \sum \mu_i dn_i$$

$$dH = TdS + Vdp + \sum_i \mu_i dn_i$$

$$\mu_i = \left(\frac{\partial U}{\partial n_i}\right)_{SV} = \left(\frac{\partial \Psi}{\partial n_i}\right)_{TV} = \left(\frac{\partial G}{\partial n_i}\right)_{Tp} = \left(\frac{\partial H}{\partial n_i}\right)_{Sp}$$

§9. Điều kiện cân bằng nhiệt động lực

* Hệ **hai pha** lỏng-khí (1-2) bão hòa khi:
Cân bằng về **cơ học**: $p_1=p_2$ và Trao đổi **năng lượng** giữa 2 pha bằng nhau $T_1=T_2$ suy ra $dG=0$
do đó $\sum \mu_i dn_i = \mu_1 dn_1 + \mu_2 dn_2 = 0$

Khi cân bằng số hạt từ 1->2 và 2->1 bằng nhau:
 $dn_1 = -dn_2 = dn \rightarrow \mu_1 = \mu_2$

* Hệ có **nhiều pha** cân bằng nhiệt động lực khi:

$$p_1=p_2=\dots=p_i$$

$$T_1=T_2=\dots=T_i$$

$$\mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_i$$